

ȘTIULUI

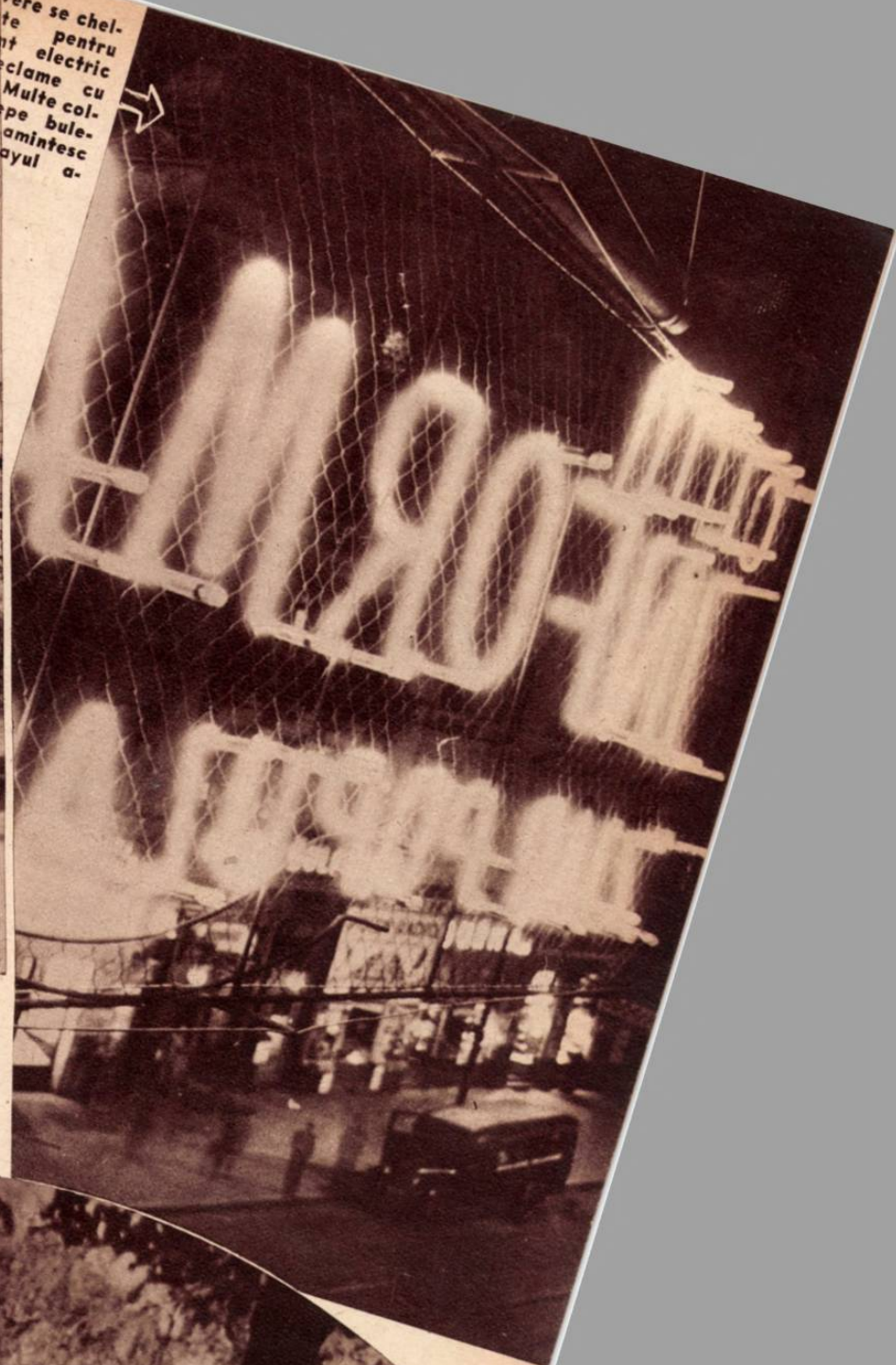

rule, unul lângă celălalt, pur americană, block-houseuri, însă; niciodată nu vezi mai înaltă și mai nouă

Din punct de vedere arhitectonic, blockurile bucureștene sunt mult mai vioaie și mai estetice decât cele americane, cari, în majoritatea cazurilor, dau impresia unor clădiri fără viață.

O avere se cheamă curent electric și reclame neon. Multe colvară pe bule-Broadwayul a-

Bucureștii cresc vertical, nu orizontal ca alte orașe. Cu o ușurință uimitoare se dărâmă clădiri vechi, încă destul de solide, ca să se ridice în locul lor block-house-uri.

îmbarea de dimineață și după amiază pe Calea Victoriei, este o curiozitate care impresionează plăcut pe oricare străin.

Amuzantă pentru străin este și plimbarea pe șoseaua Kiseleff, în fiecare Duminică dimineața. Bărbați, începând dela vârsta de 20 până la 70 ani, șed comod pe scaune și privesc defilarea doamnelor și a domnișoarelor.

Se observă că în București se și lucrează. Lipsanii cu vitrinele și firmele lui, cu magazinele ticsite cu mărfuri și clienți, face să te crezi încăodată pe Broadway-ul new-yorkez.

Oricât ar fi omul de ocupat în București, găsește totdeauna timp să-și ia masa în liniște. Din această pricină, bucureșteanul, cu toată viața care-i pulsează în vine și cu tot temperamentul său vioi, nu este aproape de loc nervos, ca mulți alți locuitori din orașele mari, ci rămâne mereu gentil și serviabil.

Străinul obicinuit să vadă muncind numai oameni maturi, rămâne extaziat în fața sutelor de copii cari muncesc pe străzile Capitalei noastre.

SENZAȚIONAL: STOMACUL SAFE

PREOTUL Luchian Popescu, din comuna Bumbesti-Jiu, a fost victima unui furt de pe urma căruia a păgubit următoarele:

1. O salbă de aur, cu piesele dispuse de-alungul unui lanț în lungime de 2 și jum. metri.
 2. 30 de piese de argint și
 3. suma de 8.000 lei, în hârtii de 1.000 și 500.
- Un total general de vreo 60.000 lei; deci ceva banal, aproape o găinărie. Senzaționalul stă însă în ingeniozitatea locului de tănuire a obiectelor furate, cât și în aceea că păgubașul și-a regăsit lucrurile. Ca autori ai furtului au fost bănuți țiganii cari trecuseră prin comună cu vreo două zile înainte. Urmăriți, au fost găsiți în comuna Gruji, și strânși cu ușa, au recunoscut furtul, declarând însă că obiectele au fost înghițite de țiganka Elena D. Chiciu, zisă Cucuta. Și într'adevăr; hrănită bine, apoi tratată din belșug cu desert de sare amară, țiganka a eliminat în două zile întreaga avere înghițită, până la cea mai neînsemnată părticică din lanțul îmbucătățit. Hârtiile-monedă, au fost înghițite învăluite bine în cârpe.

CR. P.

Țiganka Elena Chiciu. Pe masă în fața ei, obiectele înghițite și apoi eliminate.

Șatra țiganilor care a comis furtul. În stânga. Preotul Luchian Popescu, victima furtului alături de șeful de secție, plutonierul maj. Singuran.

Fantoma anului 3000...

◆ **MARE SENZAȚIE ÎN TEATRUL DE REVISTE:
OMUL MECANIC AL VIITORULUI, PE SCENĂ**

Istoria tehnică ne povestește de oameni mecanici, automate cari pot executa orice fel de lucruri. Inventatorii au încercat mereu să construiască figuri cari să se apropie, în mișcări, cât mai mult de făptura ome-nească.

În secolul al 16-lea, aproape că nu exista vreun tezaur princiar sau vreun mic muzeu de rarități, care să nu

posede un om mecanic. Se găseau numeroși magi prevestitori, muzicanți turci s'au mese-riași activi cari suscitau atenția și mirarea contemporanilor, iar descrierile lor umpleau deseori capitole întregi ale vechei literaturi de călătorie.

Dela curțile princiare, automatele au ajuns în târgurile anuale, constituind aci un punct de atracție pentru po-porul curios. Tehnica modernă are posibilitatea să construiască aceste automate, împrumutându-le mai multă flexibilitate, mai mul-tă asemănare cu omul. Pentru noi, vraja misterioasă a dispărut și omul mecanic a devenit fanto-ma anului 3000 care apare, pe scenele teatrelor de varieteu.

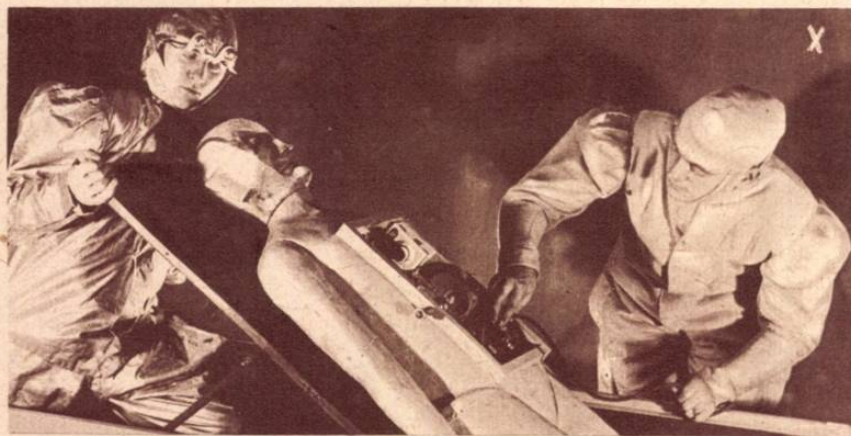

OMUL MECANIC AL VIITORULUI

Puțin timp înainte de aducerea pe scenă, inventatorul, împreună cu ajutoarele sale, mai contro-lează odată tablourile de co-mandă, firele și contactele din care se compune inima omului mecanic.

Legat de tabloul de siguranță, printr'un fir electric, omul me-canic se urnește cu pași măsu-rați, îndreptându-se spre fata din fundul scenii, și joacă ro-lul impus de inventatorul său.

\ X /
Când se ridică cortina, inven-tatorul apare, împreună cu a-juutoarele sale, spre a pune în funcțiune firele electrice, care vor da viață trupului mort.

La sfârșit, fantoma este pusă în-tr'un sicriu de sticlă. La picioarele ei se află o lumină albastră. Și acum...

...lumina se mișcă, se ridică încet, centimetru cu centimetru, dealun-gul corpului mașinei moarte. Toate locurile atinse de lumină, se trans-formă, sub razele ei, în carne și os...

...acum a căpătat și genun-chi, și pulpe...

...trup...

...și cap omenesc: o mașină s'a transformat în om! O creație a omului mecanic din anul 3000!

PENTRU DUMNEAVOASTRĂ DOAMNĂ

Wendy Barrie, noua afirmație a ecranului american, poartă în fotografia noastră, un tailleur beige de lână cu o bluză și o batistă mare de voile negru. Pălăria de filț. Geanta și mănușile de antilopă cu lac, în aceeași culoare.

MODA PALARIILOR DE TOAMNA

Pălăriile de toamnă din anul acesta, tind spre înălțime și au linii neregulate. Funde enorme de filț împodobesc majoritatea lor. În fotografia noastră, o pălărie tipică pentru săptămânile ce vin.

Jachetele de mână, trei sferturi și pălărioare din aceeași blană, vor constitui marea vogă a toamnei acesteia.

Rochie sport de stofă beigă cu dungi subțiri, marron. Foarte originală e garnitura metalică, imitând acul de cusut și așa.

O FOTOGRAFIE UNICĂ: NU E TRUCATĂ, CI INFĂŢISEAZA UN FULGER LA LAGO MAGGIORE

De curând, un fotograf amator elvețian, a putut prinde — în timpul unei furtuni — fotografia aceasta caracteristică a unui fulger. Acest fulger deosebindu-se de celelalte, care apar ca o simplă săgeată de foc, era de o grosime neobicinuită și a intrat în mare, în spirală. Stațiunile meteorologice explică acest fenomen prin prezența unei mase inflamabile compacte, aflată în atmosferă, care prin curent electric s'a aprins, și a fost astfel doborâtă la pământ.

O NENOROCIRE CURIOASĂ DE CALE FERATĂ LA CAPETOWN: UN TREN INTRĂ ÎN CLĂDIREA GĂRII.

O catastrofă neobicinuită de cale ferată s'a întâmplat la Capetown; un tren care se retrăgea n'a putut fi frânat și a pătruns în clădirea gării. Trenul s'a oprit în birouri, omorînd patru persoane și rănind grav mulți funcționari. O parte a clădirii s'a prăbușit. Multumită faptului că nenorocirea s'a întâmplat noaptea; nu s'au înregistrat mai multe victime. Fotografia noastră înfățișează gara în ruine din Capetown și grămada de oțel în care s'a transformat trenul.

Atențiune!

*faceți-vă
cumpărăturile
necesare numai*

*la Vulturul de Mare
cu preștele în ghiare*

Theodor Atanasiu & Co. S.A.

STR. BAZACAI / STR. CAROL 76 · 78 · 80 · 82 / STR. HALELOR 21

**FACEȚI ATRĂGĂTORI
DINȚII ÎNGĂLBENIȚI**

Kolynos acționează asupra dinților decolorați după cum acționează asupra argintăriei mată polisorul bijuteriului. Mai mult încă, durează de două ori atâta timp cât dentifricele ordinare, deoarece nu puneți asupra periei decât jumătate din cantitatea obișnuită. Incercați Kolynos.

Economisiți-cumpărând tubul mare

**KOLYNOS
DENTAL CREAM**

Clișeele de mai sus reprezintă câteva scene din acest admirabil film, care rulează de câteva zile cu un deosebit succes la marele Cinema ARO.

MARLENE DIETRICH

reapare într-o superproducție a lui
ALEX. KORDA

„CONTESA ALEXANDRA“

(Knight without armour)
alături de neuitatul interpret din
„Contele de Monte Cristo“ și
„Fantome de vânzare“

ROBERT DONAT

Regia: JACQUES FEYDER

Prod: London film

Monop: Gloria film

O grandioasă epopee
a dragostei. Luptau
pentru a se iubi...

Se iubeau pentru a
trăi...

În vârtoarea revolu-
ției rusești.

G... H... 3 Aprilie
D-ta ești ^{1 9 3 0} acela?

IMPORTANT

1. Pentru persoanele care au mai multe nume, nu contează decât primul nume înscris în registrele stării civile.
2. Pentru femeile căsătorite contează inițiala numelui soțului și nu aceea a numelui de fată.
3. Răspunsurile vor fi controlate după registrele stării civile.

D-ra TANȚI COCEA
(Foto Sellman)

G... H... 3 Aprilie 1930
Persoana de naționalitate română al cărei

1. Nume de botez începe cu G,
2. Nume de familie începe cu H și care s'a născut în ziua de 3 Aprilie 1930

Câștigă 1000 (una mie) lei

Și trebuie să facă dovadă, timp de 7 (șapte) zile cel mai târziu, fie prezentându-se personal la redacția noastră, fie trimițând un extras de pe certificatul de naștere, într-o scrisoare recomandată.

In cazul când mai multe persoane vor avea aceleași inițiale și aceeași dată a nașterii, premiul de 1000 lei va fi tras la sorți; restul concurenților vor primi fiecare câte 200 lei, în numerar.

D-ta ești acela?

FILMUL „MIARKA, FATA URSULUI” IN CARE A TURNAT ȘI ALEASA NOASTRĂ, NUTZI IUPCEANU, E GATA.

Filmul „Miarka, fata ursului”, pentru care revista noastră a trimis o româncă spre a interpreta unul din principalele roluri, s'a terminat și va începe să ruleze în Franța, în curând. Domnul Henry Doru, producătorul acestui film, ne-a trimis fotografiile pe care le publicăm mai jos.

1. Domnișoara Nutzi Iupceanu, luând micul dejun în grădina studioului din Paris.

2. Un grup, într-o pauză a turnării filmului. De la stânga la dreapta: Carmen Yollejo (Miarka la 10 ani), Jean Choux, Nutzi Iupceanu, Freddy Bernard, Henry Doru.

3. In studioul din Place Clichy-Paris, în timpul turnării filmului „Miarka, fata ursului” redactorul nostru, d. Ion Golea, alături de regisorul Jean Choux, Henry Doru și interpreții filmului.

CL. WILLIAM

Louise Rainer, Victor Varconi (extrema stângă), Jean Liliano, consilier tehnic român („Roumanian correspondent and technical adviser”), alături de Louise Rainer și bibliotecarul (extr. dreaptă) examinând dialogurile unei noi scene din „Big City”.

Un film în care eroina vorbește românește.
O parte din acțiune se petrece într-o biserică românească, în care se oficiază un serviciu funebru și un botez

UN BUCUREȘTEAN DIRECTOR TEHNIC LA HOLLYWOOD

O scrisoare din Los Angeles ne-a adus zilele trecute vești interesante din cetatea filmului. Le redăm în cele ce urmează, pentru că e vorba de România, ceea ce desigur, e cam rar la Hollywood. Dacă nu ne înșală memoria, un singur mare actor de acolo e originar din România: Robinson, devenit celebru la noi din filmul „Tot orașul vorbește”. Dar ceea ce e sigur, este că până astăzi nu știm să se fi produs la Hollywood un film în care tehnicienii sau eroii să fie români, ori ca acțiunea să se petreacă în mediul românesc.

D. JEAN LILIANO

Acum vreo 12 ani a plecat din țară, la Paris, un tânăr dornic să-și creeze o situație pe alte țărâni. În capitala Franței, tânărul nostru frecventând cercurile artistice — nu actricești — se lansă în afaceri de obiecte de artă. În acest interval cunosc o sculptoriță americană și dragostea lor se termină cu o căsătorie. După o vreme, tânărul bucureștean, care adoptase la Paris numele de Jean Liliano, pleacă, împreună cu soția, în Statele Unite. Căsnicia nu dură mult și soții — uniți în împrejurări romantice în cetatea luminii — se despărțiră.

OM DE AFACERI ÎN CALIFORNIA

D. Liliano se acomodează în noua țară și după trecerea anilor reglementari, deveni cetățean american. A cunoscut succese în afaceri și se bucură de relații alese la Los Angeles, unde s'a stabilit. D. Dim. Dimăncescu, fostul consul al României la San Francisco și actualmente atașat de presă la Londra, aflându-se anul trecut la București, ne-a vorbit și d-sa mult bine de dl. Liliano.

DIRECTOR TEHNIC LA METRO GOLDWYN

O scrisoare sosită recent din Los Angeles, anunță următoarele:

Înapoiat la începutul lunii dintr-o călătorie făcută la San Francisco, d. Liliano a fost chemat de Metro Goldwyn, care i-a oferit postul de director tehnic pentru un film intitulat „Big City” (Orașul mare). Lucrul a durat vreo două luni. Interpretii principali ai acestui film sunt: Spencer Tracy și frumoasa Louise Rainer, bine cunoscută la noi din marele film „Regele femeilor”.

LOUISE RAINER... EMIGRANTĂ DIN... ROMÂNIA!

Filmul „Big City” este socotit la Hollywood ca o producție de primă categorie și prezintă un interes mare pentru noi, întrucât eroina principală (Louise Rainer) este o emigrantă din România și la un moment dat rostește câteva fraze românești. (Evident, lecțiile de română le-a luat dela d. Liliano). Iar o parte din acțiune se petrece într-un decor, reprezentând interiorul unei biserici românești, în care se oficiază un serviciu funebru și un botez.

DOMNUL YANKEWICH

D. Liliano scrie că la Los Angeles sunt foarte puțini Români, iar singurul dintre aceștia pe care-l vede foarte des, este d. Yankewich, unul dintre cei mai valoroși juriști ai Statelor-Unite.

Venit din România ca emigrant sărac (ni se pare din lași) a studiat dreptul și a ajuns judecător la Curtea de Apel. Acum doi ani, președintele Roosevelt l-a numit pe dl. Yankewich judecător federal, cea mai înaltă treaptă în magistratura americană.

Până acum încă nu suntem în măsură să arătăm când și dacă vom vedea la București filmul „Big City” care, după cum rezultă din cele de mai sus, prezintă mare interes pentru România. Totuși asupra lui „Big City” vom mai reveni poate, dacă vom primi și alte detalii.

S. A.

- 1 **SAREA VICHY-ETAT**
Sare naturală extrasă din ape pentru a face o apă alcalină
- 2 **PASTILE VICHY-ETAT**
2 sau 3 după masă ușurează digestia
- 3 **COMPRIMATE VICHY-ETAT**
Spre a prepara singur o apă digestivă gazoasă

A SE FERİ DE CONTRAFĂCERI ȘI SUBSTITUȚIUNI

ROCHII-MANTOURI BLĂNURI

execută effin și ireproșabil după mulage străine

MATT-KARR
Str. ȘELARI No. 15

CHIRURGIE ESTETICĂ

(fără cicatrice)
a nasului și urechilor, a feței, gusei și pieptului.
Indepărtarea operativă a ridurilor
DR. RUDOLPF HOFFMANN
fost asistent la clinica univ. din Berlin
București, B-dul Domniței 30 bis
Tel. 4.19.50 — Informațiuni gratuite

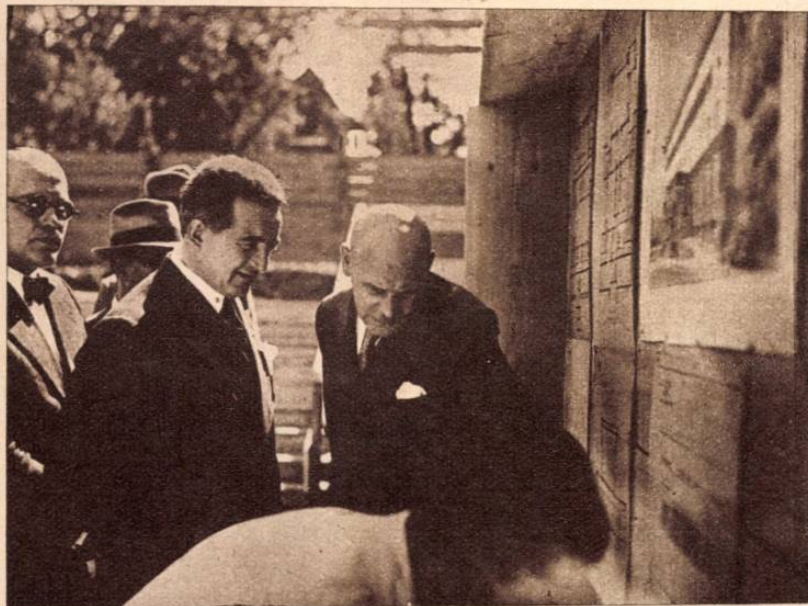
Programele tuturor posturilor europene pe toate gamele de undă sunt redade amănunțit în excelentă revista
RADIO-ADEVĂRUL

COMEMORAREA LUPTELOR DELA SĂRATA-PORUMBACU

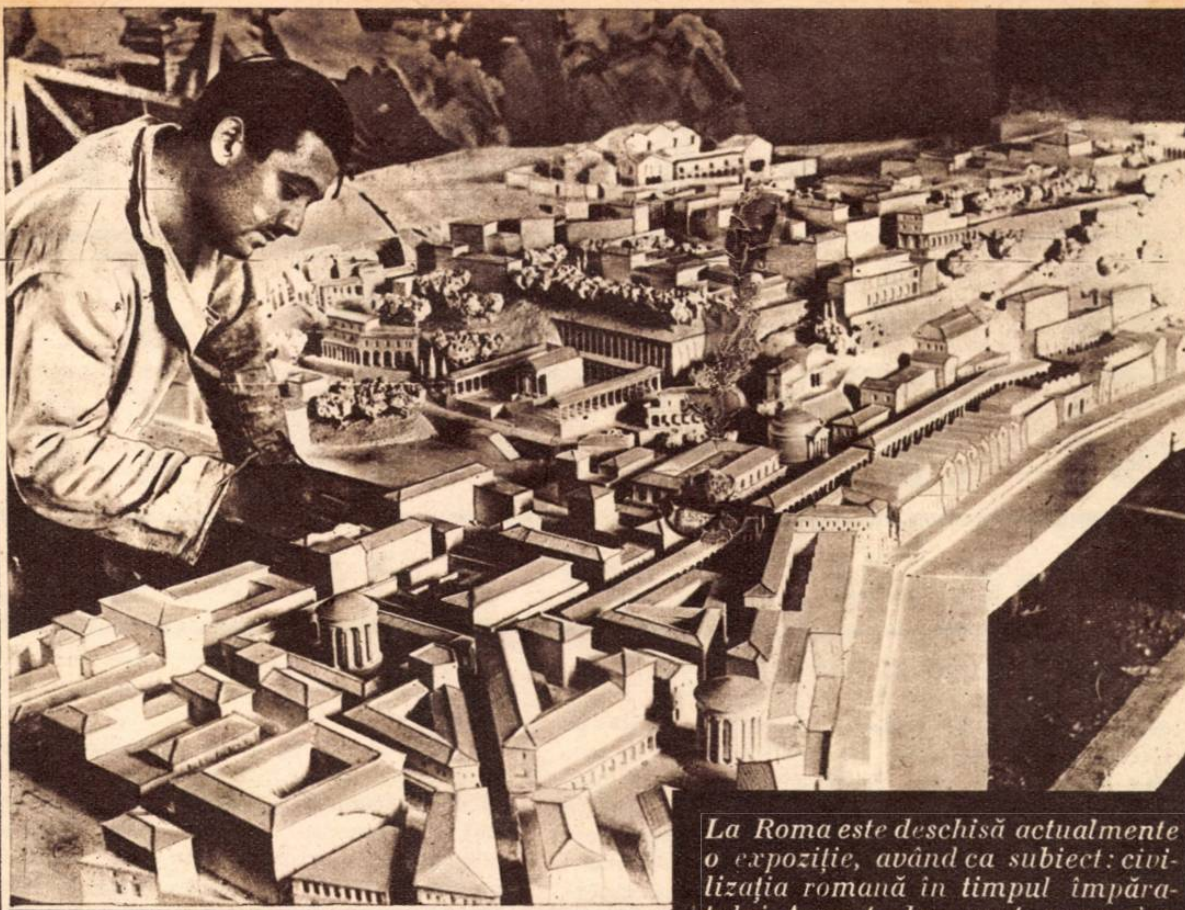
Foștii luptători dela Sărata-Porumbacu, cu comemorat 21 ani dela marea bătălie dela Sărata-Porumbacu. Fotografia de mai sus, reprezintă pe foștii luptători din regimentul 6 Mihai-Viteazul, pe poziția de luptă de acum 21 ani, la mijloc d. colonel V. Panaitescu.

Foștii luptători din regimentul 21 infanterie. La mijloc d. general adj. G. Berindey și colonel Bădescu.

Punerea pietrei fundamentale la Legația Sovietică

Săptămâna trecută a avut loc punerea pietrei fundamentale la Legația Sovietică. Fotografia noastră înfățișează pe d. Ostrovsky, ministrul Rusiei la București, împreună cu d. Victor Bădulescu, subsecretar de stat la Ministerul de Externe.

O IMITAȚIE A ROMEI DIN TIMPUL IMPĂRATULUI AUGUST

La Roma este deschisă actualmente o expoziție, având ca subiect: civilizația romană în timpul împăratului August. În acest scop, s'au construit machete înfățișând Roma de atunci. În fotografia noastră: Roma antică pe movila aventină, cum se înfățișa în timpul împăratului August.

GONDOLELE AMBLANȚE DIN VENEȚIA

La Veneția, onașul lagunelor fără străzi, transportul bolnavilor se face tot pe apă. Gondolele sunt prevăzute cu un clopot, care le înlesnește eliberarea drumului. În fotografia noastră: o gondolă sanitară transportă un bolnav dela domiciliul său la spital.

Trebue să aveți siguranța purității!

Pasta de dinți „NIVEA” menține dinții perfect albi, fiind totodată bactericidă, absolut pură și cu un gust plăcut. Copiii își spală dinții cu ea dimineața și seara cu cea mai mare bucurie. Și pasta de dinți „NIVEA” este așa de eficientă!

*Tubul mare
costă numai
24.- Lei*

GUTURAIUL BATISTA și STRANUTUL de-alungul secolelor

IMPĂRAȚII ÎȘI SUFLĂ NASUL CU DEGETELE

Grea luptă duceau oamenii veacurilor trecute cu blestematul de guturaiu, pe care-l credeau că provine de pe urma unei răcirii a creierului. Singurul remediu era măneca, pulpana hainei și cele două degete dela mână. După credința lor, strănutul era un medicament dat de natură. În genere, strănutul era un semn de sănătate, numai dacă nu se repeta prea des. Astfel se citează cazul unei fete, care avea accese de strănutat, cari se repetau de 300 ori. Un copil strănuta de 100 ori pe ceas, ceea ce îi pricinui moartea.

NASUL GRECESC

În secolul al X-lea, Roma fu bântuită de o epidemie de strănutat, de pe urma căreia muriră mulți oameni. De-atunci se spune că datează obiceiul de a dori „sănătate” aceluia, care strănuta. Găsim însă, acest obicei și la cei vechi. La Greci și la Romani, nimeni n'ar fi îndrăznit să nu salute pe cel, care a strănutat cu un: „Jupiter să te aibă în pază”. Despre uzul batistei nu se știa nimic. Doar la Roma, batista servea pentru ștersul sudorii de pe față. Împăratul Neron, inventatorul cravatei, purta batista la gât, ca să se ferească de răceală. Incolo, Romanii aveau grijă, ca înainte de a veni în societate, să-și spele și să-și ștergă bine fața și nasul. Istoricul Tacit spune, că Neron nu pleca la teatru până nu-și curăța bine gura și nasul, *ut nulla oris aut narium excrementa viserentur*.

La Greci, grija nasului era o obsesie, pentru că nasul grecesc, așa cum suntem obișnuiți să-l caracterizăm e o iluzie a artiștilor și o legendă. Grecii aveau un nas de proporții mari și, în antichitate, circulau multe glume și anecdote pe seama nasului grecesc. Chiar literatura satirică a Greciei-antice e plină de epigrame ce-și bat joc de nasul Atenienilor. La muzeul Luvru de la Paris există, în colecția Campena, o serie de statuete autentice, cari dau o imagine fidelă a nasului grecesc.

Sunt figurine grațioase, pline de mișcări vii, cari stârnesc admirația vizitatorilor. Dar privesc mai de-a-proape, rămâi uimit de forma și de dimensiunile nasului, care împodobește pe acești mândri cetățeni ai Atenei.

Avem o idee gre-

șită despre nasul „grecesc”, idee formată din operele clasice ale sculptorilor antichității.

Era, deci, firesc, ca aceste apendice nasale să fie ținta vervei satiricilor, se înțelege, de ce strănutul și guturaiul ocupau un loc atât de important în antichitate. Despre Telemac, Homer povestește, că simțind apropierea tatălui său, Ulișse, strănuta atât de puternic, încât toată casa fu sguduită din temelie. Penelopa înțelese atunci, că zeii i-au vestit sosirea soțului ei.

DOUĂ DEGETE ÎN LOC DE BATISTĂ

Marele actor de pe vremuri, Mélingue, juca rolul principal în tragedia „Catilina” a lui Alexandru Dumas. Cum era tare răcit, Mélingue își șterse nasul de capătul togei. Dumas, care stătea între culise, îi strigă: Nenorocitul, ai uitat că suntem la Roma? — „Romanii d-tale nu-și ștergeau nasul niciodată”? fu răspunsul lui Mélingue. Dumas nu știu ce să răspundă. Nimeni pe vremea aceea, n'ar fi știut să răspundă la

Batista bunicilor noștri.

Cum se sufla nasul în epoca lui Ludovic XIII.

Frumoasa Elena, Cleopatra și Lucretia.

Două sculptori de pe mormântul ducelui de Bourgogne. Cel din stânga își suflă nasul în toacă, iar cel din dreapta în degete.

întrebarea marelui actor. Din documentele rămase din antichitate, se pare că cei vechi nu întrebunțau batista. Astfel într-o comedie a lui Aristofan, un personaj spune: „Când ai să-ți suflă nasul, o Demos, să-ți ștergi degetele de părul meu”. Compatrioții lui Pericles nu se serveau de batistă ci întrebunțau două degete dela mână dreaptă. Numai nobilii se ștergeau cu mantia lor. La Roma, pe vremea lui Cicero, era o rușine să scuipi sau să-ți suflă nasul în public. Romanii purtau un fel de „ștergar” pe care-l întrebunțau după ce-și suflau nasul cu degetele.

Pe vremea decăderii imperiului roman, era în uz batista pentru șters fața, care se chema *facialia*. Sub împăratul Aurelian, lingerie pentru șters sudoarea de pe față se chema *orarium*. Acest *orarium* apare, mai târziu, în odăjdile preoțești și poartă numele de *sudarium*. Acest *sudarium* este înfășurat în jurul mâinii sau în jurul mijlocului, ca o eșarfă. În secolul al 15-lea, oamenii își suflau nasul cu degetele și sculptorii au reprodus acest gest. Printre cavalerii „bocitori” de pe mormântul lui Filip Îndrăznețul din Dijon, unul își suflă nasul în mantie, iar celălalt se servește de degetele sale. În secolul al 16-lea, poporul își șterge nasul cu degetele, iar burghezia se folosea de mănecă. Nobilii aveau batistă, așa că despre un om bogat se spunea că nu se șterge cu mănecă.

APARIȚIA BATISTELOR

O legendă spune, că batista de buzunar a apărut, pentru prima dată în anul 1540 la Veneția și purta numele de *pazzoletto*. De aici, a trecut în Franța și a ajuns la curtea lui Henric II. Era, încă, un obiect de lux. În inventarul garderobei Mariei de Medicis figura „o batistă cu fir de Genova”. Batistele dantelate apar sub regina Elisabeta a Angliei. Femeile dăruiau amantilor lor batiste mici brodate, cu nasturei de aur. Bărbații le purtau la pălărie, în semn de dragoste fidelă pentru amantele lor.

În secolul al 17-lea, batista nu era complet necunoscută, dar o anecdotă ne arată cât de lipsiți de jenă erau oamenii anului de grație 1630. Un mare senior invită la masă, floarea galanteriei franceze, printre cari ilustrul general Turanne și marchizul de Ruigny.

În timpul mesei, d'Hauterive, un distins senior, vrând să-și sufle nasul, apăsă cu degetul o nară și conținutul celeilalte porni ca o săgeată și se lipi de câmin, explodând ca un cartuș. Ruigny, auzind detunătura, strigă: „Nu cumva te-ai rănit?”

PETRU CEL MARE N'ARE BATISTĂ

În primii ani ai domniei lui Ludovic XIV, era la modă batista brodată la colțuri și un fular plin de dantele în jurul gâtului — ja-

bot —. Dar rolul batistei încă nu fusese precizat. Fiind un obiect de lux, se înțelege, că până și nobilii se fereau s'o întrebuințeze prea des. Când Petru cel Mare al Rusiei veni la Paris, toată lumea se uita la el, cum își sufla nasul cu degetele.

După revoluția franceză, pe vremea Directoriului, rochiile grecești nu aveau buzunări și femeile nu aveau unde ține obiectele necesare. Atunci se introduce moda poșetelor țesute, cari se atârnavă de un cordon. Era un sac mare brodat și împodobit cu tot felul de motive. Poșeta aceasta împopoțonată, în care se ținea batista, purta numele grecesc de „balantines”.

BATISTA NOROCOASĂ

Batista a jucat uneori un rol mare în istorie. Soldatul de gardă, Munos, al reginei Spaniei, ridică batista, pe care frumoasa femeie o scăpase din mână. Prințesa, lovită de frumusețea soldatului, îl aduse la curte și peste trei luni, el deveni soțul Christinei de Bourbon.

Intr'o altă împrejurare, un ofițer francez ridică batista reginei Luiza a Prusiei. Dar această aventură avu un epilog destul de banal. Ofițerul, intimidat, nu se apropiă de regină, ci păstră batista, pe care brodă inscripția: *Le Mouchoir de la reine de Prusse*.

O altă întrebuințare necunoscută a batistei. Compozitorul Méhul avea obiceiul să-și învelească pumnul cu batista, ca să bată măsura. De-atunci, violoniștii își pun o batistă sub bărbie, ca să nu-și uzeze haina.

În Franța, batista e întrebuințată la vânatul năgâților. Vânătorul întinde o batistă albă și pasărea vine să se așeze pe această capcană. Astfel, vânătorul o poate ochi la sigur.

BATISTA LA RUȘI

Înainte de războiul mondial, un

călător, care a vizitat, pe la 1905, curtea Țarului Rusiei, povestește, că nici generalii nu știau să se folosească de batistă. La un mare restaurant din St. Petersburg, un general se așează la masă. Când era la sfârșitul menu-ului, generalul începu să tușească. Luă un colț al feței de masă și-și suflă nasul cu putere. Faptul acesta nu fu observat de nimeni. Numai doi străini aflați în restaurant, fură rău impresionați.

BATISTA JAPONEZILOR

Japonezii sunt foarte curați. În loc de batistă, ei întrebuințază șervete mici de hârtie subțire, pe care le țin ascunse într'o cută a hainei. Japonezele au în mâneca lor largă, o pungă unde țin tot felul de nimicuri: scrisori, notițe scrise pe hârtie de orez, amulete și mai ales hârtiuțe pătrate, pe cari le aruncă pe fereastră, după ce-și șterg nasul.

STRĂNUTATUL ȘI CĂSCATUL

Strănutatul e, la toate popoarele, privit ca semn de sănătate. La popoarele sălbatice, când un bolnav strănută, e semn că se va însănătoși. La hinduși, când un om cascade sau strănută, el trebuie să-și lovească degetele și să pronunțe numele unui zeu. Perșii atribuie căscatul și strănutul influenței diavolului. La Musulmani, când un om cascade, își duce podul palmei la gură și spune: „Allah să mă scape de Diavol”. După credința lor, diavolul are obiceiul să intre în gura aceluia care cascade.

La Romani, medicii prescriu strănutul ca remediu pentru multe boli. Pentru calmarea durerilor de cap, se prescria introducerea unui inel în nas. Și în zilele noastre, strănutul în timpul convalescenței e un semn că bolnavul se va însănătoși. Superstiția strănutului e un obicei universal, răspândit în toate timpurile și peste tot globul.

La 16 Septembrie ora 10 seara în cadrul unui ales Concert Simfonic efectuat de marea orchestră „Wiener Symphoniker” s'a difuzat de la postul Radio Viena, un fragment din „Suita Pastorală” a cunoscutei compozitoare române D-na Mansi Barberis Plăcințeanu. S'a descifrat în muzica d-sale o mănănuire fină a temelor, o foarte frumoasă orchestrație și un simț rafinat al proporțiilor, calități pe cari coloratura unei execuții și interpretări impecabile, le-a reliefat minunat.

Intrebați oglinda

despre frumusețea, pe care o obțineți prin rouge-ul de buze MICHEL

Există numai un singur mod sigur de a vă convinge despre toate avantajele rouge-ului de buze MICHEL, — și acesta este de al întrebuința și de a privi apoi în oglindă. Observați cât de atrăgătoare este nuanța lui, și cu cât apare mai tânără și mai ispititoare gura Dv. Observați și cât timp se menține și cât de moi vă face buzele. Persistați, când cumpărați, să vi se dea veritabilul MICHEL, cu numele gravat pe etui.

SAPTE NUANȚE FERMECĂTOARE:
Blonde • Brunette • Cherry • Capucine
Vivid • Raspberry • Scarlet
MĂRIMI • DE LUXE, MARE, POPULAR

Tot așa cum vă va plăcea rouge-ul de buze MICHEL, tot astfel vă va plăcea și pudra MICHEL și fardul bine aderent MICHEL. Întrebuințați apoi pentru ochi, cosmeticul MICHEL care rezistă la apă și nu ustură.

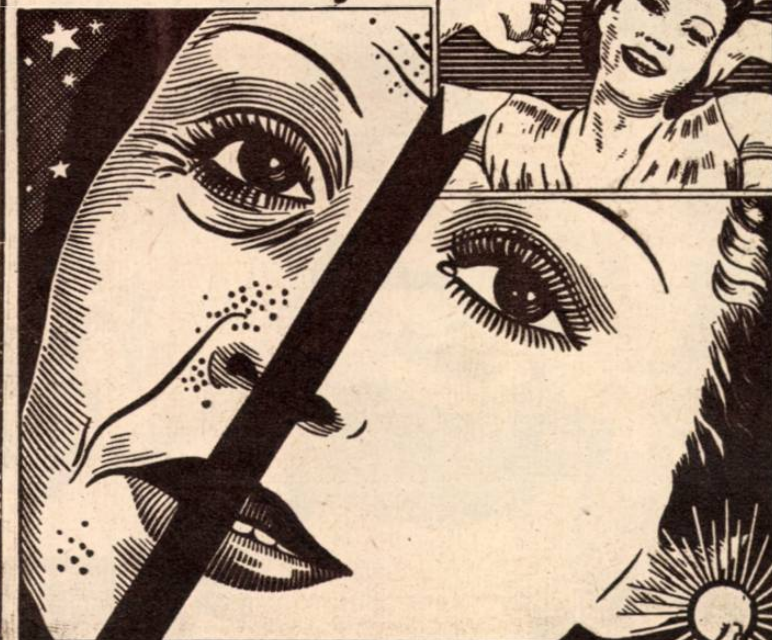
Michel

Repr. G-rală „Parfumerie” — București
Str. Romulus, 64

INSTITUT COSMETIC MEDICAL

Sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctorițe din Berlin.
Îndepărtarea definitivă a părului de prisos prin diatermie.
Îngrijirea medicală modernă a tenului și trupului.
Consult. 10-1, 4-7
Str. Brezoianu 9 III Telefon 35922

MAI TÂNĂRĂ ÎN FIECARE DIMINEAȚĂ

ASTĂ SEARĂ: Aplicați Crema Tokalon, nutriment pentru piele, culoarea roză, care conține Biocel — uimitoarea descoperire a Profesorului Dr. Stejskal de la Universitatea din Viena. Acest element vital al celulelor este obținut din animale tinere, alese cu îngrijire. Știința știe acum, că pierderea acestui element natural din piele, cauzează sbăriturile. Crema Tokalon, Biocel, alimenț pentru piele, îl redă pielei în timp ce dormiți și reface pielea netedă, mlădioasă și tânără.

MÂINE DIMINEAȚĂ: Uitați-vă cu cât pielea Dv. e mai fragedă și mai netedă chiar după prima aplicare. După puține zile sbăriturile încep să dispară. După o săptămână arătați cu an mai tânără. Dimineața aplicați Crema Tokalon, culoarea albă (neunsuroasă) celebra Cremă de Paris. Ea face să dispară coșurile, face pielea moale, netedă și albă. Femei de 50 de ani pot căpăta un ten frumos de care ar fi mândră orice fată tânără. Se garantează deplin succes, altfel se restituie banii. De vânzare în toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară.

Alarmă în organism

Urina tulbure este un semn precis de răceală a căilor urinare. Luând din timp tabletele Helmitol, vă vindecați repede și suprimați durerile.

TABLETELE
HELMITOL

Un produs al casei „Bayer”

EXCURSIUNI LA EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALĂ DIN PARIS

București - Milano - Paris - Veneția - București

13 zile 9.900 lei

București-Budapesta - Viena-Paris-Veneția-București

17 zile 14.800 lei

Prețurile cuprind voiajul, pensiunea completă la Paris și în toate orașele prevăzute în program, circuite cu autocare, intrări la expoziție, vizitări, vizite, taxe, bacșișuri, etc. Informațiuni și înscrieri la:

BIROUL DE VOIAJ
din palatul ziarelor „ADEVERUL ȘI DIMINEAȚĂ”
Str. Const. Mille 5-7-9. Telefon 4-10-04.

A APĂRUT

MAGAZINUL

Pe luna Septembrie. — 160 pagini 25 lei.

DE PATRU ORIGEMENI..

MAREA ÎNTĂLNIRE A GEMENILOR AMERICANI

În orașul Fort Wayne, Indiana, a avut loc o mare întâlnire a gemenilor de orice vârstă, din toate regiunile Americii. La această reuniune au luat parte circa 3000 persoane. Fotografia noastră înfățișează perechea cea mai în vârstă și cea mai tânără de gemeni. Cele două bătrâne au câte 81 de ani, copiii câte doi ani și jumătate.

...și încă multe alte perechi au luat parte la întâlnirea oficială, americană, a gemenilor de orice vârstă. S'au instituit premii pentru perechile de gemeni cele mai tinere, cele mai în vârstă și cele mai frumoase. Cele patru perechi din fotografia noastră au desigur mari șanse pentru ultimul premiu.

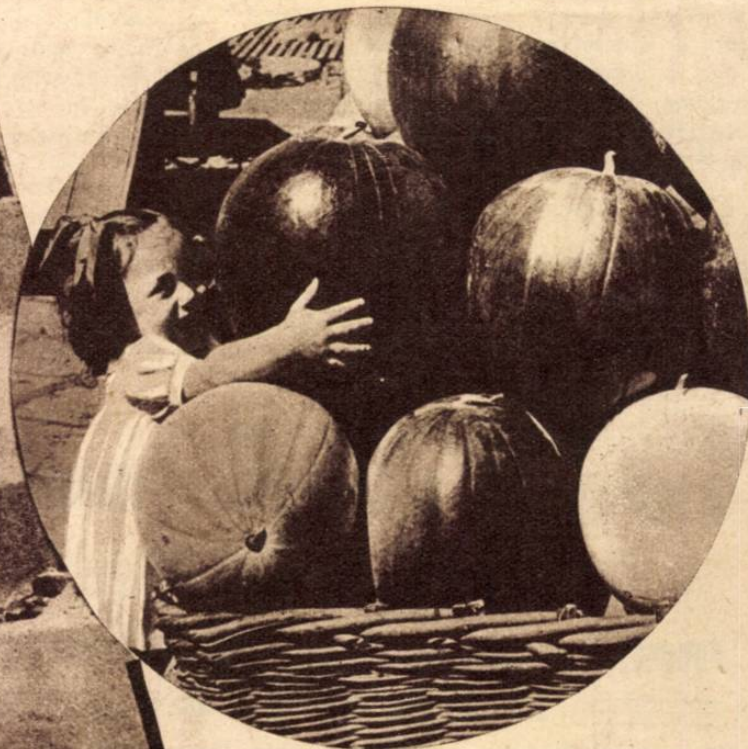

MĂRUL NU CADE DEPARTE DE POM... DISTRAȚIILE TINERETULUI DIN MADRID; JOCUL DE-A RĂZBOIUL

În vreme ce tineretul altor capitale, se amuză în timpul liber cu sport, înot sau bicicletă, copiii greu încercatului Madrid, imitând pe părinții lor, se joacă de-a războiul printre ruine, în tranșee săpate chiar de ei. Puștile lor sunt de lemn.

În fotografia noastră: copii din Madrid jucându-se „de-a războiul” printre ruinele orașului lor.

Italia a avut anul acesta o recoltă foarte bogată de fructe

Fotografia noastră înfățișează un transport de pepeni enormi și foarte gustoși cari sunt foarte căutați de populația din nordul Italiei și preferați mai ales de copii. În fotografia noastră, o fetiță de vreo 4 anișori, străduindu-se să urnească un pepene dela locul lui.

ŞEFUL STATULUI MAJOR FRANCEZ GENERALUL GAMELIN IN ȚARA

Fotografia noastră îl înfățișează pe ilustrul oaspe la intrarea în țară, trecând trupele în revistă însoțit de d. general Sichitiu șeful marelui stat major român.

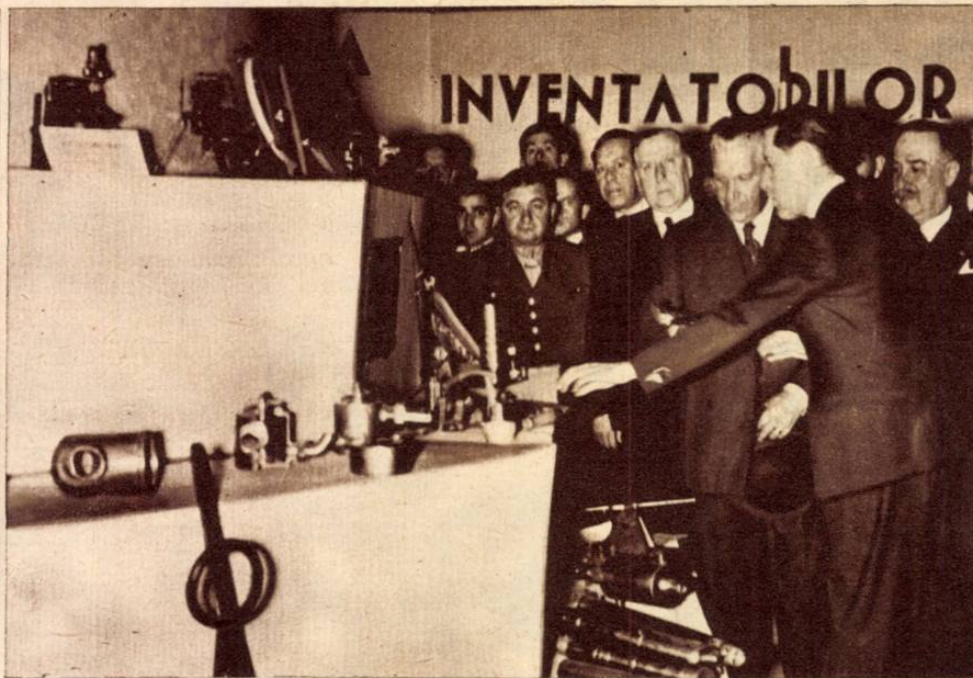
(Foto Berman)

RIDICAREA UNUI PAVILION STRĂJERESC-EXPOZIȚIA INVENTATORILOR

La atelierele Grivița a avut loc Duminică solemnitatea ridicării pavilionului străjeresc. Fotografia noastră a fost luată în momentul ridicării pavilionului.

La Ateneul Român s'a inaugurat Duminică expoziția inventatorilor. Fotografia noastră înfățișează pe dl. ministru dr. Costinescu, primind explicații în fața unui stand al expoziției.

SĂRBĂTORIREA ECHIPEI NAȚIONALE HIPICE

Echipa națională hipică, învingătoare în 167 de probe ale turneului făcut prin Europa, a fost sărbătorită, săptămâna trecută, la Cercul Militar. Fotografia noastră înfățișează echipa „Maior Chirculescu”, având la mijloc pe d-nii: ministru general Ilașievici, general Manu, general Argeșeanu, general Condiescu, etc.

PRIMA CURSĂ AVIATICĂ BUCUREȘTI-MILANO

Duminică a plecat din Capitală prima cursă aviatică București-Milano. Fotografia noastră înfățișează echipajul plecat în această primă cursă, având în mijloc pe d. comandor Andrei Popovici.

INTRUNIREA TINERETULUI național - țărănist din Capitală

Duminică a avut loc în Capitală o mare întrunire a tineretului național-țărănist. Fotografia noastră înfățișează pe d. Virgil Madgearu, secretarul general al partidului național-țărănesc, vorbind la această întrunire.

ŞEFUL STATULUI MAJOR FRANCEZ GENERALUL GAMELIN IN ȚARA

Şeful marelui statmajor francez ne-a vizitat țara, fiind întâmpinat peste tot cu mare entuziasm. Publicăm aici câteva aspecte prinse în cursul vizitei generalului Gamelin.

D. general Gamelin dând mâna cu ofițerii la T. Severin.

După sosirea în Gara de Nord, d. general Gamelin între domnii A. Thierry, ministrul Franței la București și general Sichițiu, șeful marelui stat major.

D. general Gamelin fotografiat la Hipodromul Băneasa, unde a asistat la reuniunea de Duminică.

Ajutorul de primar al orașului T. Severin, d-nul Gărdăreanu, întâmpină pe d. general Gamelin cu tradiționala pâine și sare.

(Fotografii Berman)

*Pudra
cu cele mai fine nuanțe!*

Printre numeroasele nuanțe discrete ale pudrei cu renume mondial **Three Flowers Richard Hudnut** găsiți și pe aceea potrivită tenului Dv., în toate anotimpurile, pentru lumina crudă a soarelui, cât și pentru lumina artificială. Ea desăvârșește tratamentul de înfrumusețare **Three Flowers Richard Hudnut**, dovedit până acuma cel mai eficient.

Pudra **Three Flowers Richard Hudnut** este de o aderență perfectă, de o rară finețe, se depune pe față într'un strat imperceptibil, dând tenului, fie el cât de dificil (gras sau uscat), o strălucire mată, catifelată.

RICHARD HUDNUT

Three Flowers Beauty Treatment

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

B-dul Carol 57 fost 39. D-NA Dr. M. RABINOVICI. Telef. 3.52.73 dermatolog specializată la Paris și Viena, tratează: negi, pistrii, coșuri etc. Ingrijirea feței cu hormoni și masaje pneumatice. Distrugerea radicală a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice. Cons. 10-12-3-7. Se aplică masca „Hollywood”. Miercuri informațiuni gratuite.

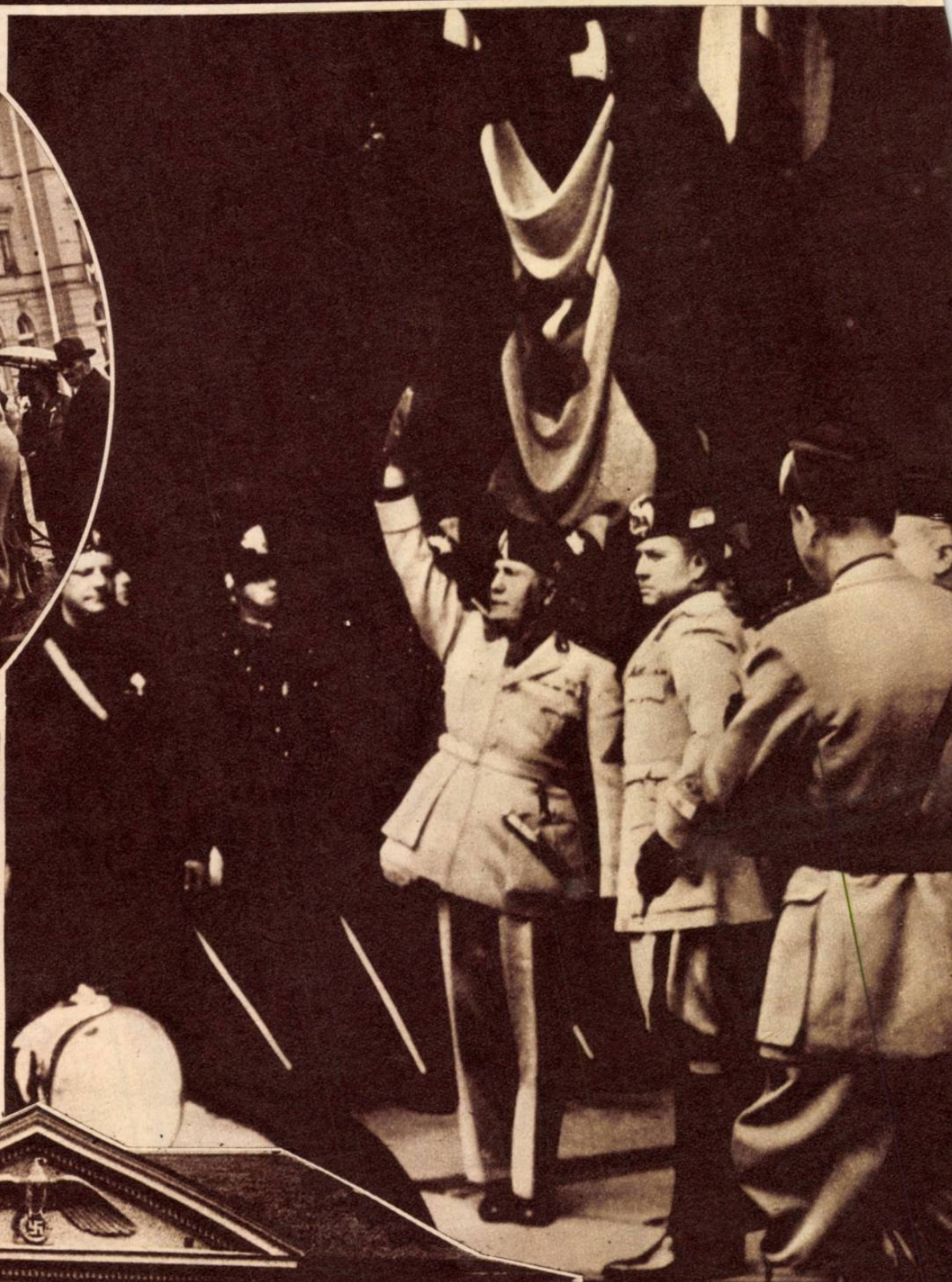
CĂLĂTORIA D-LUI MUSSOLINI LA BERLIN

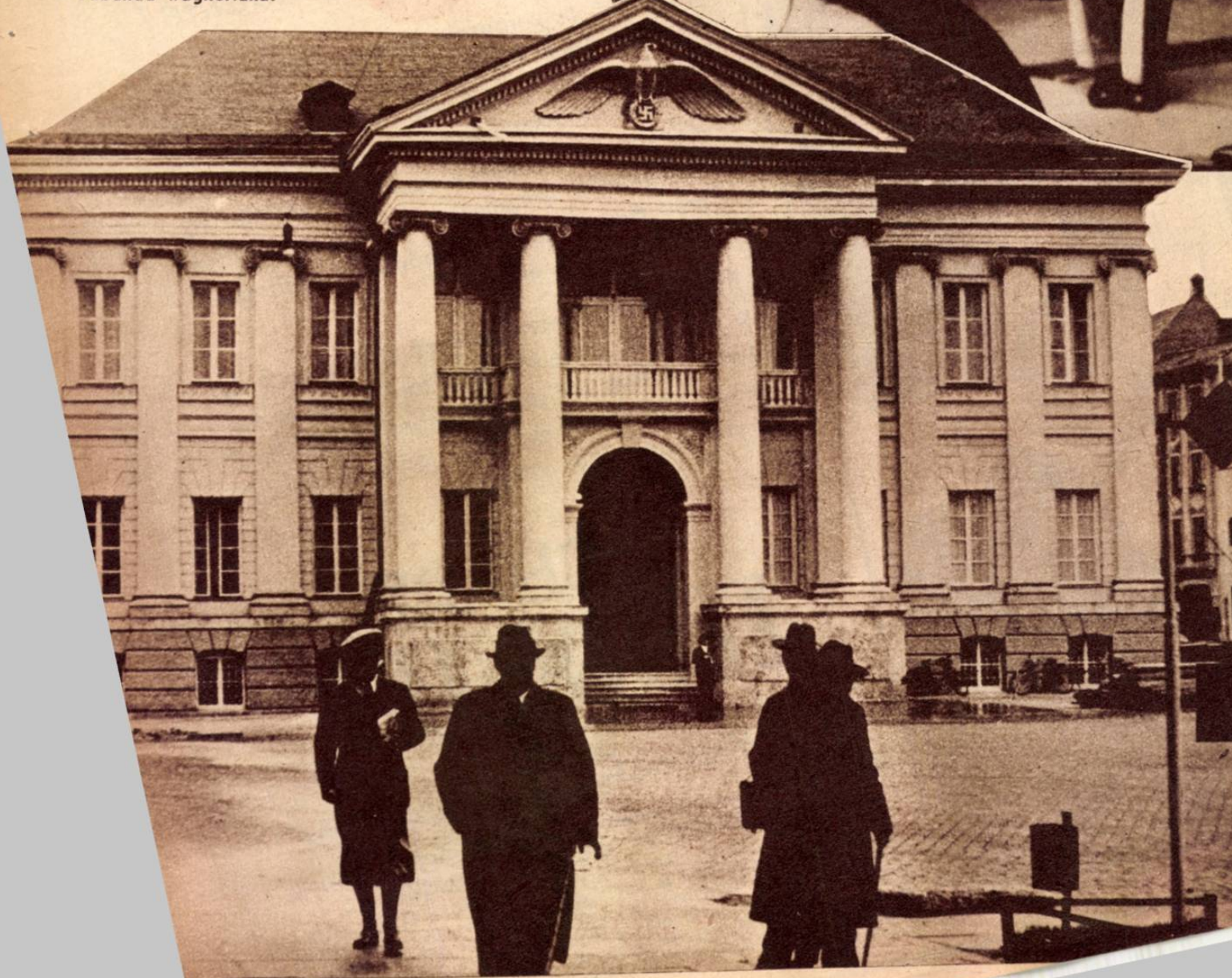
La München, în aşteptarea d-lui Mussolini, piaţa gării e împodobită cu vulturi uriaşi de aur.

INTĂLNIREA dela Berlin între Ducele Mussolini şi cancelarul Germaniei are, în afară de semnificaţia ei politică, toate elementele unui mare eveniment artistic. Călătoria d-lui Mussolini a fost regisată după toate pravilele celei mai desăvârşite regii şi a avut parte de absolut toată tehnica hollywoodiană.

D. Mussolini şi d. Hitler, care au gustat în tinereţea lor, din nectarul cu arome otrăvitoare al artei, au apărut pe balconul sonor al istoriei, într'un fast decorativ reinhardtian, într'un ceremonial de strălucită sarabandă wagneriană.

Ducele Mussolini la plecare din gara Roma clădiri de contele Ciano, ginerele Ducelui şi ministru de externe al Italiei.

Cei doi mari artiştii ai artei politice au ţinut să dea mulţimilor germane fiorii unui spectacol de proporţii grandioase şi Europei întregi senzaţia că la Berlin s'au întâlnit doi zei antici — Wotan şi Jupiter.

Dela intrarea în München până la plecarea din Berlin, Ducele Italiei a păşit printre draperii colorate, printre coloane gigantice, înconjurat de milioane de figuranţi, ca un imens cor din tragediile antice.

Regia călătoriei d-lui Mussolini va rămâne în istorie o mare realizare scenică, ce merită a fi studiată de generaţiile viitoare de artiştii — începând cu regisorii şi sfârşind cu zugravii.

Palatul Prinţului Karl din München, unde a fost găzduit d. Mussolini.

AMBASADORI CHINEZI la o partidă de golf

Domnul din stânga fotografiei e dr. Wallington Koo, ambasadorul Chinei la Geneva, iar chinezul din dreapta e Uo Tai Chi, ambasadorul Chinei la Londra. Ambii joacă o partidă de golf pe platoul Onex din Geneva. E atâta calm în atitudinea lor, de parcă n'ar fremăta fiecare fibră a trupului lor la citirea telegramelor din țara lor pustiită, de moarte și pârjol. Cei doi ambasadori chinezi au învățat calmul diplomației europene. Dar în sufletul lor trăiesc icoanele vii ale Chinei în flăcări.

MISS → MARGARET HANNA - CONSULUL STATELOR - UNITE LA GENEVA

Primele lupte pentru emanciparea femeii s'au dat pentru îndeplinirea unui program maximal. Sufragetele engleze dinaintea de războiu cereau deplina egalitate în drepturi cu bărbații, până la primirea lor în rândurile armatei.

Ca orice mișcare la începutul ei, feminismul a fost excesiv, până s'a isbit de realitățile vieții, când femeia a fost nevoită să dea întreaga măsură a forțelor sale.

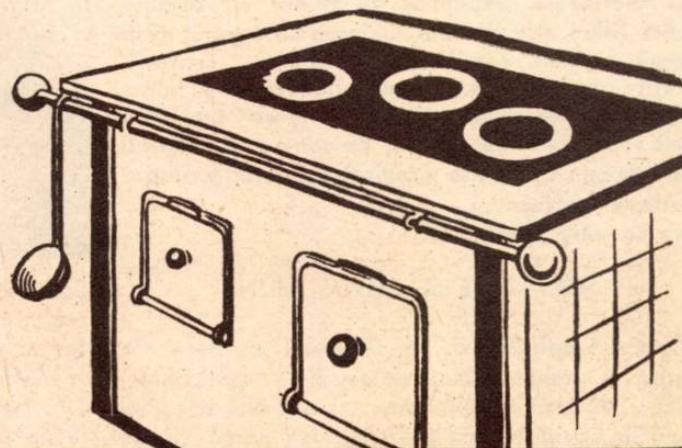
Iată, prima femeie intrată în diplomația americană. D-ra Margaret Hanna e reprezentanta Statelor-Unite la Geneva — orașul păcii. Miss Hanna se plimbă pe malul lacului și hrănește lebedele, pentru că în palatul Societății Națiunilor miroase a praf de pușcă. În ziua când se va auzi iar cuvântul păcii, ambasadoarea Statelor Unite la Geneva va ilustra rostul femeii.

VIM

CURĂȚĂ TOT

fără a sgârâi

și mașina de gătit

FAPTELE SĂPTĂMÂNII

MIERCURI. — NAȘTEREA IDEOLOGILOR

Când spunem „obiceiuri medievale”, înțelegem barbarie, cruzime, superstiție și mai ales murdărie trupească. Studiul atent al societății din acele vremuri îndrituește această părere. Dar nu e mai puțin adevărat, că în această atmosferă de superstiții și nehygienă, a crescut cea mai frumoasă floare a spiritualității omenesci: romanismul mistic. Asistăm, astăzi, la revenirea practicelor medievale, plus penetrația spiritualității prin toți porii dilatați de foame și de criză ai omenirii.

Pe pământul îngrășat cu fierul tunurilor și obuzelor, învăluit în perdeaua greoaie a gazelor, crește, cu frenezie, floarea idealismului ținută de lujerul ghimpos al urii. Omenirea e, astăzi, barbară, crudă și... idealistă. Se nasc și se ticluiesc mituri. Din furnalele uzinelor, unde fierul se înlănțuie cu nichelul în clocotul unei temperaturi infernale, se înalță panglica diafană a idealismului. Aceste mituri, cu tot felul de isme în coadă, sunt băgate slugi la societăți cointeresate, semănătoare de moarte. Ele își schimbă sensul și orientarea după fluctuațiile acestor interese.

Până mai dăunăzi, întreaga opinie publică a Japoniei era pornită împotriva mitului rassist. Presa japoneză, partidele din Japonia, miniștrii, până și Mikadoul vorbeau, cu oare, de rassistism decretat în Germania. Asociația scriitorilor din Tokio a organizat, în toată țara, o serie de întruniri de protest împotriva persecuției... evreilor. Japoniezii nu se puteau împăca cu gândul, că arienii sunt superiori tuturor celorlalte rase.

Presă japoneză și-a adus aminte de atitudinea Kaiserului Wilhelm, care proclamase, înainte de războiul mondial, iminența „pericolului galben”, a rasei pitice și inferioare. La toate întrunirile se vorbea de apărarea „fraților evrei”. S'a proclamat superioritatea rasei galbene până când... a survenit apropierea nipono-germană și războiul nipono-chinez.

Mitul arian a suferit câteva schimbări. Idealizării catedrelor universitare au fost mai tari decât eroul lui Caragiale. Ei au izbutit să nu schimbe nimic, dar să mai modifice, pe ici, pe colo, teoria răsăriteană. Japoniezii au fost înălțați la rangul de rasa ariană a Asiei. Semnalul a pornit din Germania. Japoniezii au primit cu bucurie acest titlu: arienii Asiei. Chinezii au devenit niște simpli barbari, corcitură, cari trebuiesc... curățați. Drept recunoștință, presa japoneză și-a întors fața spre Germania, iar ziarul „Assak” din Tokio scrie: „Suntem de părere, că oamenii inteligenți din Japonia trebuie să-și revizuiască părerile despre rassistismul german”.

Așa se nasc ideologiile.

JOI. — CE SE POATE SPUNE

Primarul Capitalei, d. Al. Donescu, a plecat la Paris, în fruntea unei delegații a municipiului nostru. A plecat atâta lume, și mai ales bucureșteni, la Expoziție, încât ar fi fost ilogic să nu meargă și primarul. Sunt sigur, că domnul primar ar fi putut convoca la o întrunire cel puțin un sector al Capitalei. Și cum era și firesc, presa și autoritățile pariziene au făcut o primire grandioasă reprezentanților populației bucureștene, cari s'au

simțit la Paris, ca la ei acasă. La dejunul oferit pe bordul vaporului „Normandie”, reproduc la Expoziție, s'a băut țuică și șampanie, în semn de cordială amicitie franco-română. S'au ținut discursuri sobre dar spirituale, așa cum șade bine unui amestec de țuică și șampanie. Dar mai ales, s'a vorbit ceea ce se poate vorbi numai la Paris. Pe bordul vaporului „Normandie” așezat în centrul Expoziției, domnul primar al Bucureștilor a rostit o cuvântare, care poate figura în analele elocinței franceze. „Înfățișându-ne atâtea varietate și uneori inedite aspecte ale progresului diferitelor națiuni, Franța ne învață, odată mai mult, că singura valoare omenească, singurul criteriu de a judeca popoarele, este efortul cu care fiecare se străduiește să adauge ceva la patrimoniul comun al colectivității omenesci. Acesta este un stimulent al ordinii sociale, un stimulent dat disciplinei colective, dar mai presus de toate este un omagiu ce se aduce de pretutindeni celui mai sublim principiu de viață: cooperarea universală prin muncă și prin respectul ce se datorește muncii”.

Așa vorbit-a la Paris d. primar general al Capitalei noastre. Se poate întâmpla, ca d. Doneșcu să mai primească invitații și din alte capitale ale Europei. Va fi, desigur, primit, cu aceeași cordialitate. Și la un pahar de vin indigen dl. primar va trebui să răspundă cu un toast. Va putea oare, d. primar general, să repete cuvintele rostite la Paris? Nu oriunde se poate spune, ceea ce a spus acolo.

VINERI. — CISMARUL LEGALIST.

O poveste, care merită să fie exploatată de toate oficiile de propagandă românească în străinătate și care face onoare d-lui chestor, însărcinat cu întroarea liniștii în Capitală. Un fapt mărunț mai elocvent decât cea mai bine ticluită lege, că suntem o țară occidentală, cu cel mai legalist dintre cetățenii lumii.

Se știe, că ofensiva împotriva zgometului a înregistrat un succes uluit. Peste noapte, d. chestor a transformat întreaga psihologie a bucureșteanului sgometos. Au amuțit clacsoanele și după ele, tarafurile de lăutari. Bucureșteanul întârziat la un pahar de vin, când iese în stradă după miezul nopții, pășește pe vârful degetelor, ca nu cumva să trezească pe gardianul din post, amorțit de somniferul liniștii. Nimic nu sgărie clopotul de ticlă, așezat peste Capitală, de mâna grijulie a d-lui chestor.

Papacioc R. Nicolae, zis Rădulescu, patron cismar, e un cetățean cu purtări urbane. După munca de o zi, el era obișnuit să-și gonească mirosul de iuft din plămâni la cârciuma din colț, în tovărășia unor lăutari. De când, însă, cu ofensiva împotriva sgometului, Papacioc R. Nicolae, legalist inveterat, lasă lucrul la ora 9 și peste o oră, sforăie așa cum spune ordonanța poliției. A dormit așa, o noapte, două, nouă, până când s'a săturat. Și după o zi de năduf și miros de talpă, cismarului Nicolae i-a venit dor de un chef.

Și cum știa că poliția face, așa că poate desface legea, cetățeanul, legalist inveterat, s'a dus la Prefectura poliției cu o cerere timbrată, în care se ruga să i se admită un chef de...o noapte. Fiind la prima experiență de asemenea natură d. comisar șef n'a știut cum să rezolve petiția cetățeanului. Și ca să-și facă puțin răgaz de gândire d. comisar s'a pus să caute la fișe situația lui Papacioc.

Soarta a vrut, ca d. comisar să fie scos din încurcătură și i-a strecurat o fișă cu numele cetățeanului legalist. Papacioc avea ee ispășit o pedeapsă de trei luni pușcărie pentru furt.

Păcat! Mare păcat! Pentru noi și pentru d. chestor. Am fi vrut prin gestul lui Papacioc, să arătăm lumii cât suntem de civilizati. D. chestor ar fi putut arăta superiorilor eficacitatea măsurilor luate. Când colo, avem de-aface cu un recidivist în materie de...ilegalitate. Cerem d-lui comisar șef să cerceteze fișierul cu atenție. Poate că Papacioc R. Nicolae, recidivistul, nu e una și aceeași persoană cu Papacioc R. Nicolae, cismarul, care a cerut autorizația de...chef.

E în joc orgoliul nostru și mândria profesională a d-lui chestor Botez.

SĂMBĂTA — PĂPUȘA JAPONEZĂ.

Când Anglia a pornit în largul oceanelor să caute colonii, stăpâna lumii era mândra Spanie, al cărei rege avea tot dreptul să afirme, că în țara lui soarele nu apune niciodată. Spania era regina mărilor și a țărilor. Iar la curtea ei, stătea Portugalia, care avea domenii întinse în toate punctele cardinale ale globului. Era în secolul al 17-lea.

De-atunci, au venit mulți pretendenți la împărăția pământului. Dar nimeni n'a izbutit să ia Angliei, sceptrul căzut din mâinile Spaniei. A fost un moment în istoria lumii, când Napoleon visa să înfrângă cerbicia Albionului. Wilhelm al II-lea plănuise să dicteze pacea germanică la Londra,

așa cum Wilhelm I o dictase la Paris. Napoleon a murit, tânăr, pe insula Sf. Elena, iar Wilhelm taie lemne la Doorn.

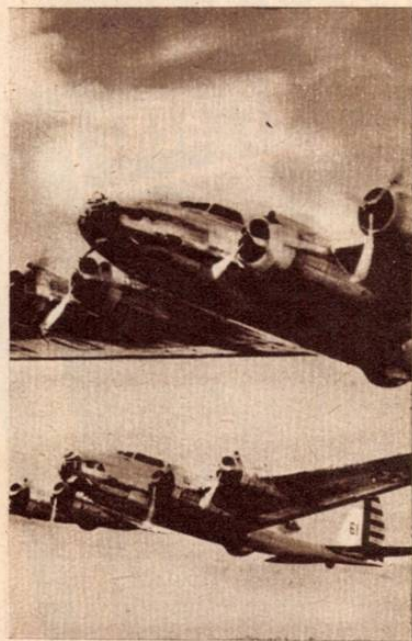
În vremurile noastre, pretendenții sunt numeroși pentru că nesfârșite sunt bogățiile Angliei.

În continentul asiatic, cel mai primejdios adversar e imperiul Nipponului. Pe vremuri, și nu e prea mult de-atunci, din Arabia până la Coreea, popoarele Asiei — cumpărau mărfurile Europei. Astăzi, Japonia a rămas stăpâna piețelor din Asia. Pe vremuri, copiii arabilor, hindușilor, chinezilor și ai mongolilor aveau păpuși albe. La început fabricanții Europei, cari nu se prea pricepeau în psihologie, au trimis păpuși de culoare, dar nimeni nu s'a atins de ele. Fabricanții au început să expedieze păpuși albe cu părul blond. Visul Africii și al Asiei era să ajungă și ele albe. Călătorii Europei au dat, în cele mai depărtate regiuni ale Asiei, de păpușile albe ale fabricilor Angliei și Germaniei.

În ultimul deceniu, decând Japonia înzăuată în armură europeană, a pus piciorul în China, copiii Asiei au aruncat păpușile albe.

Voiajorii comerciali ai Europei sunt alarmați. Păpușa albă a fost exclusă de către păpușa japoneză. Vagoane de păpuși, fabricate în Anglia așteaptă să facă cale întoarsă. Pe vremuri negustorii aveau obiceiul să spună: acolo unde domnește omul alb, copiii se joacă cu păpuși blonde.

Păpușa japoneză a fost primul sol al ofensivei armatelor Mikadoului. Iar primul semnal al ofensivei e bomba de la Nanking, aruncată de un avion japonez, care a ucis 400 chinezi. Și în timp ce copiii chinezilor spală și piaptână păpușa japoneză, avioanele japoneze distrug avutul și măcelăresc, cu frenezie, pe părinții lor, să fie oare păpușa japoneză mai tare ca Napoleon și Wilhelm II-lea?

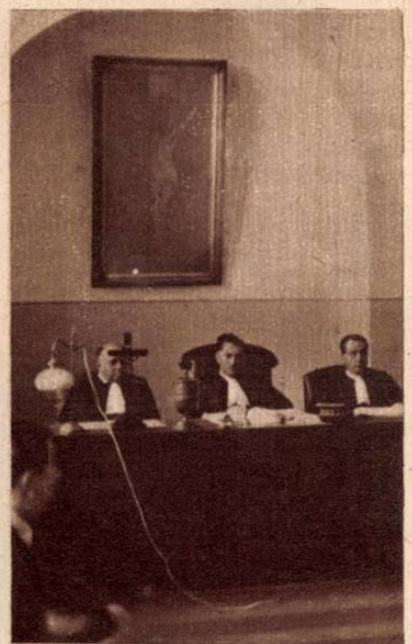

Shanghai, Canton, Nanking sub bombe. Câteva zeci de aeroplan japoneze au distrus, în puține ore, cartiere întregi, presărând mormane de cadavre „ca muștele pe hârtia înclăiată”. Oricine își poate închipui ce imensă hârtie de muște s'ar întinde peste orașele Europei într'un viitor război. O plimbare de câteva ore a miilor de aeroplan peste capitalele europene ar trece pe locuitorii lor nu numai în categoria muștelor, dar și în fericita familie a ploșnițelor. Gazele i-ar asfisia așa cum societatea „Mortin” curăță casele de ploșnițe. Lăsam frumoasele comparații pe seama presei dintre țările, cari vor rămâne, atunci, în afara zonei de război.

Deocamdată, ne putem permite luxul reflexiilor asupra carnagiilor din China. Curioasă mai e psihologia aviatorului. Infanteristul are un rol mult mai nobil. Pedestrul se luptă de la egal la egal. E mai cavaleresc să ai un adversar înarmat, ca și tine și să dai lupta piept la piept. Aviația, deși armă nobilă în timp de pace, are un rol ingrat, în timp de război. Cred, că aviatorii japonezi închid ochii, în momentul, când trebuie să-și descarce tonele de bombe peste o populație desarmată, în goană nebună după un adăpost. Oricare ar fi, după savanți, structura lăuntrică a japonezului, suntem îndreptățiți, că aviatorii nu stau o clipă în văzduh după ce bombe lor au prins sute de oameni pe hârtia înclăiată a morții. Cu prilejul aniversării morții eroului aviației franceze, Nungesser, un camarad de arme povestește unele peripecii din timpul războiului. Aviatorul doborîse în luptă, un avion german, pilotat de asul Parschau. După război, aviatorul se afla la Wiesbaden, unde locuia mama lui Parschau. „D-ta l-ai doborît pe Parschau? Mama lui ar fi fericită să te vadă, îmi spuneau nemții din oraș. Propunerea aceasta mă surprinse. Dar nu m'am dus s'o văd. Însă fratele lui Parschau veni să mă vadă. Și mi-a arătat, de-atunci, o prietenie foarte credincioasă, ceea ce îmi inspiră reflecții curioase”, scrie aviatorul francez.

Ce-ar însemna pentru aviatorii japonezi, o mică plimbare prin cartierele din Shanghai, Canton și Nanking, unde mamele își caută printre ruini copiii ciopârțiți?

LUNI. — IDEE PRECONCEPUTĂ

La primăria din Botoșani s'au comis fraude. Unii spun, că sumele defraudate se ridică la zeci de milioane. Procesul promitea să fie foarte interesant, pentru că sunt implicați o serie de fruntași politici. S'au sesizat, repede, conducătorii partidului politic din care fac parte defraudatorii și chiar înainte de sancțiunea justiției, implicații au fost, zice-se, demisi din partid. Unii dintre inculpați, studiând dosarele în închisoare, au dat de niște chichițe, cărora în limba avocătesc, li se zice „vicii de formă”. De altfel, aceste „vicii”, sunt singurele respectate de justiție și în consecință, doi au fost puși în libertate.

Dar procurorul, mai puțin indulgent față de aceste „vicii” a dat un nou rechizitoriu, cerând confirmarea mandatului. Înainte de a intra în desbatere, partea inculpaților a ridicat un incident „arătând că recuză pe toți magistrații tribunalului Botoșani pentru motivul că magistrații localnici s'au pronunțat în mai multe rânduri asupra arestării, astfel încât și-au format o părere preconcepută”.

Care va să zică, domnii inculpați recuză pe toți magistrații tribunalului, bănuindu-i că și-au format o părere preconcepută. Așa dar, procesul va trebui judecat în alt oraș. Urmând logica recuzării, noi socotim că ar trebui bănuți toți magistrații din țară, cari cunosc destul de bine această afacere cu răsunet în toată țara. Și atunci? Cerem mutarea procesului în altă țară, unde magistrații n'au avut posibilitatea să-și formeze „o idee preconcepută” despre cinstea inculpaților.

MARȚI. — INCIDENTE INCHISE

La protestul energic al Marii Britanii împotriva atacului „nemai-pomenit” al aviatorilor japonezi, cari au rănit pe ambasadorul Angliei în China, Japonia a răspuns cu ironie și dispreț. Ministrul de externe al Japoniei cere dovezi, că avioanele au fost chiar japoneze. Se putea întâmpla să fie, să zicem, siameze. Guvernul

Japonez a ordonat o anchetă severă și face apelul nominal al tuturor piloților. Poate va răspunde cu un „prezent”, aviatorul cu pricina. La care Marea Britanie a răspuns: „Guvernul britanic declară că a primit comunicarea cu satisfacție și consideră incidentul închis”.

Aviația militară japoneză bombardează orașele deschise cu o numeroasă populație civilă. Lumea e revoltată. Protestele curg din toate țările. Din America vine știrea, că d. Hull, ministrul de externe al Statelor Unite a declarat, că guvernul american „consideră ca imposibil de justificat” acest carnagiu.

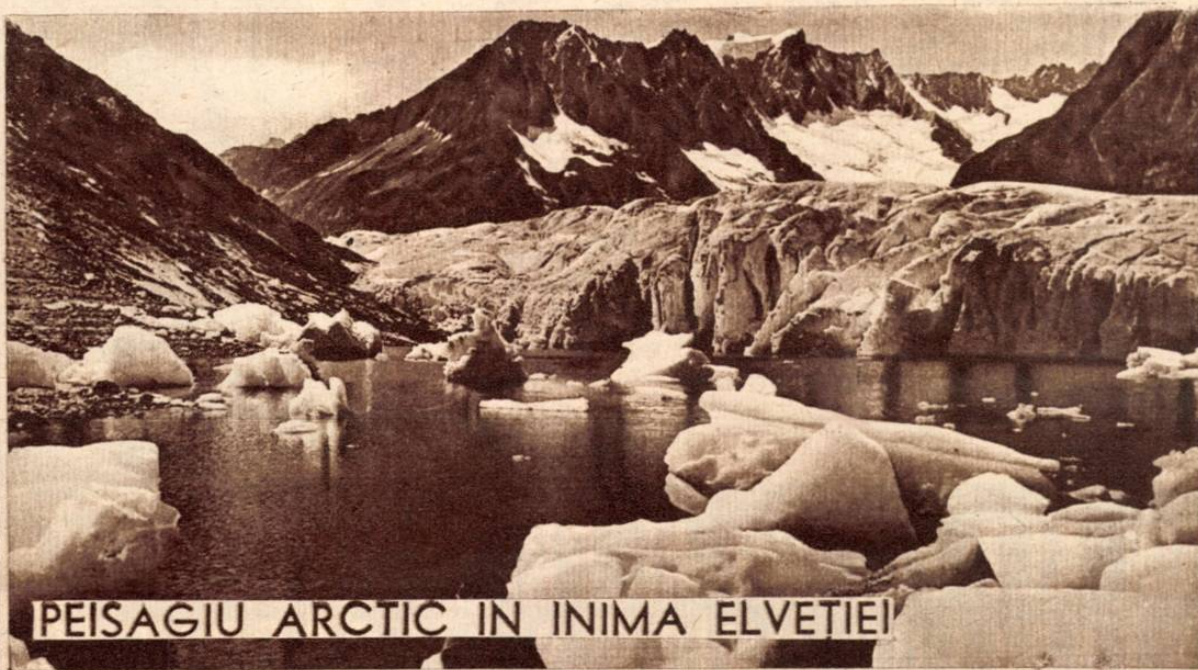
Trebuie să știți, că bombe japoneze nu cruță nici averea americanilor investită în aceste regiuni chineze. Totuși, d. Hull procedează englezește și e gata să închidă și el „incidentul” cu bombardările.

Anglia și Statele Unite vor închide toate incidente. Fie că ele se produc în Marea Mediterană, fie că sunt provocate pe frontul chinez. O simplă informație lămurește această atitudine împăciuitoare a celor două mari puteri anglosaxone. Între Franța, Anglia și America s'a încheiat un acord serios, prin care cele trei țări se angajează să nu dea niciun sprijin financiar Italiei, Germaniei și Japoniei.

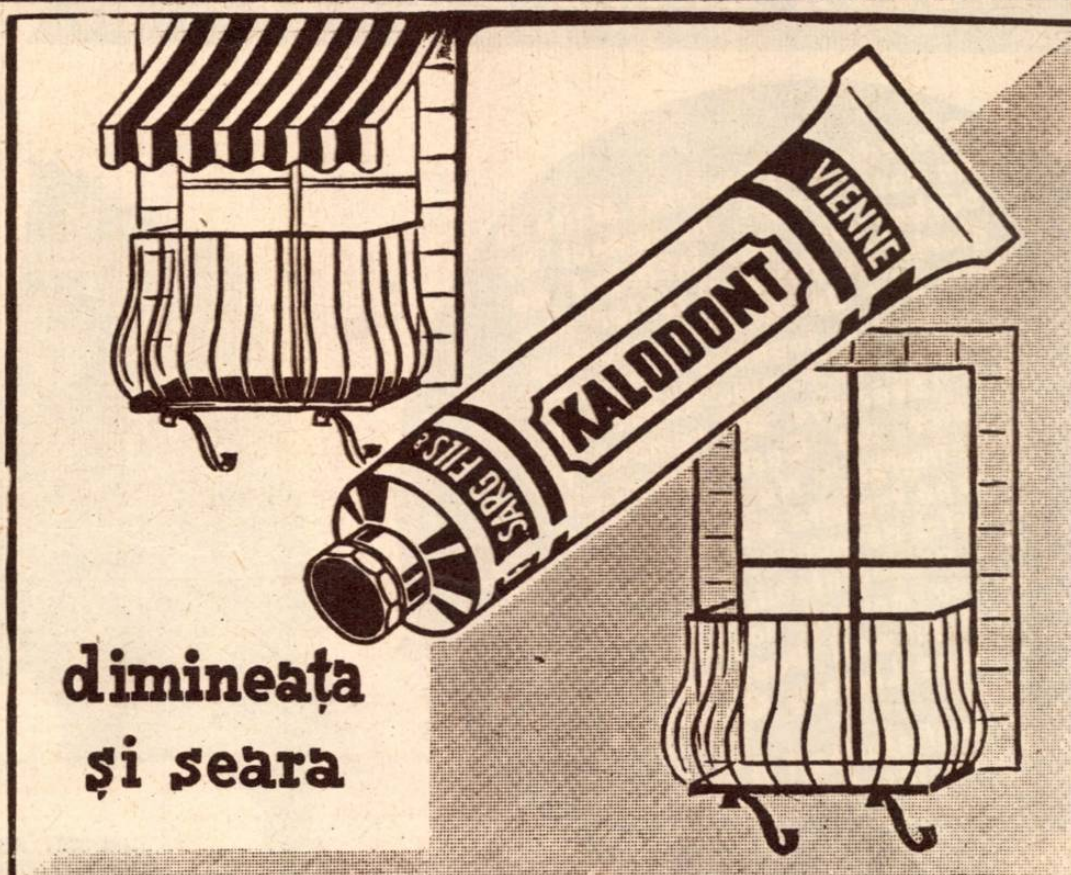
În cazul acesta, oricine poate socoti, fără greș, cât timp va duce Japonia războiul.

Atâtea tone de bombe la atâtea milioane de Chinezi. Și când aviația, armata și populația Japoniei nu vor mai avea fier vechiu, se va deschide marele incident, pe care nicio notă diplomatică nu-l va mai putea închide.

I. MOLDOVEANU

PEISAGIU ARCTIC ÎN INIMA ELVETIEI

dimineata
și seara

KALODONT

CONTRA PIETREI DE PE DINȚI

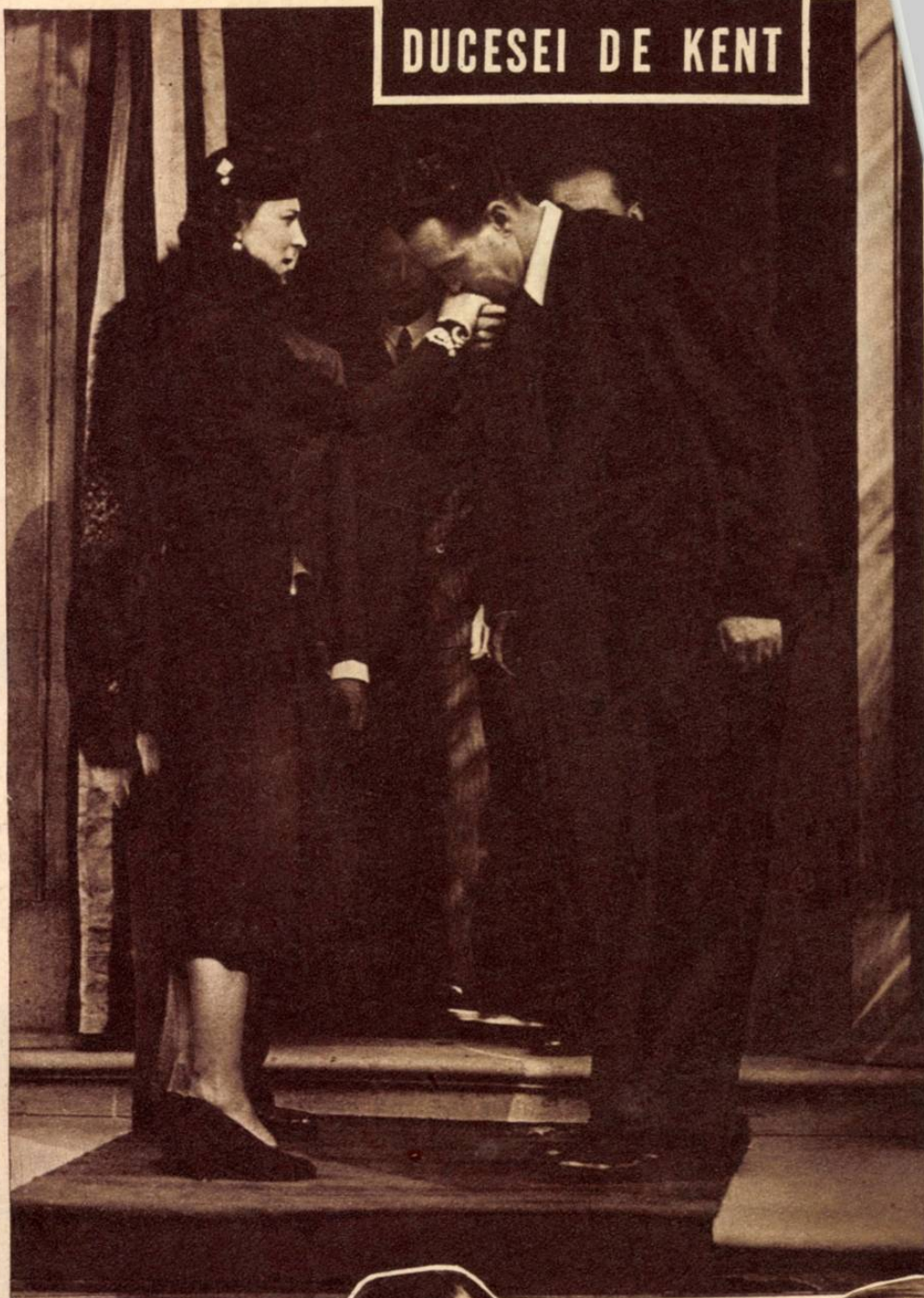
REGINA OLANDEI ASISTĂ LA MANEVRELE ARMATEI

Regina Wilhelmina a Olandei, însoțită de prințesa Iuliana asistă la manevrele armatei olandeze. Numai pe fața domnilor generali se poate citi gravitatea unui asemenea moment. Uniformele și expresia feței lor trădează, că undeva, în zare, oamenii învață arta războiului. Pe fața reginei, însă, înfloarește un zâmbet de mamă, fericită să-și vadă copiii, jucându-se de-a pușca și calul. Olanda pașnică și muncitoare poartă zâmbetul blajin al reginei Wilhelmina.

Ducele de Aosta, vărul regelui Italiei a sosit la Londra, în interes de serviciu — afirmă gazetele. E vorba de o misiune diplomatică pe lângă regele Angliei, în aceste clipe de încordare între Anglia și Italia. La recepția, dată de ambasadorul Italiei la Londra, contele Grandi, au participat ducele și ducesa de Kent. Se știe că ducele de Kent e fratele regelui Angliei. Cele două state rivale, Anglia și Italia, depun toate eforturile ca să ajungă la un compromis. Fotografia noastră reprezintă pe ducele de Aosta sărutând mâna ducesei de Kent. E oare primul semn al împăcării?

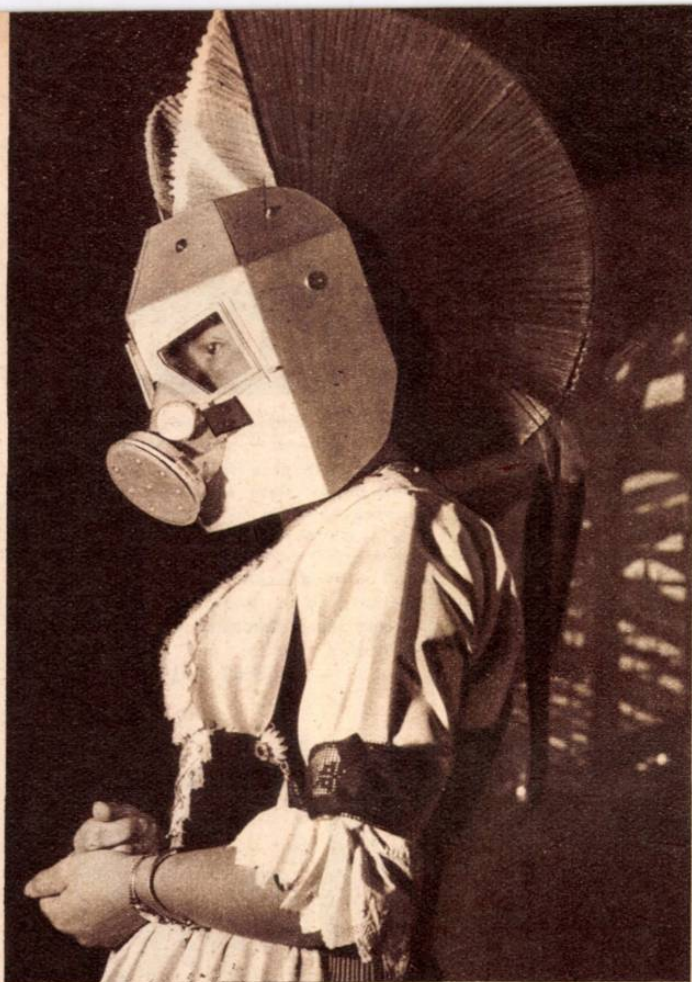
DUCELE DE AOSTA SĂRUTĂ MÂNA DUCESEI DE KENT

UN ALT FECIOR AL PREȘEDINTELUI STATELOR UNITE S'A LOGODIT

Președintele Statelor Unite e un tată fericit, nu numai un bărbat de stat încărcat de glorie. Nu știu câți feciori mai are, dar de fiecare anotimp se anunță logodna unui nou vlăstar din familia Roosevelt. E o revărsare de zâmbet și fericire din Casa Albă din Washington. Nu de mult, o pereche fericită a luat drumul voiajului de nuntă: era fiul și nora președintelui. De astă dată se anunță, logodna lui John Aspinwall Roosevelt cu d-ra Anne Lindsay Clark din Boston. Tinerii sunt studenți și căsătoria a fost lăsată după terminarea studiilor.

NU E O MASCĂ DE GAZE CI UN APĂRĂTOR IMPOTRIVA PRAFULUI

Pașnica Helveției pășește încet, pe urmele vecinilor ei. Pe vremuri, ea își vedea de treburi între munții ei, cari o ocroteau împotriva unor eventuale năvăliri. Astăzi, nimeni nu-și mai face iluzii. Munții au fost degradați la simple metereze de carton. Mașinile sburătoare și mastodontii uzinelor vor trece, cu ușurință peste semeția munților lui Wilhelm Tell.

De aceea, Helveția are armată, avioane și tot ce se cuvine unui stat, pe picior de război. Și acolo oamenii fac pregătiri, se obișnuiesc cu tot felul de arme, printre cari și gazele. Tineretul învață din școală să mănuiască și să poarte mască. Dar Helveția, patria marilor pedagogi, aplică și aici metoda dascălilor. O ia încet cu binișorul, ca lumea să se obișnuiească. Fotografia noastră nu reprezintă vre-o divinitate dintr-o epopee homerică. Există o distanță între soțul, mâinile pașnice ale gospodinei și coiful de luptător traian. Biata gospodină a Helveției poartă o mască... împotriva prafului. Deși întrebuințează un aspirator, care nu stârnește nici un fir de praf, ea își pune și acest apărător, care nu are ce apăra, dar obișnuiește femeia să poarte masca împotriva gazelor. Rousseau se poate mândri de istețimea pedagogiei a compatrioților săi.

CĂSĂTORIE AMERICANĂ EL ARE 104 ANI EA NUMAI 52

Mister I. P. Billingsley e de profesie centenar. Ce altă profesiune poate avea un om care a atins, bob numărat, una sută patru ani! Nici cel mai mare om de afaceri al lumii, defunctul Rockefeller, nu se mai ocupă de meseria lui de miliardar, la vârsta de 90 de ani. Dară-mi-te, un anonim Mister John, fermier din statul Amniston.

Nefiind prea ocupat cu miliardele, ca celălalt John (Rockefeller), mister John Billingsley a devenit berbent. Fără să apeleze la serviciile doctorului Voronoff, bătrânul cu balamalele încă unse, s'a însurat pentru a treia oară. Aleasa inimii sale de 104 ani e o tânără și durdulie bunicuță de numai 52 anișori, d-na Pearl Ledbetter, tot din statul Amniston.

Domnul John și doamna Pearl, tineri însurați, au fost fotografiați în clipa, când părăsesc Oficiul stării civile. Grumazul lui John, care poartă 104 primăveri se înclină duios spre capul bunicuței. Mâna lui pare, însă, obosită. Și e natural. Pe vremea când El a împlinit 52 de ani, Ea abia se năște. Mâna lui începuse, de pe atunci, să tremure.

UN NOU RECORD AMERICAN

un eschimos cumpără un răcitor

La expoziția națională canadiană din Toronto, printre alte „produse indigene”, există și un Igloo, colibă de gheață, pentru o pereche de eschimoși. Acești locuitori blânzi ai regiunilor polare sunt obiectul atenției generale și uneori, fie din cauza temperaturii prea ridicate, fie din pricina entuziasmului spectatorilor, căldura din Igloo devine prea sufocantă.

Un negustor de răcitoare, inventor ca orice american, sesizând situația, a și încheiat un târg. A vândut eschimoșilor un răcitor. Astfel, locuitorii ghețarilor au fost puși în situația comică să apeleze la metodele civilizate de a fabrica elementul lor—ghiața.

Iată-o pe madame Eschimo punând în funcție aparatul cu pricina, pe când dumnealui strânge călduros în brațe pe cei trei câini polari.

După închiderea expoziției, răcitorul va fi transportat în ținuturile nordice. În nopțile de iarnă aprigă, aparatul, dacă va fi pus în funcție, va da, desigur temperatura obișnuită pentru încălzirea colibei.

OBȚINEȚI ACEST TEN FENOMENAL DE FRUMOS

Si uimiți
prietenii
Repede și
ușor

Bărbații detestă nasul unsuros și pielea lucioasă. Secrețiunile grase provin de la porii dilatați. Ele se amestecă cu pudra Dv. și formează particule cleioase care intră în pori, îi irită și îi dilată și mai mult. E o pacoste fără sfârșit. Incercați imediat Pudra Tokalon, celebra Pudră impermeabilă de Paris. Pudrați-vă degetul cu această pudră, muiati-l în apă — scoateți-l din apă și: ah, ce minune! degetul e uscat. Pudra Tokalon e amestecată cu Spumă de Cremă. Ea aderează prin ploale și la băi de mare, chiar în timpul transpirației la dans într-o sală de bal cât de încălzită. Minunatele nuanțe noi dau tenului o frumusețe uimitoare ne mai pomenită. Bărbaților le plac aceste nuanțe noi. Ele se înfrunesc cu nuanța tenului Dv. și nimeni nu poate distinge dacă v'ati pudrat sau nu. Cu toate că fabricația acestor nuanțe noi e mult mai costisitoare, prețul deocamdată nu se va urca. —

Dureri digestive după mese

Dacă stomacul Dv. vă împiedică de a vă bucura de viață, dacă după fiecare masă aveți acrieli, apăsări sau alte mizerii digestive, trebuie să încercați Magnesla Bisurata.

Cea mai mare parte din indispozițiile digestive sunt cauzate de către un exces de aciditate care irită mucoasa delicată a stomacului și face să fermenteze alimentele. Magnesla Bisurata neutralizează totul, formând un inveliș care protejează mucoasa iritată a stomacului, de contactul dureros al sucului gastric hiperacid. Dela cea d'intăiu doză de Magnesla Bisurata, arsurile, răgălele și toate indispozițiile stomacale dispar și digestia devine din nou, în puțin timp, sănătoasă și normală.

DIGESTIE ASIGURATA
MAGNESIA
BISURATA

De vânzare în toate farmaciile și drogueriele. Lei 75 (flaconul mic sau în format mare economic, lei 110.

MUZICA DE RĂZBOI

CÂNTECE DE VARĂ IN TRANȘEELE MADRIDULUI

TOATĂ ziua căldura fu înăbușitoare pe frontul Madridului. Acum soarele se îndreaptă spre asfințit. A fost o zi deosebit de calmă. Nimeni n'ar fi putut lupta pe o căldură ca asta.

Într-o tranșee prăfuită a Guvernamentalilor, câțiva milițieni stau în dosul parapetului, fumând alene. Părăiașe de sudoare se preling pe fețele obosite. În răstimpuri, câte unul se duce să schimbe plutonul din apropierea liniei de foc.

Sergentul, un fost minier, om voinic cu bicepsuri bombate ca portocalele, vorbește cu sine însuși, rostind înjurături și, necăjit, asvârle țigareta aprinsă.

„Nu pot fuma. Gâtul... mi-e uscat. Toate lucrurile miros a bălăgar. Când dracu vine afurisita aia de apă?”

„Ești un om fericit, Juan”, spuse unul mai mărunt, cu picioare scurte. „Am încercat să scuip, dar n'am putut”.

„Foarte bine, Jose. Păstrează-ți scuipatul! se poate să nu capeți nimic de băut astă noapte”.

Pe când vorbește astfel, un caporal cu un sac mare pe spate, trece colțul unei tranșee de comunicație, urmat de o fărâncă, care duce două găleți cu apă.

„Trăiască maica Lomez”. Un cor de voci răgușite o întâmpină. Femeea pune jos gălețile și-și toarnă în gură o mână plină cu apă. Fața ei cu trăsături regulate și arsă de soare se luminează toată. Gălește conținutul găleților apoi se întoarce pe drumul de unde venise.

Caporalul aruncă sacul în tranșee și scoate o hârtie murdară din buzunar.

„Iată Juan — spune el sergentului — 24 litri de apă, 20 pâini, 5 kg. pește uscat, portocale, țigări și șase sticle de vin roșu. — Fii atent, mă, cei de vis a vis stau la pândă. — Aici sunt ordine noi. Trebuie să le semnezi”.

„Să semnez?... eu?... prostii!.. Doar știi că nu pot să scriu. Semnează pentru mine și spune Căpitanului că noi suntem soldați, nu fete de pension”.

Când caporalul vrea să plece, Juan, aruncă după el o portocală. Caporalul o prinde și o asvârle înapoi. „Ține-o”, spune el, „Măine îți va prinde bine”.

Oamenii se năpustesc asupra alimentelor, ca lupii flămânzi. Jose trage o dușcă de apă după aceea mormăie ceva și scapă o înjurătură.

„Drace, ce băutură ne-au trimis?”

„Vreo noutate!” răspunde sergentul.

„Ii zice... chlori, cam așa ceva, pentru a preveni tifosul”.

„Prefer să am febră tifoidă”, murmură Jose. „Hai să bem vinul astă noapte și să păstrăm chlori-ul... pe mâine. Va fi poate mai gustos mâine”.

Sticlele trec din mână în mână. În liniștea serii pot fi auzite voci din tranșeele inamice, depărtate la câteva zeci de metri.

Jose se scoală și își desmorțește membrele. Apoi strigă la cei de dincolo.

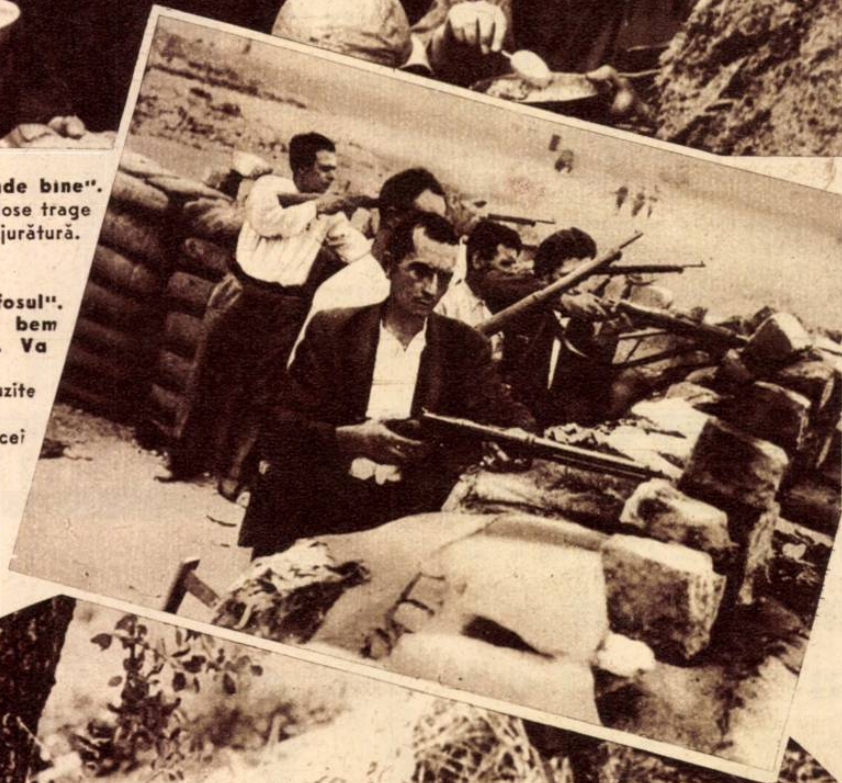
„Allo!... e cald la voi acolo?”

„Ține-ți gura nătărăule” se răstește Juan, sergentul.

Jose râde, își dă capul pe spate și începe să cânte o „Jota” pasionată.

Ambele tabere au cântecul lor, dar „Jota” — cântec popular, — pătrunde cu aceeași putere și emoție, în inima oricărui Spaniol. Milițienii reiau refrenul cu însuflețire, iar de dincolo cântecul se înalță ca un ecou. Pentru zece minute vocile sonore întind o punte peste taberele inamice. Deodată un obuz face explozie între tranșee. Bucăți de schijă zboară prin aer. Un om urlă de durere, pământ și pietre îl acoperă. Mitraliera începe să scuie foc, purtând mesajul morții. Încă un om se prăbușește. Cu fața crispată de furie sergentul intonează cântecul partizanilor. Cei din lagărul inamic răspund cu imnul lor. Jota populară e uitată, acum bubue tunurile. În locul vocilor armonioase, atmosfera e cutremurată de zgomotul infernal a unei lupte în curs. Muzica cea de toate zilele a războiului....

GILBERT WILDMAN

Fotografiile
din această
pagină înfă-
țișează dife-
rite aspecte
luate pe fron-
tul războiului
civil din Spa-
nia.

MEDITERANA

LEAGĂNUL CIVILIZAȚIEI

Sau MORMÂNTUL EI

MAREA Mediterană: despre ea se poate spune: că are o suprafață de vreo 3 milioane kilometri pătrați; că e de o culoare albastră străvezie — fiindcă e cu totul lipsită de impurități; că valurile sale sunt mâunate de vânturi slabe, că în apa ei limpede se oglindesc palmieri și portocali, că pe luciul undelor ei, delfinilor le place să-și încălzească spînările argintii; că tinerii însurăței, în călătorie de nuntă, își împletesc șoaptele de dragoste cu murmurul ei; că frumusețea nesemuită a acestei mări a inspirat poeți și compozitori geniali.

S'ar mai putea spune și altele: că țărmurile sale sunt adânc crestate; că alcătuește nenumărate golfuri, peninsule și insule, legate de toate episoadele istorice și punctul de plecare al civilizației apusene. Iudeii, Fenicienii, Cartaginezii, locuitorii coastelor Asiei Mici, puternicii stăpânitori ai Grecilor și Romanilor, corăbiile tuturor au brăzdat apele sale, spre a aduce înapoi în țară averi, mărfuri.

HARTA NOASTRĂ

arată spațiul cuprins de Marea Mediterană, statele învecinate și căile de comunicație maritimă ale Angliei și Franței precum și posesiunile lor coloniale.

Rotogoalele albe indică punctele unde au fost atacate, bombardate și scufundate vapoarele comerciale. Cruciulițele depe unele rotogoale specifică

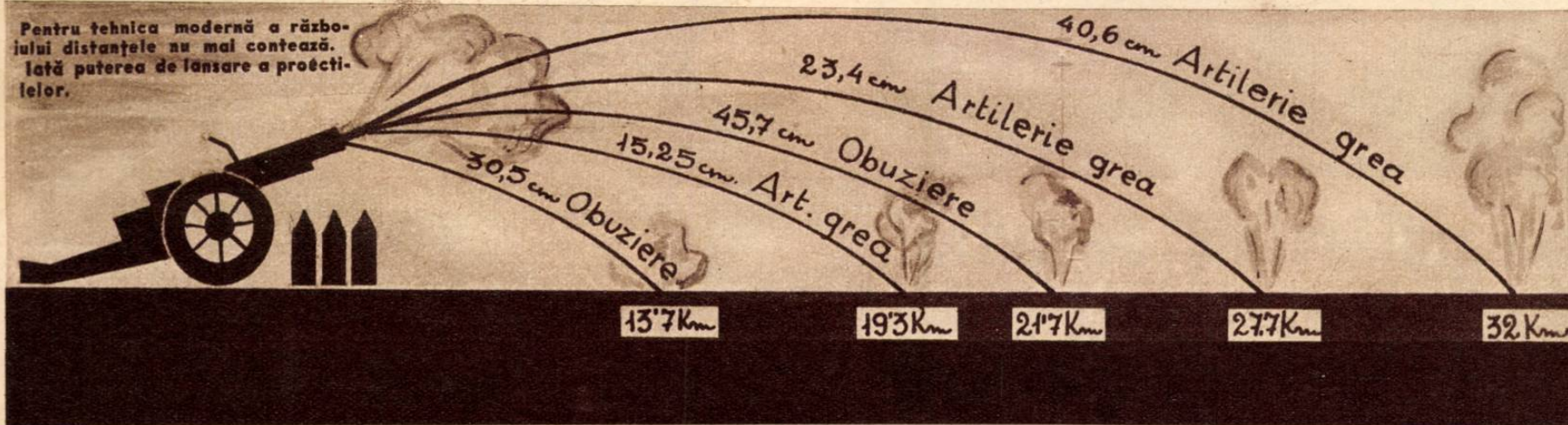
**Mare care a fost: punte între po-
poare, cale de apă, centru politic,
mormânt al marinarilor.**

peste Canalul Suez spre Indii, având prin urmare în mâini cheea politice europene și mondiale. Cine dorește să țină această chee trebuie să posede „chea Mediteranei: Gibraltar-ul”...

GIBRALTARUL

Srâmtorea Gibraltar-ului, măsoară în punctul său cel mai îngust 14,6 km. lărgime. Peste 7.000 de vapoare străbat anual această strâmtoare, un fel de pod curgător uriaș Gibraltarul este vechea „*Colonia Julia Calpe*” și numele i l-a dat maurul Târik ibn Zîjad, care a înălțat, în 710, un castel pe stânci „*Djebil al Târik*”, (stânca lui Târik). Stăpânitorii castelului s'au perindat cu fluxul și refluxul. Abia în 1462 sfârși prin a cădea în puterea Spaniei. În 1704 puse însă Anglia stăpânire pe aceste stânci; toate asediile, bătăliile, atacurile, conspirațiile și agresiunile maritime, încercate de către Francezi și Spanioli, nu schimbă situația, până în 1919. Dimpotrivă, prin străpungerea Canalului Suez, crescuse însemnătatea acestei stămtori, iar Gibraltar-ul, posesiune britanică a fost transformată într-o cetate „invincibilă”. Masivele de stânci văroase, abrupte și pline de vâgăuni, adăpostesc astăzi cele mai moderne fortificații, înzestrate cu armamentul cel mai perfecționat; portul poate și el găzdui o întreagă flotă de război, posedând cele mai ingenioase sisteme de izolare, împotriva minelor plutitoare cât și pavaze împotriva submarinelor. Mai bine zis, Gibraltar-ul a fost în siguranță, până când a apărut...

Pentru tehnica modernă a războiului distanțele nu mai contează. Iată puterea de lansare a proiectilelor.

— atacurile săvârșite de submarine iar literele alăturate indică naționalitatea vapoarelor adică: D — daneze, E — engleze, F — franceze, G — grecești, I — italiene, P — Panama, S — spaniole, R — rusești. Cifrele dinăuntrul rotogoalelor albe arată ordinea cronologică dela 28 Iulie până la 3 Septembrie.

Născociri din alte țărâmurii, aspecte de civilizație, în porturile cari au înflorit, au decăzut, ca să reînvieze apoi...

S'ar mai putea spune și aceasta: Marea Mediterană este una dintre cele mai vechi și mai umblate căi de comunicație depe glob. Cine stăpânește Mediterana, stăpânește calea mărilor adică: negoțul Europei cu Africa,

FRANCO ȘI OBUZIERELE UZINELOR KRUPP

...până la începutul războiului civil din Spania. Mediterana — leagănul civilizației? Poate să fi fost, înainte de-a se săpa uriașul mormânt în care cad, fără încetare, miile de bărbați femei și copii nevinovați; înainte de-a se fi deslănțuit înfiorătoarea serie de dezastre maritime. După victoriile trupelor guvernamentale dela Guadalajara, din Ianuarie 1937, Franco și aliații săi considerau partida lor pierdută și nu-i mai costa nimic — după relațiile serviciului secret britanic — să-și

Un submarin italian de ultimă construcție.

irosească
ultimele forțe, în
provocări cutezătoare,
care să ducă la un conflict
armat general. Din fericire, conflagrația
mondială răvnită în Ianuarie trecut n'a izbucnit.
Tunurile de coastă ale întreprinderilor Krupp
gata să intre în acțiune, la Algeciras și Ceuta, sunt în
așteptare...

LIBERTATEA MĂREI ?

Anglia a fost prevenită. După furtunoase interpelări în parla-
ment, Gibraltarul a fost pus pe picior de război. Totuși flutură
pe multe buze întrebarea dacă flota engleză mai putea trece
spre Egipt, spre posesiunile britanice din Asia, spre mănăstirile
sale Indii prin Gibraltar, când vrea și cum vrea? Navigația
franceză nu este oare și ea premeditată în drumul spre terito-
riile stăpânite în nordul Africii, spre Siria cu ale sale nesecate
izvoare de petrol? Există cumva libertate pe mare, pentru
celelalte țări interesate? S'a pus oare stavilă agresivității
dictatoriale în Mediterană ?

CONFERINȚA PENTRU NIMICIREA PIRATERIEI

Despre libertatea mării nu mai poate fi vorba. Nenumărate
vase comerciale au fost capturate de către pirății spanioli cari
vor probabil să-și plătească — cu bani străini — datoriile con-
tractelor în Germania și Italia. Acest fapt îl dovedește lista
de pierdere a vapoarelor, persoanelor și averilor, căzute pradă
pirăților hămesiți.
Dacă marile puteri ar fi luat la timp măsuri riguroase, confe-
rința recentă de la Nyon ar fi fost de prisos și omenirea
civilizată ar fi fost scutită de a purta grija miilor de orfani
văduve și schilozi.
În clipa de față, albastrul minunat al falnicei „Mări Medi-
teraneum” nu este în stare să ne mângâie ochii înlăcrămați..

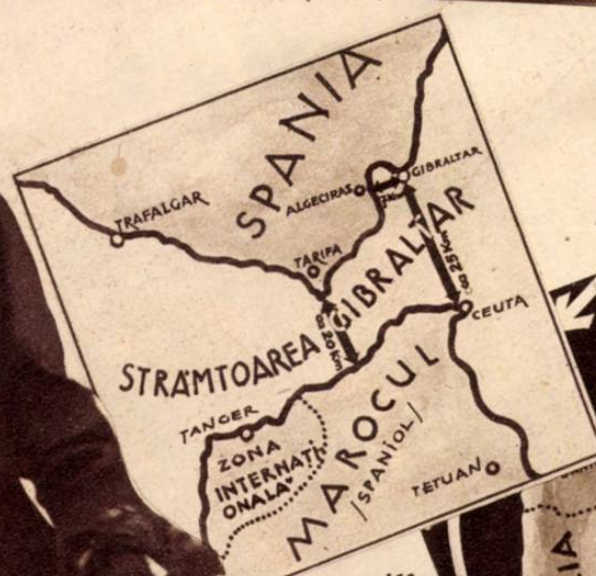
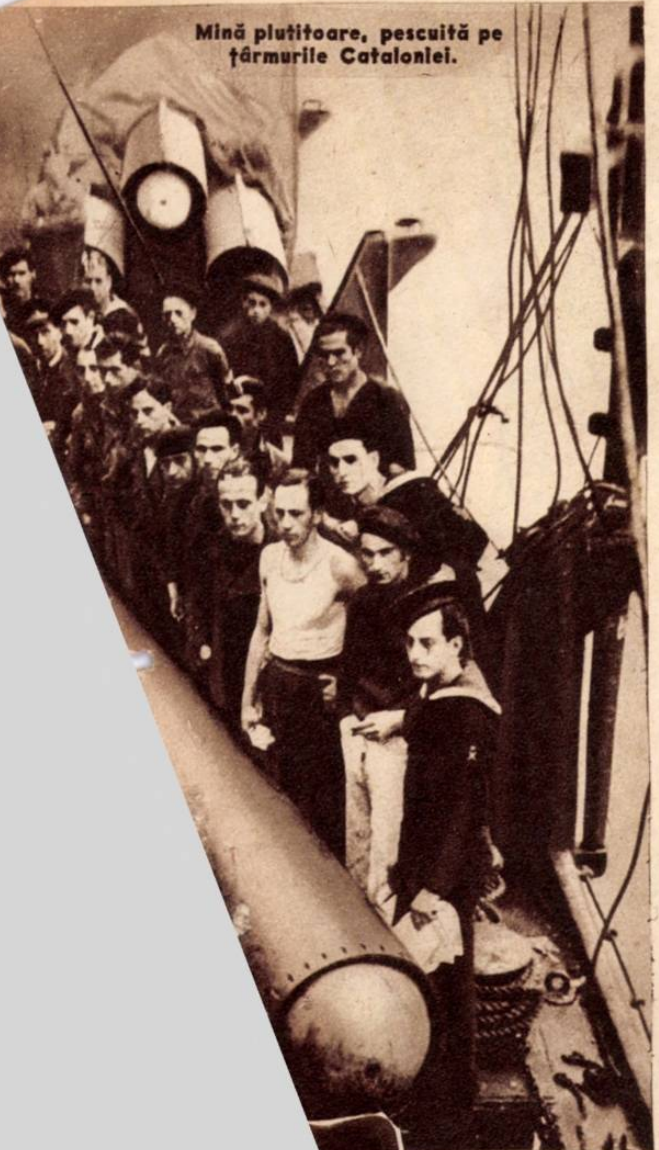
VASE SCUFUNDATE

In Iulie 1937
Riri
Jacques Schiaffino
Vicenta la Roda și Cabo Minor
Andaz Mendi și un vapor de marfă
In August 1937
Mongoi
British Corporal
Djebel Amur
Ktiscakis
Campeador
Almirante Antequera și Chinacou

Edith
Pareme
George W. Mc. Knight.
Ciudad de Cadiz.
Thorpesdale.
A mura.
Noemfulia.
Conte Ambassado.
Romford.
Stanwood, Standbridge, African.
Trader și Hilda Moeller.
Bramhill.
Theophile Gautier.
Ciudad de Reus.
3 vapoare guvernamentale spaniole.
Termirgawew.
Havock.

Septembrie 1937.
Woodford.
Molangojeff.
Blagoeff.

Mină plutitoare, pescuită pe
fârmurile Cataloniei.

Lordul Eden, minis-
trul afacerilor stră-
ine al Marii Bri-
taniei, de care a de-
pins problema me-
diterraneană.

Depărtarea de
Ceuta în Marocul
spaniol, unde au
fost montate tunu-
rile grele de pro-
prietate germană
veniență germană
— limba de pământ
— înseamnă o singură
fortificație — este
de cca 25 km. Iar
depărtarea de Gi-
braltar nu întrec
Algeciras și
7 km. Tunurile de
calibru mare ar
izbuti să închidă
strâmtoarea.

Vedere din portul Ibyza.

Excursiunea de studii a învățătorilor români în Cehoslovacia

IN vederea stabilirii unor raporturi de prietenie mai strânsă între învățătorii cehoslovaci și români precum și a întocmirii unui plan de lucru comun pentru o apropiere și mai simțită între țările noastre prin tineret, Asociația generală a învățătorilor din România, a organizat imediat după congresul dela Oradea, o excursiune de studii în Cehoslovacia cu un număr de 70 învățătoare și învățători, din diferite părți ale țării, Conducătorul excursiunii a fost chiar președintele asociației domnul **D. V. Ţoni**.

Plecarea din Oradea, a fost în ziua de 7 Septembrie la ora 12. În aceeași zi, seara trecând prin gara Kosice, am avut o surpriză plăcută: colegii cehi din acest oraș ne-au așteptat în gară urându-ne „bun sosît” pe pământul lor, oferind președintelui nostru flori.

A doua zi dimineața am ajuns la **Zlín**, mare centru industrial creat de **Thomas Bata** și bine cunoscut în apus pentru vestitele sale școli primare experimentale, conduse de dl. **S. Vrana**, el însuși un distins creator în domeniul pedagogiei moderne; și la **Zlín** am fost primiți cu aceeași caldă simpatie de colegi, autorități și chiar de public, care a manifestat călduros pentru România.

A treia zi am pornit spre **Brno**, unde am fost primiți de dl. **Jan Krivanek**, președintele Asoc. inv. moravi, dl. **Mlejnek** dir. șc. **Tyrš** (fondatorul Socolilor) dl. dr. **Kriebel**, dl. prof. **Iosef Mrkoš**, dl. prof. dr. **Jan Vanek**, dl. **Rikard Körner** vice președ. asoc. ceho-române, și d-ra **Božena Fmarya Verna**, cunoscuta poetă care a scris volumul de versuri în limba cehă „România, țară binecuvântată de Dumnezeu”, iar actualmente traduce pe Eminescu în limba cehă.

La **Brno** am vizitat sala veche a primăriei unde am fost primiți în mod oficial de dl. dr. **Spatzier** primarul orașului, școala lui **Tyrš**, vechea cetate, muzeul istoric al orașului unde am găsit statuia lui **Alex. Ipsilanti**, omorătorul domnitorului nostru **Tudor Vladimirescu**, Casa Socolilor ș. a.

Din **Brno** cu autocarul, am plecat la **Ciorna-Hora**, unde se află deasemenea o vestită școală modernă experimentală condusă de dl. **Šasín**. Aci copii ne-au întâmpinat cu flori și imnul regal, cântat în românește. În drum spre vestita peșteră **Macoča** pe care am străbătut-o cu bărcile câțiva km., pe apa ce curge prin ea, ne-am oprit la școala primară din **Blansko**, altă școală experimentală, unde dl. **Blazek** deasemenea ne-a adresat câteva cuvinte.

Ziua următoare am plecat spre **Praga**, unde ne-a primit dl. **E. Vlasak**

1 **D. Ing. Dr. Rudolf Spatzier** primarul orașului **Brno**.

2 **D. S. Vrana**, directorul școalelor experimentale din **Zlín**.

3 **D. Jaroslav Novotny**, institutor și regisor de filme școlare din **Zlín**. Cel mai nou film este viața lui **T. Masaryk**, făcut în luna **August** a anului curent.

4 **D-nul R. Körner**, vice-președinte al asociației ceho-române din **Brno**.

Grupul de învățători români, în fața hotelului „Společenský” din **Zlín**.

← În curtea primăriei din **Brno**, în centru, d. dr. **Spatzier**, primarul orașului și dl. **D. V. Ţoni**.

președ. asoc. inv. cehoslovaci, dl. **Pesek** președ. inv. din **Boemia**, dl. **Straus** secretarul **U. C. R. S.**, dl. **Pacak** insp. școlar și cunoscutul pedagog ceh, dl. prof. univ. dr. **Prihoda**, reformatorul pedagogiei cehe de azi și dirigitorul întregii mișcări pedagogice moderne cehoslovace, bine cunoscut în apus. La **Praga** am vizitat palatul **Hradcany** unde au fost depuse zilele trecute rămășițele pământești ale președintelui liberator al Cehoslovaciei — **Thomas Masaryk**, vestita catedrală **St. Guy** care adăpostește mormintele marilor voievozi și regi ai Cehoslovaciei din trecut, apoi primăria unde

D-nii D. V. Ţoni
şi E. Vlasak, în
sala de recepţie
din gara Praga
la sosire.

D. Jurek Jaros-
lav, învăţător
din Letorice,
care a condus
excursia în Ce-
hoslovacia, cu
soţia şi domnii
colegi români.

dl. prof. dr. Zenkel ne-a făcut onoarea de a ne primi în mod oficial şi a ne saluta în numele oraşului Praga. În timpul şederii la Praga, dl. Ţoni, preşed. asoc. inv. români a depus o coroană de flori pe mormântul eroului necunoscut ceh. S'a mai vizitat apoi biblioteca centrală din Praga,

Dl. Jurek Jaroslav, învăţător cehoslovac şi conducătorul excursiunii pe teritoriul cehoslovac.

muzeul naţional care adăposteşte opere de artă de o valoare incalculabilă, muzeul etnografic, grădina zoologică, şcoala primară superioară experimentală şi alte instituţii publice.

Pretutindeni, pe unde am trecut, colegii cehoslovaci, autorităţile şi chiar populaţia civilă ne-au primit cu un entuziasm de nedescris, astfel că aceste zile niciodată nu se vor uita, de către cei care le-au trăit, după cum nu vor uita nici pe colegul şi prietenul nostru Jurek Jaroslav, care ne-a alcătuit programul excursiunii şi ne-a condus tot timpul, fapt pentru care toţi i-am rămas recunoscători.

Ca încheiere, adăogăm doar atât: excursiunea de studii a învăţătorilor români în Cehoslovacia, a creat legături şi va contribui la dezvoltarea relaţiilor de prietenie dintre noi şi ţara vecină de la nord, atât cât nu ar fi putut face nici o altă propagandă, fie ea chiar oficială şi de stat. Învăţătorii cehoslovaci şi români, cari s'au cunoscut acum, şi-au făgăduit că de acum înainte, întreg elanul lor de muncă, îl vor închina acestei lupte de apropiere între Cehoslovacia şi România, crescând tână generaţie de astăzi şi de mâine, în ideea unei patrii comune.

Într'un alt număr al revistei vom înfăţişa chipul cum se face educaţia şi învăţământul în şcoala primară din Cehoslovacia; în cuvinte şi imagini.

D. M. CRĂCIUN—MORENI

D-ra Bozena Fmarya Verna, autoarea volumului de versuri scrise în limba cehă, „România, ţară binecuvântată de Dumnezeu”.

Poeta Bozena Verna şi elevii şcolii lui Tyř din Brno, ne salută după vizitarea şcolii.

PĂNZIETURI GARANTATE

Gospodinele le cumpără
**LA VULTURUL DE MARE
CU PESTELE IN GHIARE**

Theodor Atanasiu & Co S.A.

STR. BAZAÇA 1 STR. CAROL 76 78 80 82 STR. HALELOR 21

*Oamenii
bănuiesc în
totdeauna*

tot ce-i mai RĂU

o simplă erupţie de coşuri... şi veţi ceti în ochii celor mai buni prieteni, chiar si ai părinţilor Dv., o umbră de bănuială, un fel de aversiune... Aşa sunt oamenii — totdeauna gata să bănuiască tot ce-i mai rău: o boală de piele este egată de alte afecţiuni, mai serioase şi neplăcute... Pomada Cadum vă scapă repede şi sigur de boala de piele atât de supărătoare

CEREŢI NUMAI VERITABILA POMADĂ CADUM I

VEDETELE DIN HOLLYWOOD NU MAI AU VOIE SĂ FACĂ BĂI DE SOARE

Studiourile americane au cheltuit cinci milioane de dolari până să învețe că există o „intoxicație a luminii”, boală foarte primejdioasă și că moda de a lăsa soarele să bronzeze trupul nu numai că e nesănătoasă, dar are adesea urmări fatale.

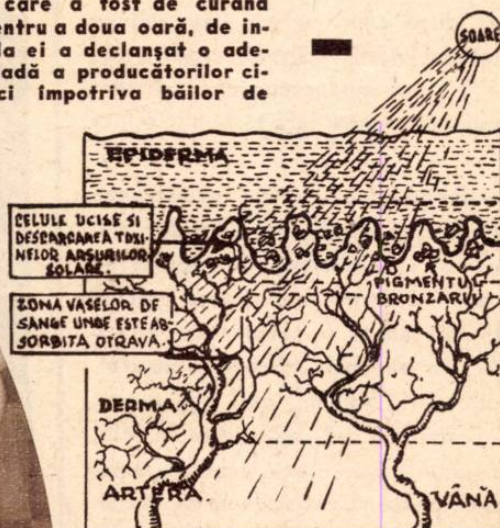
EXASPERATE de pierderile prețuite cam la cinci milioane de dolari, pe care le-au avut câteva dintre cele mai mari studiouri din Hollywood, prin faptul că starurile lor au suferit insolații, aceste studiouri au interzis salariatelor lor să se mai expună soarelui, pe plajă, așa cum era moda până acum.

De ani de zile, medicii ne arată că băile de soare trebuiesc făcute cu extremă moderație și că în doze mari ele sunt primejdioase și pot fi fatale. E probabil că acum când a intervenit Hollywoodul această modă va lua sfârșit.

E greșită părerea că femeia care și-a petrecut vara la mare, dobândind o piele de culoarea ciocolatei—care să dureze toată iarna—ar fi adunat multă rezistență pentru vremea rece. Dimpotrivă, ea n'a făcut

Bette Davis, care a fost de curând doborâtă, pentru a doua oară, de insolație. Boala ei a declanșat o adevărată cruciadă a producătorilor cinematografici împotriva băilor de soare.

Diagramă care arată cum razele invizibile ale soarelui străbat stratul exterior al pielii distrugând celulele vii de dedesubt. Celulele distruse dau naștere histaminei, substanță toxică, și se varsă în sânge, cauzând tot felul de boale, dintre care unele mortale.

Se crede că moartea lui Jean Harlow s'ar datorator unor băi de soare luate împotriva prescripțiilor medicale.

Costume de baie de pe vremea străbunicilor, alături de cele moderne.

altceva decât să slăbească organismul pe care îl expune tuturor atacurilor microbiene ale căilor respiratorii: bronșite, pneumonii, boale de rinichi, turburări nervoase, ba chiar cancer al pielii.

Cu câteva luni în urmă, doctorii A. Hope Gosse și D. G. S. Erwin arătau în „British Medical Journal” că la sanatoriul lor s'au prezentat mai multe cazuri de tuberculoză gravă, datorite arsurilor din vara precedentă. Motivul hotărâtor care a determinat studiourile să interzică băile de soare, a fost o insolație suferită de actrița Bette Davis. Aceasta a fost picătura care a făcut să se reverse paharul. De altminteri, și recenta moarte a lui Jean Harlow, mulți o atribuie

tot efectelor unor băi de soare prelungite, făcute împotriva prescripțiilor medicale.

Tot atât de tragic a fost și cazul tinerei Edwina Booth, o artistă frumoasă și plină de viață, care a fost aleasă să interpreteze rolul unei zeițe a junglei în filmul „Trader Horn”. La înapoierea din Africa tropicală, sănătatea artistei era ruinată, iar cariera ei sfârșită. A urmat un proces lung, în care avocații artistei au voit să demonstreze că clienta lor ar fi căzut victimă unei boale tropicale necunoscute. Se pare însă că adevărata boală era efectul intoxicației solare. E de mirare că s'a așteptat până când medicii și Hollywoodul să arate primejdia băilor de soare. Mai înaintea acestora, natura s'a însărcinat să arate pericolul. Durerea era o înștiințare destul de lămurită, ea spunea pe înțelesul tuturor: „păziți-vă, căci acesta este drumul morții”. Toți acei cari au abuzat de băile de soare știu din durerea pe care au îndurat-o, că avertismentul era destul de energetic. Se va riposta că în regiunile tropicale trăiesc popoare întregi care n'au cum să evite radiațiunile puternice ale soarelui în doze mari. De aceste popoare s'a îngrijit însă natura, care le-a dat pigmentația neagră, care să le înfășoare într'un fel de armură. Oamenii cu pielea albă și mai cu seamă blonzi, ai căror străbuni au trăit mii de ani în pădurile din nordul Europei, n'au această platoșă de care de altfel nici n'aveau nevoie. Când se expun soarelui, pielea încearcă să-și ia măsuri de apărare, bronzându-se.

Nu lumina solară vizibilă e aceea care dăunează sănătății, ci excesul de raze ultraviolete. Aceste raze nu sunt perceptibile ochiului nostru, au acțiune puternică asupra peliculei fotografice, și altor substanțe chimice și de aceea se mai numesc și raze chimice. În doze potrivite razele chimice sunt un medicament foarte bun pentru copiii rachitici și pentru alți bolnavi, dar — la fel cu toate medicamentele — ele sunt totodată otrăvuri puternice și de aceea nu se pot lua decât în doze mici, numai cu avizul medicului.

Biologii au două teorii asupra chipului în care razele ultra-violete produc otrăvirea organismului. Prima teorie aparține unui specialist în boale de inimă și sânge, Sir Thomas Louis, care susține că celulele pielii sau ale straturilor ce vin imediat sub epidermă, secretă — atunci când sunt distruse de soare — o substanță chimică, numită „histamină”. Această histamină ar fi aceeași substanță toxică pe care o fabrică și rănilor produse din contactul direct cu o flacără sau printr'o opărire și care provoacă moartea, în cazul că arsurile acoperă o mare parte din trupul victimei. Până acum, desnodământul nenorocit al rănilor prin foc sau opărire se atribuia distrugerii pielii, presupunându-se că pielea constituie un organ absolut necesar vieții. S'a văzut de curând însă că această teorie nu corespunde realității, pentru-

că victimele arsurilor mor pur și simplu otrăvite.

Un biolog rus, anume Sergiu Tchakhotin, ale cărui experiențe au fost raportate la Academia franceză de științe, a arătat în anul trecut acțiunea soarelui asupra celulelor vii. El s'a slujit de o lampă mică, producătoare de zaze ultra-violete, identice cu acele din lumina solară. Aceste radiațiuni le-a îndreptat asupra nucleului unei amoebe, un organism monocelular. Amoebele de îndată ce primeau fasciculul de raze ultra-violete prindeau a se dizolva și deci mureau. Sub pielea noastră se află miliarde de celule vii, semănând fiecare cu amoebele din experiența doctorului Tchakhotin. Pe măsură ce razele solare pătrund mai adânc în țesuturi, celulele vii mor și din fiecare celulă distrusă se descarcă în sânge o picătură din acea substanță toxică, numită histamină. Cantități mici din această otrăvă se elimină ușor de către organism, de aceea o arsură ușoară poate trece neobservată. Primejdia apare deabia atunci când celulele distruse au produs prea multă histamină, față de posibilitățile de eliminare ale organismului și în special ale rinichilor. Se produc atunci cunoscutele simptome de insolatie: dureri de cap, amețeli, sudori reci, leșinuri și în cele din urmă moartea. Chiar dacă victima a supraviețuit atacului și histamina a putut fi în cele din urmă eliminată, nervii, rinichii și alte organe rămân suferinde pentru multă vreme. O altă teorie susține că noi avem în sângele nostru o substanță chimică, numită hemato-porfirină care ne face extrem de sensibili la lumină. Sunt mulți acei cari capătă erupții pe buze, de îndată ce își expun o parte din trup la soare.

Anul trecut, profesorul Guido Guerini, dela universitatea din Bolonia (Italia) a întocmit o listă lungă a boalelor datorite unei prea îndelungate expuneri la soare sau la radiațiuni luminoase de mare intensitate. Foarte multe dintre obicinuitele boale ale tropicelor, care erau atribuite alimentației, climatei sau germenilor, doctorul Guerini a arătat că se datorează acțiunii solare. După specialistul A. H. Rofo, din Buenos-Aires (Argentina) cancerul feții sau cel al pielii din alte părți expuse ale trupului, este adesea cauzat de razele de lumină.

Nudiștii, căutând o justificare pentru metoda lor de a umbla despuiați, au pledat atât de mult în favoarea băilor de soare, încât a fost nevoie de câteva cazuri mortale, pentru ca medicii să deschidă ochii asupra primejdiei insolatiilor. Unul dintre primele cazuri a fost al unui cetățean din Chicago care a găsit într'un parc un colț înconjurat de tufișuri, unde putea sta despuiați, la adăpost de orice privire. Cu adevărat n'a fost văzut, dar aceasta spre marele său nenoroc, căci dormi în soare mai multe ore, întorcându-se când pe o parte, când pe alta, astfel că atunci când se trezi era bine fript peste tot. I-au trebuit multe

zile de tratament, spre a se vindeca. Accidentul s'a repetat și cu alți cetățeni, dar fiind de mai puțină importanță, n'a ajuns la cunoștința publică. Acum câțiva ani, Myrna Darby, una dintre cele mai frumoase actrițe de music-hall, s'a sinucis fără voie, printr'o baie de soare. De data aceasta accidentul n'a trecut neobservat, fiind vorba de celebritate.

Myrna nu suferea de mania bolnavicioasă a nudismului, în primul rând pentru că ea se arăta destul de des publicului pe scenă, fiind plătită destul de bine pentru aceasta. Ea avea credința că băile de soare îi vor da un surplus de vitalitate pentru sezonul de iarnă și voia să profite cât mai intens de binefacerile radiațiilor, într'un timp cât mai scurt posibil. Frumoasa femeie căzu însă curând bolnavă, manifestând toate simptomele de intoxicație solară și a fost nevoie să fie internată în spital. În loc să se însănătoșească ea a continuat să-și piardă forțele și a murit după câteva luni de zăcere. În 1936, Colette Andris, căreia îi plăcea să fie cunoscută drept „cea mai despuiață femeie din Paris”, conducând mișcarea nudistă din Franța, a murit în vârstă de 32 ani, bolnavă de tuberculoză pulmonară și cu toate străduințele pe care soțul său bogat le-a făcut spre a o salva. Ca mai toate dansatoarele, ea fusese o femeie excepțional de sănătoasă până a îmbrățișat nudismul. Dacă băile de soare și nudismul ar fi într'adevăr binefăcătoare, urma să trăiască până la adânci bătrânețe. Moartea ei a dat o lovitură puternică nudismului francez.

E adevărat că iubitorul de paradoxe George Bernard Shaw a pledat în favoarea nudismului, pe motivul că ne naștem cu toții despuiați. Dacă Shaw, pe lângă scriitor ar fi fost și naturalist, el ar fi ținut seama de faptul că multe alte viețuitoare se nasc despuiate, însă natura se grăbește să le îmbrace în pene sau blănuri, mai înainte ca ele să se arate soarelui. La fel ar fi putut spune că deoarece ne-am născut cu stomcul gol, n'ar mai trebui să mâncăm.

Nu trebuie totuși să condamnăm pe cele câteva vedete ale cinematografului care știind ce urmări poate avea o îndelungată expunere la soare, au continuat totuși să-și riște sănătatea. Așteptându-se oricând ca într'un film să aibă a juca un timp mai îndelungat în soare, ele credeau că singura modalitate de a preveni îmbolnăvirea era să-și asigure, treptat, o pigmentație apărătoare.

Neglijența se răzbună!

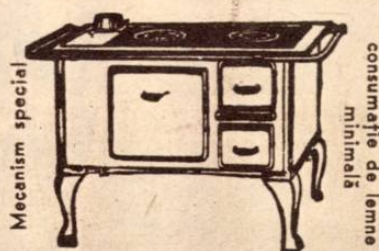
Numai bolnavul știe ce înseamnă a fi sănătos. De aceea și d-voastră trebuie să vă purificați în mod radical rinichii, căile urinare și vezica, în fiecare primăvară și toamnă, cu

**TABLETELE
HELMITOL**

Este un produs „Bayer”

Podoaba bucătăriei

ESTE MAȘINA DE GĂTIT „ELITE”

executată în teracotă albă cu căptușală refractară din șamotă.

Szántó, Oradea

Fabrica de sobe „ZEPHIR”. Rulete de lemn din Esslingen. Rulete din lame de oțel. Cereți catalogul gratis.

COSMETICA MEDICALĂ

Distrugerea definitivă a părului de prisos prin Diatermie după sistem Prof. Kromajer. Ingrijirea feței (coșuri, negi, etc.) prin masaje electrice și hormoni. Tratament contra căderii părului. Cură de slăbire. Informațiuni gratuite. Consult. 2-7 și cu ore reținute. Bulev. Elisabeta nr. 3 A. vis-a-vis Cercul Militar. Tel. 3.28.35.

CHIRURGIE ESTETICĂ

Indepărtarea operativă a ridurilor
Dr. RUDOLF HOFFMAN
fost asistent la clinica univ. din Berlin

a nasului
urechilor
feței
gâtului
și pieptului

INSTITUT de COSMETICĂ

Ingrijirea feței. Distrugerea părului de prisos, a coșurilor, negilor etc. Masaje. Măști de înfrumusețare și întinerire. Masca Sanoffin.
ANNEMARIE HOFFMANN

BUCUREȘTI. — B-DUL DOMNITEI, 30 BIS — TEL. 4.19.50

Sub farmecul lui MICHEL

● Dați gurei Dv. blândetea dulce a tinereții, prin MICHEL! Buzele obțin culoarea vieții, ce pulsează... devin moi și calde. Și cât este el de indestructibil — o atingere ajunge pentru zina întreagă. Încercați chiar astăzi acest rouge de buze, mai monden și mai rezistent. Feriți-vă de contrafaceri. Adevăratul MICHEL își poartă numele pe etui.

ȘAPTE NUANȚE FERMECĂTOARE

Blonde — Brunette — Cherry — Vivid
Capucine — Raspberry — Scarlet
Mărimi: De Luxe — Mare — Popular.

Intrebuințați rouge-ul bine aderent pentru un ten înecător; pentru ochi: cosmeticul MICHEL, care nu usură și rezistă la apă.

Michel

ROUGE DE BUZE

Repr. G-rală „Parfimerie” București
Str. Romulus, 64

HAI, N LELITO, DEAL, LA VIE...

DIMINEAȚA de toamnă e aurită, proaspătă și udă, ca o pară pâr-guită și mustoasă, sfâșiată între dinți. Cerul își desface rana sângerândă a soarelui ce răsare, dincolo de culmile Șerbăneștilor, tănuite încă în aburi cețoși, pe cari sfârșitul de Septembrie așează tonuri transparente de rugină. Ilie, pândarul, scoboară din culă, fiind cu băgare de seamă, în dreapta, pușca enormă cu două fevi. Noaptea l-a stropit cu rouă și în coama de lumină, fiecare bob este un licuriciu care încrucișează raze. Videt, câinele lăptos, lung cât un vițel și tare ca o sălbăticiune, ia aminte cum pășește moșul, ca și cum s'ar teme să nu cadă — Măi. Videt, azi o să fie cald. Pândarul pune pușca bi-

nișor jos și își scoate blana de miel de pe umeri.

— O să intre râma fiartă în buricul pământului, să ceară o fărâ de răceală... Își răsucește o țigare.

— Da' tu mănânci o bucată de mălai, Videt?

Animalul a înțeles. Își înfige picioarele puternice în pământ și, într'un fior de poftă, se cutremură ca un șarpe, în timp ce limba trandafirică se întinde odată peste nas...

— Na, măi... Că alergași toată noaptea...

Moș Ilie sugă mahorca. Videt hăpăie sfărâmtura de turtă bine încheagată. În piersicul de lângă poartă, o gaiță obraznică batjocorește: — Mo' Ilie!... Mo' Ilie!... Ha! hal hal!...

Bătrânul n'ar vrea să se supere...

— Gaiță, de!

Dar deodată — hachiță de om în vârstă — se învinețește și pune mâna pe un bulgăre de pământ.

— Na!... fugi tu...

Videt se repede la piciorul pomului și mârâie, geme, horcăie neputincios. Pasărea se duce în zbor pieziș, în colo...

— Las-o Videt... gaiță de!

Moșneagul se apleacă și scoate din traistă o sticlă, cu gura astupată de un vârf de cocean:

— Zamă de foc...

Când o bea îl trec lacrimile și simte cum îi umblă cald în burtă.

— Aaa — hal!

Nu-i ticnește însă, căci poarta viei prinde a geme în bușituri.

— Moș Ilie!...

Glas subțire, în svonul altora...

— Na, că veni ră... Ei, hai Videt!

— Moș Ilie!...

— Acu' fa!... Ori vrei să dai din carne la' fiu-meu pe patru labe?... Hai măi...

Câinele intră ascultător în besna magherniței de sub culă.

Când pândarul descuie poarta viei, un stol de fete și flăcăi țâșnesc cu nerăbdare, potopindu-l în bâzâit de glasuri deosebite, revărsate în binețe, întrebări, hohote de râs, crâmpie de gâlceavă.

— Neața, Moș Ilie!...

— Ce faci, moșule?...

— Dormiși nene?

— Aul!... lasă-mă că-mi rupi bluza...

— Ține Ionică, ori ți-e teamă?...

— Haide, haide, haide...

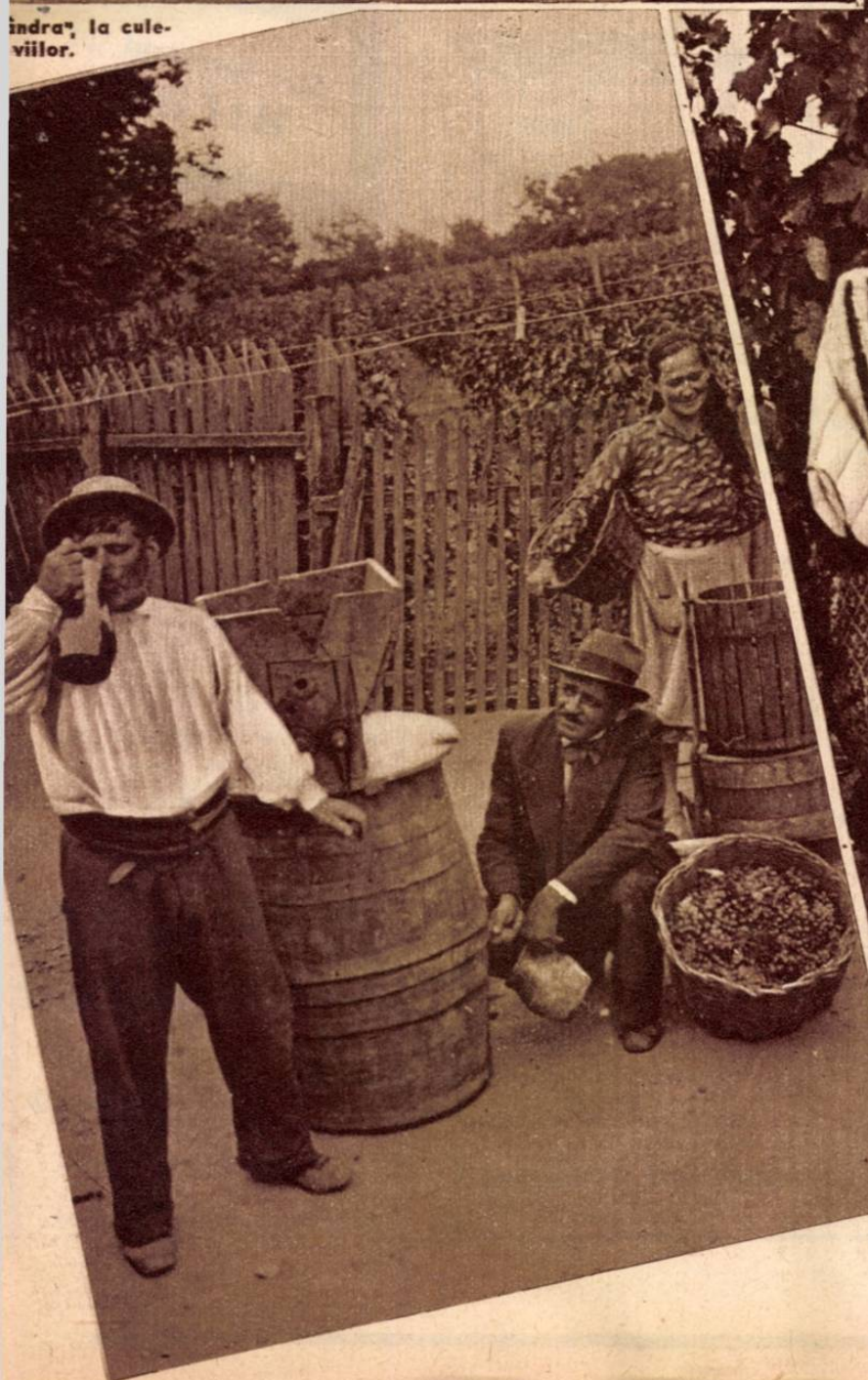
Lasă fata'n pace Ioane...

Ce e fa?... Ai început a mânca din zori?... O să

te apuce burta și te dau

← Un strugure delicios.

Coșurile cu struguri sunt încărcate în căruță și duse la lin.

Uneltele unui teasc primitiv pentru fabricarea mustului.

(Foto Grosaru)

afară, că în loc să te fii de cules, ai să te fii de mă-
țisoare...

E Domnu' Alexia, *intendentu*, care face ordine. Are patru ochi, adică poartă ochelari, dar ce e drept, face: pe toate le vede. Ba uneori și ce nu e... Altiminteri, de treabă om și priceput. Nici o jumătate de ceas n'a trecut și oamenii sînt împărțiți. Culegătorii, câte unul de doi araci, au început a mânui cosoa-
rele. O fată, cu bluza roșie ca un țipăt, așează coșurile. Cără-
torii potrivesc baston pe toatele hîrdăului, în care se varsă
strugurii din coșuri. Când hîrdăul e plin, îi trec bastonul prin
urechi și flăcăii voinici îl duc, cu capetele pe umeri, în pas
legănat, la lin.

Acesta e cocoloșit și el în tot felul. Două fete îl curăță de
colb și de altele. Marin dulgherul, cu două ajutoare, îl gătește
cu blăni (scânduri) și gratii, înălțându-l cu încă odată și mai
bine cât era.

Un argat pune sub ighiab, molda largă și încăpătoare, unde
se va scurge sângele din boabe.

Alte fete au de lucru cu vasele de lemn, în care mustul luat
din moldă va fi dus pe umeri, ori în cap, la butoiul sorocit,
cercetat din vreme de dogar și trecut prin ape fierde.

Domnu' Alexia a nădușit și a răgușit. Se uită în zece locuri
deodată și vorbește și cu gura, și cu mâinile, și cu picioarele.
Socotește cine va fi jucător...

— Care e mai bun la horă, mă?... Ia vino tu, Pâslaru...
Și tu, Melinte... Hai și voi, Costea și Tropănel... Haide,
haide, haide...

Și odată își desface buzele și trage un chiuait năprasnic, de se
sperie omenirea...

— A-ho-hiuuuu! Mam' Ancuță!... Hei!... Pune piro-
triile, Mam' Ancuță, și niște apă la fier... cu sodă be-
rechet, auzi?... Să se spele ăștia pe picere... Dă-le să-
pun d'âl verde... Să se frece până le-o coji talpa,
auzi?... Ai grije să le fierbi copitele ca la vițelu' de
piftie... Haide, haide, haide...

Pleacă mestecând cine știe ce vorbe. Parcă l-a chemat cineva
printre culegători, așa de bine o brodește.

— De ce-ți lăsași rându' Leană?

Fata, care se repezise peste vre-o trei rînduri să șoptească
cu o prietenă, se pierde toată...

— N'am... am...

— După secrete, fă?

— Nu, Domnu' Alexia, da' am plecat la... o treabă...

— Păi Leană-Lenuță, mare păcat spuseși... Treabă...
la urechea Domnicăi... Hai, fugi la locul tău...

Domnu' Alexia rotește ochii dubli cu mulțumire. Ciupește câ-
teva boabe pline, care se sparg, țipând, între dinți. Culegă-
torii apropiați vorbesc între ei pe șoptite. Se face din ce în
ce mai cald.

— Bine mă!... Asta-i cules de vie?... Dece tăceți mă?...
Ooof-of!... Fete adusei ori babe? Care cântă, hei?...
Nimeni?... Apoi stați...

Intendentul scoate o sticlă din buzunar, îi răsuște dopul și
trage un gât zdravăn, în râsul cam jinduitor al flăcăilor. Apoi
punând-o la loc, își dă capul pe spate și începe:

— Foaie verdeee-ee-eee-hee, pee-he-liniță

Făă-te-ncoaaa-aa-ua-uaaa, doo-ho-dă leliță...

Maria Zimbrea și apoi Stana iau cântecul dela cap și până ce
Domnu' Alexia îl întinde și îl de-ehăește, îl ajung și îl întrec,
întăritate și ajutate de alte trei-patru și de frații Gherghel,
cântăreți vestiți:

Foaie verde peliniță
Fă-te-ncoa dodă leliță
Să te sprijoni de o viță
Ascunsă de-o frunzuliță
Să-mi dai sânii și-o guriță
Și grumajii de crăiță
Și din ochi o luminiță
Și mirosu' din cosiță...

Și iar verde de sipică
Cât îmi placî, lele dodică
Cum ești tu de mitlică
Și la colțuri rontujică
Să te iau ca pe-o ulcică
Cu mâinile de burtică
Să te duc la buze neică
Și să sorb o țărișică
Vinisor de ibovnică...

Cum se întâmplă întotdeauna după un cântec care place,
se muncește un timp destul de îndelungat în tăcere.

Soarele încinge din ce în ce mai strașnic. Roua a pierit de
mult de pe boabele adunate în ciorchinii deși, ca mura. Fetele
și-au pătat bluzele la subțiori, cămășile flăcăilor s'au lipit de
spate și scot aburi. Coșurile se golesc, se umplu și iar se
golesc. Hârdaele se împlinesc cât n'ai gândi. Cărătorii, mai
leneși de cald și de oboasă, se lasă pe vine, potrivit număr-
ul sub baston, apoi sprijinindu-se cu mâinile în genunchi, se
ridică într-o opintire trăgănată.

— Eeee! — hop!...

Hîrdăul trece, în pas săltat, din balamaua soldului, spre lin.
Jucătorii, cu picioarele frecate și clătite în câteva ape, s'au
culcat cu tălpile în sus, așteptând să-i cheme munca.
Marin dulgherul s'a apucat să corconească teascul sub privirile
admirative ale intendentului.

— Costă mult o drăcie de astea, Domnu' Alexia?

— Ehe!... Costă că e mașină modernă, băte...

— Și... ce face?

— Păi tu nu știi?... Ce faci tu cu picioa-
rele...

— Dacă e numai pe-atîta, is eu aici... pă
mai ești.

Pune drăcia la magazie...

— Haide, haide, haide...

Domnu' Alexia renunță la discuție. Mai dă o
raită prin rîndurile culegătorilor. Și bine face,
căci trei au dispărut: două fete și un băiat. In-
tendentul pricepe fără multe explicații; e un
om pățit.

— Așa mă... Mâncați până v'o apuca bur-
ta pe toți...

Indesați, măi, că n'ați mai văzut strugure
de când v'a scos mama la lumină... Veto,
du-te și cheamă în loc pe Lina cu mă-sa
și pe Păsărin...

Și tot om de omenie:

— Da' ăia de și-au stricat burțile, unde's?

— La Moș Ilie, sub cală...

— Du-te tu Petrică și du-i la Mam' An-
cuța... Spune-i că am zis eu să le dea câte
un păhăruț de rom...

Către ceilalți:

— Ce stați mă?... Vi s'au tocit cosoarele?

* * *

Jucatul pe boabe începe de-abia de după amiază.
Cei patru jucători se frământă în găfăituri a-
proape dureroase.

Cu toată răcoarea beciului sînt literalmente de
stors. I-au trecut rînduri — rînduri de nădușeli
ce s'au scurs ca niște pârâiașe în bolboroseala
zemurilor stoarse din boabele hăcuite.

Domnu' Alexia se hotărăște să-i schimbe. Și după
spălatul pe picioare reglementar, patru femei
vin să ia locul oamenilor.

Intendentul le-a ales pe sprinceană. Sînt patru
zdrahoni, cari ar da de rușine și voinicii din
escorta regală. Din șoldurile mătăhăloase pornesc
pulpele cât niște arbori, sfârșite în picioare cu
labe mari și grele. Iși prind fustele în brău și
încep a se opinti. De jur împrejur s'au strâns
jumătate din argații curții cari, în hohote de
râs, fac glume deochiate. Femeile însă nu se
sinchiesc; își dărdăe sânii cu voe bună, contin-
uându-și jocul muncit.

Dela moldă pleacă fără încetare vasele pline, la
butoiul destinat, de care ia aminte Vasile
Epure, pivnicerul boerului.

Zeama turbure e dulce, greșos de dulce. Au
gustat toți din ea. Lacomii au băut bine, dar cu
fereală totuși. Stomacul nu primește prea mult
din băutura aceasta nefermentată. Peste câte-
va zile însă...

— Mă, iasă din zama asta un must...

— Mie-mi spui?... Da' unde ne dă Domnu'
Alexia să gustăm și noi din el...

— Ce e Costea?... Vrei să bei?... Bea mă,
cât te trage inima...

— Acuma... mulțumesc, băui... Și-oiu mai
bea poate o ceașcă... Da fă-ne, matala
cînstă cu beutură, după ce s'a îmbolnăvi
mustu' ăsta...

— Eh, să trăim până atunci băte...

— Trăim, cum să nu trăim... Doar nu s'o
așeza secera pe noi...

— Ia!... Scurtează-o!... Dați-vă jos, fetelor...
Ați țopăit destul... Mă, ăia d'acolo!... Pu-
neți mîna să dați terciuiala asta teascu-
lui...

Strugurii jucați de oameni și femei, hăcuți și
storși de mustul lor, sînt tescuiți de teasc, ca să
li se scoată și ultima picătură de umezeală.

Sub șipul teascului oamenii pun moldă nouă și
noul must se varsă în altă bute. E mai puțin ge-
neros decât întâiul și de un gust mai îndolnic.
Doi voinici învârtesc la teasc. Intendentul în-
deamnă:

— Invârte, mă!... Impinge... Dă-i!... Ajută
Ilie... Pune mîna Vasile, ori te doare că-ți
bătuși iară muierea...

— Domnu' Alexia... eu... pă muierea mea...

— Pune mîna mă!... și taci...

În cele din urmă se socotește tescuirea deajuns.
Un flăcău deșurubează. Intendentul se apropie
să cerceteze rămășițele sfărâmate, pisate, strivite,
vlăguite.

— Așa băeți... Bine...

Dar nimic nu se aruncă.

— Putina e gata?

— Gata, Domnu' Alexia...

— La puțină, atunci!

Gunoiul scheletic e cărat la puțină. Măine,
poimaine, toată săptămîna, atît cât va dura
culesul viei, rămășițele zilnice vor fi vărsate în
putină. Și după ce ultimul lin va fi jucat, după
ce ultimul teasc va fi descărcat, după ce ulti-
mele resturi vor fi căpătuit puțină, se va pune
deasupra frunze late de viță și se va așterne un
capac de blane peste ele, ori un strat subțire
de țărână.

Din netrebnicele rămășițe ale ciorchinilor grele
de viață, va ieși — în scurtă vreme — tesco-
vina, sau — cum spun țărani — țuica de co-
mină.

* * *

Soarele asfințește în rostogoliri de aramă printre
nourași scămogi de vreme bună.

Pe cărarea viei s'a ivit căciula lui Moș Ilie, ca
un înaintaș prevestitor al nopții.

Oamenii de muncă se adună să plece, sub ochii
(cei patru ochi) ai intendentului.

— Plecați mă?... Vi s'a făcut de casă fe-
telor?...

E un suflet cald în cuvintele și privirea acestui
om. O simt toți câți sînt acolo, dinainte-i, și-l
cunosc. Și toți știu cum va încheia.

— Eh, duceți-vă... Cu sănătate... Și nu ui-
tați: pe mâine!...

LORI PANAITESCU-ZATRENI

S... E... 18 Martie 1900 D-ta ești acela?

Iată un nou și original joc grație căruia toți cititorii noștri pot să câștige 1000 lei. În fiecare Sâmbătă, între orele 6 și 7 seara, se va scoate la sorți — în prezența cititorilor noștri, cari sunt rugați să asiste — **DOUĂ LITERE** din alfabet și o **DATĂ** cuprinsă între 1 Septembrie 1850 și 1 Septembrie 1937.

Sâmbătă 25 Septembrie, la ora indicată, au fost scoase succesiv la sorți literele **S.** și **E.** cifra **18**, luna **Martie** și anul **1900**, adică:

S... E... 18 Martie 1900

Persoana de naționalitate română al cărei

1. Nume de botez începe cu **S**,
2. Nume de familie începe cu **E** și care s'a născut în ziua de **18 Martie 1900**

Câștigă 1000 (una mie) lei

În cazul când mai multe persoane vor avea aceleași inițiale și aceeași dată a nașterii, premiul de 1000 lei va fi tras la sorți; restul concurenților vor primi fiecare câte 200 lei, în numerar.

Și trebuie să facă dovadă, timp de 7 (șapte) zile cel mai târziu, fie prezentându-se personal la redacția noastră, fie trimițând un extras de pe cer-

O DRAMĂ ÎN LUMEA MICILOR LĂUTARI SFÂRȘITUL UNUI TRIO MUZICAL

BUCUREȘTIUL se primenește, palate grandioase și impunătoare, case bloc se ridică din toate părțile; străzile bătrâne ale vechiului București au dispărut și începe a li se uita chiar numele; s'au prefăcut grădinile, lacurile, Dâmbovița, totuși, a rămas neclintit, în vechea cetate a lui Bucur, lăutarul din veacurile trecute. Nu-l intimidă nici palatele, nici bulevardele, nici lumina orbitoare. În piețele cele mai luxoase, în fața celor mai mari hoteluri sau restaurante, poți întâlni ți-gănuși desculți, dar cu alure de artiști, dând câte un „concert”...

Iată cum descrie Gion pe lăutarul țigan:

„Ființă vibrândă la cel mai ușor sunet muzical, îl vezi și astăzi, cum îl vedeau stră-moșii noștri, îl vezi dela vârsta de 6-7 ani că îndată ce aude muzică se oprește, tresare, ciulește urechile, își pleacă instinctiv trupul spre partea de unde vin sunetele, fața i se înseninează, ochii încep să-i scânteie, nările-i tremură; își trece limba pe buze, cașicum ar gusta sunetele, iar degetele-i încep să calce pe zdrențele hainelor, cașicum ar atinge niște coarde imaginare”...

FĂNICĂ, MITICĂ ȘI LENUȚA

Unii dintre vechii lăutari, deși cântau numai după ureche totuși au dus faima muzicii românești peste hotare, cu mult înainte de a exista o muzică cultă la noi. Primii compozitori și artiști români au apărut abia în a doua jumătate a veacului al XIX-lea, pe când despre lăutarul nostru se vorbește prin secolul al XV-lea. Fără cunoștințe

1. Artiștii se uită la fe-
restrele de sus ale
unei case bloc, aștep-
tând să le pice vreun
gologan.

Un duet vocal între Fă-
nică și Lenuța.

Solista tarafului cântă o
arie la modă.

de note muzicale și fără studii speciale, au ajuns să fie decorați de Țării Rusiei și invitați, cu mare cinste, la palatul președintelui republicii franceze... Barbu Lăutaru a uimit pe Liszt, iar Cristache Ciolac a cules lauri la Paris...

Ar fi ajuns ceva vreunul din taraful celor trei: Fănică, Mitică și Lenuța, ale căror foto-grafii însoțesc acest reportaj? Nu știu. Fapt este însă, că lumea-i asculta cu drag pe acești copii, cari nu se sfiau să cânte chiar prin fața Teatrului Național și a Cercului Militar.

Poate i-ați văzut și dv.: Fănică, violonistul avea 7 ani; Mitică, țambalagiul, mereu grav și serios, 5 ani, iar Lenuța, cântă-reaua, diva care surâdea grațios, numai 4 ani.

Într'un rând, întâlnindu-i pe strada Const. Mille, prin fața palatului ziarelor noastre, i-am urcat sus, la etajul al 5-lea și le-am oferit o masă la cantina instituției. Și-au pus instrumentele pe jos, lângă un perete, apoi, așezându-se la masă, cuminiți au mâncat frumos, servindu-se cu îndemănare de lingură, furculiță și cuțit, fără să se murdărească pe mâini sau pe haine. Mă miram cine i-a învățat.

Doar la sfârșit, când a venit prăjitura, fiecare a voit bucata cea mai mare și au început toți să plângă. În cele din urmă s'au împăcat. Drept mulțumire, după ce-au terminat masa și cum sala era plină de conmeseni — fiind tocmai ora prânzului — și-au luat instrumentele și — făcând front — au tras câteva cântece „pentru boieri”.

BICIUL SOARTEI

Pentru cei cari îi cunosc și s'au amuzat cu acești copii lăutari, le aduc o veste tristă: taraful s'a desfăcut în mod trist.

Cântăreața Lenuța, cu chipul ei drăgălaș, și-a pierdut vocea. A fost bolnavă și nu mai poate cânta. A fost nevoită să-și schimbe meseria. Azi vinde gazete pe stradă! Țambalagiului Mitică i s'a întâmplat o mare nenorocire: mâna dreaptă i-a fost retezată dela cot.

Iată cum s'a desfășurat drama: copiii aveau obiceiul să cânte la un restaurant în Calea Plevnei, unde erau foarte bine primiți. Zilele trecute, într'o clipă de pauză, ți-gănușul Mitică s'a spijinit de cerceveaua unei vitrine dela stradă, al cărei geam era ridicat în sus. Un chelner voind să tragă fereastra și mai sus, mecanismul s'a defectat și geamul gros de cristal s'a prăbușit, cu toată greutatea, pe brațul nefericitului copilăș, retezându-i-l.

Bietul Mitică nu mai putea deveni, niciodată, un mare țambalagi cum visase.

Din simpaticul taraf care era cunoscut prin multe mahalale bucureștene, n'a mai rămas decât Fănică. Trist și cu lacrimi în ochi, cutreeră stingherit localurile, pe unde odinioară venea cu taraful lui și de care lumea făcea atâta haz. Azi cântă numai el singur din scripcă... iar banii ce-i strânge, îi duce lui tată-său — un biet salahor — pentru că să îngrijească de fratele Mitică, fostul țambalagi. Soarta nemiloasă, ca întotdeauna, n'a cruțat nici micul taraf, care cutreera străzile, în nădejdea unui viitor mai frumos.

ALEX. F. MIHAIL.

In primul rând, dela stânga la dreapta: d-nul general Comănescu, d-na Brătianu și d. Nicu Comănescu. In al doilea rând dela stânga spre dreapta: d. general Anastasescu, comandantul corpului IV armată, d. general Racoviță, d. general Trandafirescu.

D. Gh. Brătianu la concursuri.

CONCURSUL HIPIC DELA IAȘI

In zilele de 18 și 19 Septembrie a avut loc la Iași pe platoul regimentului 7 roșiori, un mare concurs hipic organizat de societatea regală hipică din Iași sub înaltul patronaj al M. S. Regelui Carol II. Au participat numeroși călăreți din întreaga țară precum și echipa internațională a României. Aproape 4000 de persoane au asistat la desfășurarea concursului. Prezența concursului a avut-o d-na Brătianu, soția d-lui prof. Gh. Brătianu președintele partidului liberal.

S'au decernat numeroase premii. Alăturat redăm câteva instantanee luate dela concurs.

D-na Dina Petrescu

D. Lt. Epure

D. Lt. Ionescu din reg. 7 roșiori, Iași.

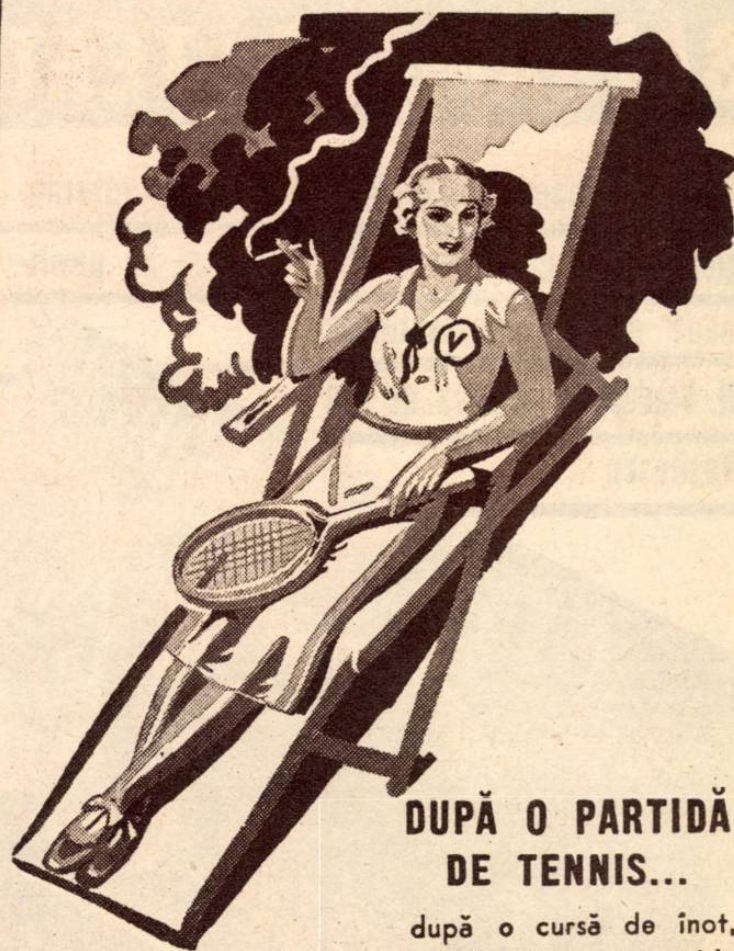
D. Lt. Epure

D. Lt. Purcherea dela școala de aplicație a cavaleriei, Sibiu.

D. Lt. Zachei (internațional) dela școala de aplicație Sibiu.

DUPĂ O PARTIDĂ
DE TENNIS...

după o cursă de înot,
în timpul unei partide
de bridge,

DE VÂNZARE LA
TOATE DEBITELE
C. A. M.

DOAMNELOR
FUMAȚI
ȚIGARETA
DOINA

INVIOREAZĂ
RECONFORTEAZĂ
DESTINDE

CAM

EXCURSIUNI LA EXPOZIȚIA INTERNAȚIONALĂ DIN PARIS

București - Milano - Paris - Veneția - București

13 zile 9.900 lei

București-Budapesta - Viena-Paris-Veneția-București

17 zile 14.800 lei

Prețurile cuprind voiajul, pensiunea completă la Paris și în toate orașele prevăzute în program, circuite cu autocare, intrări la expoziție, vizitări, vizite, taxe, bacșuri, etc. Informațiuni și înscrieri la:

BIROUL DE VOIAJ
din palatul ziarelor „ADEVERUL și DIMINEAȚA”
Str. Const. Mille 5-7-9. Telefon 4-10-04.

INSTITUT COSMETIC MEDICAL

Sub conducerea unui medic dermatolog și unei doctorese din Berlin.

Indepărtarea definitivă a părului de prisos prin diatermie. - Ingrijirea medicală modernă a tenului și trupului. Consult. 10-1, 4-7

Str. Brezoianu 9 III Telefon 35922

TRANSPIRAȚIA PICIOARELOR

combate

PODEOL

CSANDA

O LECTURĂ PASIONANTĂ:
„ROMANELE CAPTIVANTE”
In fiecare lună un nou roman

SĂPTĂMÂNA TEATRALĂ

Teatrul Alhambra - Excelsior: Expoziția Internațională Alhambra" revistă în 2 acte și 52 pavilioane de N. Constantinescu și N. Vlădoianu. Muzica de Ion Vasilescu

Prologul revistei Expoziția Alhambra.

Secretul succeselor Alhambrei constă în aceea că la fiecare spectacol, acest teatru al glumei și al fanteziei, aduce ceva nou. De data aceasta, inovația este furnizată de stilul montării. Pentru prima oară vedem într'un teatru la noi, decoruri mecanice care evoluează în fața ochilor spectatorilor, cum ar fi scările rulante sau o cortină care se transformă în scări. Pe lângă această caracteristică mecanică a înscenării, noua revistă a Alhambrei utilizează, cu mult bun gust, baso-relieful, ortensiile și luminile indirecte.

Este din nou meritul d-lui **Nicușor Constantinescu**, acest neobosit și inepuizabil realizator, care reușește să ne smulgă laude la fiecare spectacol cu noutatea și fantezia sa. Revista în sine este ca text și melodii una dintre cele mai bune din câte au fost prezentate până azi în cele 8 stagiuni ale companiei Alhambra.

Reținem dintre scenele de proză cupletele expoziției, Guță și Lăzurică și sketchurile: Românii în Turnul Eiffel și Nașul.

Partea muzicală a revistei este îmbogățită de inspiratele melodii ale d-lui **Vasilescu**, dintre cari „Ce-o să zică lumea” și „Hai să-ți arăt Bucureștiul noaptea” vor fi incontestabil șlagăre. Deasemeni vor prinde ariile „Leac-leac” de **Mișu Constantinescu** și „Să nu uiți ce mi-ai promis” de **V. Cîțov**.

Textele melodiilor, precum și unele dintre scenele de proză poartă semnătura d-lui **Eugen Mirea**, care s'a consacrat ca un inspirat libretist și spiritual cupletist.

Ansamblul Alhambrei a găsit prilejul unei noi biruințe sub conducerea energică a d-lui **Nicușor Constantinescu**. Aplauzele au fost adresate în egală măsură d-nor **Silly Vasiliu** — care rămâne cel mai bun element feminin al Alhambrei; **Lulu Nicolau** — delicioasă și amuzantă în cupletul ei; **Lisette Vereea** — apariție frumoasă și elegantă de succes; **Virginica Popescu** — care a cântat cu grație tangoul „Ce-o să zică lumea”; **Florica Demion** — admirabilă și plină de humor în sketchuri; **Margareta Marian** — îndrăcită, vioaie, exuberantă, antrenantă în dansurile ei și purtând, poate, cele mai elegante toalete ale spectacolului; **Didona Rădulescu** — sglobie; **Agnia Bogoslava** — nuanțând din nou cu simțire melodiile încredințate; **Ileana Simo** — foarte bună în dansurile ei; **Mia Boxan** — cu glasul-i frumos și d-nii **G. Groner** — într'o vervă cum de mult nu l-am văzut; **C. Lungeanu** — cântăreț elegant și insinuant; **Dan Demetrescu** — excelent în cupletul lui Lăzurică; **H. Nicolaide** — cu gaguri foarte bune în cupletul Circulației; **R. Rang**, **Al. Giovanni**, **Oleg Danowski** — admirabilul dansator a avut una dintre cele mai frumoase seri ale sale; **Marcel Emilian**, tenorul **Petculescu** — al cărui glas plăcut a surprins, **N. Antoniu**, etc.

Acest vast ansamblu a evoluat în decoruri minunate (cu adevărat extraordinar este circularul orbitor de paie) datorite pictorilor **Siegfried**, **Caramanlau**, **Rohrhorffer** și **Modran**. Pictorul **Siegfried** este și autorul frumoaselor costume, admirabil executate în atelierele teatrului de sub conducerea doamnei **Suzana Vasilescu**.

Foarte bun de data aceasta, baletul Alhambrei. **Clark Nichols**, conducătorul lui, poate fi mulțumit de succesul înregistrat de tablourile pe care le-a înscenat. La premieră publicul a aplaudat mult pe autori, conștințind astfel noul mare succes al Alhambrei.

ION GOLEA

D-ra Margareta Marian și d. Oleg Danowski în strălucitul balet mexican.

D-rele Lulu Nicolau, Lisette Vereea și Margareta Marian în finalul actului II.

D-ra Silly Vasiliu, vedeta Alhambrei, în finalul actului I.

„POVESTE DE IARNA” DE W. SHAKESPEARE LA TEATRUL NAȚIONAL

Prin prezentarea „Povestei de iarnă” Teatrul Național și-a îmbogățit repertoriul cu o nouă piesă de Shakespeare.

Spectacolul este de frumoasă ținută și prilejuește regisorului Ion Sahighian un remarcabil succes.

Dintre interpreți am reținut pe d-nele: Marietta Anca, Lilly Carandino și d-nii Băltășanu, Critico, Fințeșteanu, Sârbul, Manu. Fotografiile noastre înfățișează două scene din „Poveste de iarnă”.

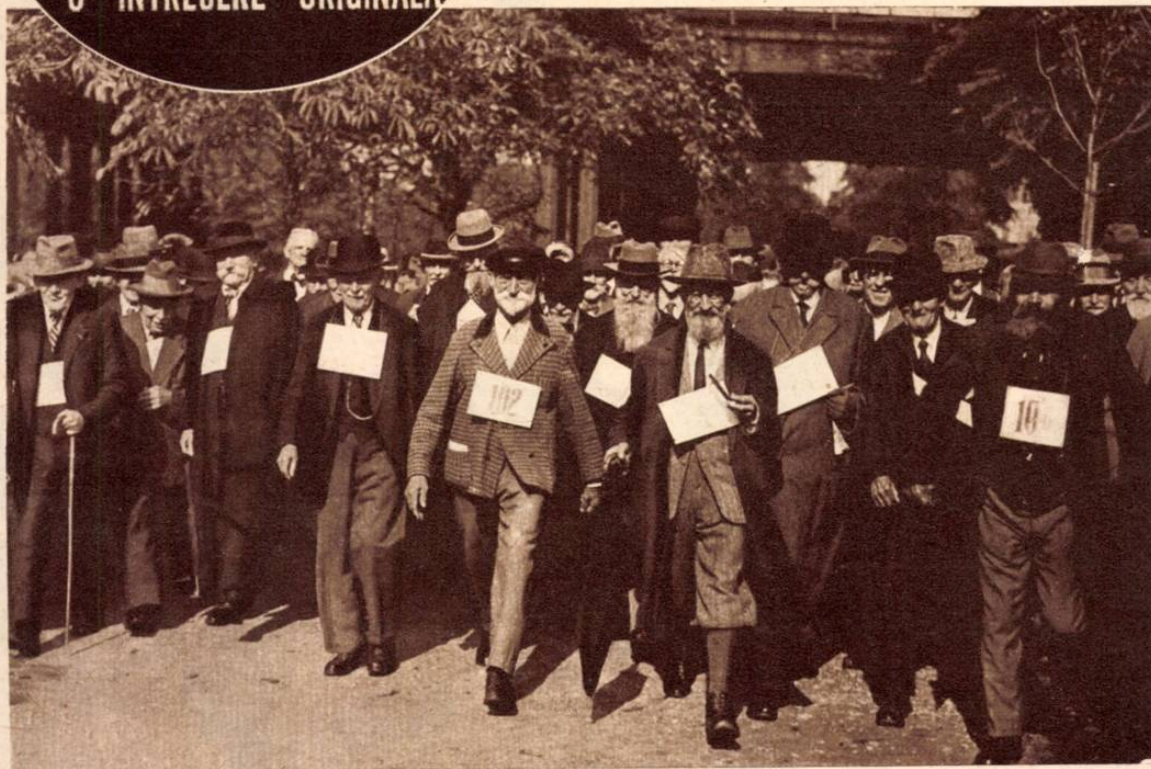
(Foto Rodrigo)

SPORTUL E ȘI PENTRU BĂTRÂNI O ÎNTRECERE ORIGINALĂ

CURSA CELOR DE PESTE 70 ANI

Săptămâna trecută s'a ținut la Viena un concurs original. 135 de inși s'au prezentat la acest concurs. Era vorba de o alegere. Cine poate fugi mai iute dela Praterstern până la locul numit Lusthaus, 5 km. prin Prater. Originalitatea consta în aceea că la întrecere nu erau admiși decât bătrâni între 70 și 90

Grupul plin de avânt al concurenților la start.

de ani. Au pornit-o cu toții, dar cel din urmă la a sosit țintă bătrânul doctor Karl Panesch, în vârstă de 72 de ani, care a străbătut distanța (exact 4 km. și 800 m). în 32 e minute

Invingătorul, Karl Panesch, rupe la sosire panglica întinsă.

OBUZUL DIN UMĂRUL SOLDATULUI

Războiul a fost, din totdeauna, un bun prilej, nu numai pentru militari, dar și pentru medici. În timpul războiului mondial, chirurgia a făcut progrese uimitoare. În spitale, veneau trupuri ciuntite, cu miile, și nimeni nu avea nicio răspundere pentru acest „material” de experiență. În cei câțiva ani de războiu, chirurgia a făcut progrese de secole. Dela măruntăiele pântecului până la creeri, medicii au scormonit cu instrumentele lor cu pasiune științifică și au dat omenirii metode nouă de lecuire. Milioane de gloanțe și de schije de pe toate fronturile, trecând prin trupurile chinuite ale soldaților, au dat „cazuri” rare pentru studiul chirurgiei. Pe frontul spaniol, un obuz de tranșee a pătruns în umărul soldatului Blas Martin More, fără să explodeze. Omul cu obuzul în umăr a fost adus la spital. Medicii au isbutit să scoată obuzul, pe care-l prezintă îngrijitoarea bolnavului. În mijlocul urii sămănătoare de moarte, medicina se ridică, peste tranșee, și învață slova vieții și a păcii.

REDĂ TINEREȚEA pielei sbârcite și ofilite!

DESCOPERIREA UIMITOARE A UNUI MEDIC

UN jurnal medical din Viena anunță ultimul triumf al științei care va uimi lumea. Nu numai că s'a găsit cauza sbârciturilor, ci și mijlocul de a le înlătura. Mamele și chiar bunicile pot recăpăta tenul fraged și limpede din zilele lor de fată tânără. Femei de 50 și 60 pot obține iarăși pielea netedă și catifelată a tinereții.

Experiențele la spitaluri.

Sbârciturile se formează din cauza că, îmbătrânind, pielea noastră pierde niște elemente vitale. Aceste elemente se pot obține acum din animale tinere alese cu îngrijire. Dacă se redau pielei umane ele o fac din nou fragedă și tânără. Acestea sunt rezultatele uimitoare obținute de Universitatea din Viena, sub direcția Profesorului Dr. Stejskal. Tokalon a dobândit pentru un preț enorm dreptul exclusiv de exploatare a descoperirii Profesorului. Extractul lui din celule cutanee vii numit „Biocel” se găsește numai în Crema Tokalon

culoarea roză, celebra Cremă de Paris. În cursul încercărilor făcute la spitale cu femei de 60 și 70 de ani, sbârcituri au fost înlăturate în timp de șase săptămâni (vezi raportul detaliat în Jurnalul Medical din Viena).

Se garantează succesul.

Aplicați Crema Tokalon aliment pentru piele în fiecare seară. Ea nutrește și întinerește pielea pe când dormiți. Sbârciturile dispar repede. După câteva săptămâni veți avea o înfățișare cu ani mai tânără. Ziua întrebuințați Crema Tokalon culoarea albă (negrasă). Ea disolvă coșurile, strânge porii dilatați și face moale, albă și catifelată pielea cea mai aspră și întunecată. Se garantează rezultate satisfăcătoare, iar de nu, vi se vor restitui banii.

De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară.

Matchul de football Venus-Gloria

Matchul între cei doi lideri ai diviziei naționale a început Duminică și a continuat Luni, deoarece în prima zi a fost întrerupt de o ploaie torențială. Fotografia noastră înfățișează o fază din match.

Matchul de box Spakow-Livan

În cadrul reuniunii internaționale de box, care s'a desfășurat săptămâna trecută în Capitală, s'a disputat și matchul dintre românul Spakow și italianul Livan. Primul a învins prin abandonul adversarului în repriza 4-a.

**CULESUL VIILOR:
RAZA DE BUCURIE CARE
VESTEȘTE TOAMNA TRISTĂ**

FOTO
GROSARU

13. OCTOMBRIE 1937

10 L. E.

IN ZIUA DE 16 OCTOMBRIE, M. S. REGELE CAROL II IMPLINEȘTE 44 DE ANI. CU ACEST PRILEJ REVISTA „REALITATEA ILUSTRATĂ” UREAZĂ SUVERANULUI VIAȚĂ LUNGĂ ȘI O DOMNIE GLORIOASĂ.

Julius
1937

ATENȚIA LUMII SE INDREAPTA SPRE EXTREMUL ORIENT

Războiul a surprins China nepregătită. Nu era un secret pentru nimeni și mai ales pentru Japonezi. Dar tragedia e și mai mare, întrucât China e lipsită de pansamente și mijloace de transport pentru răniți. Bombele japoneze fac zeci de mii de victime. Și nu e nimeni, care să vie în ajutorul răniților.
Fotografia noastră reprezintă răniți chinezi, transportați cu camioanele Crucea roșie din Europa a lansat un apel. Europa nu poate veni în ajutorul celor vii.

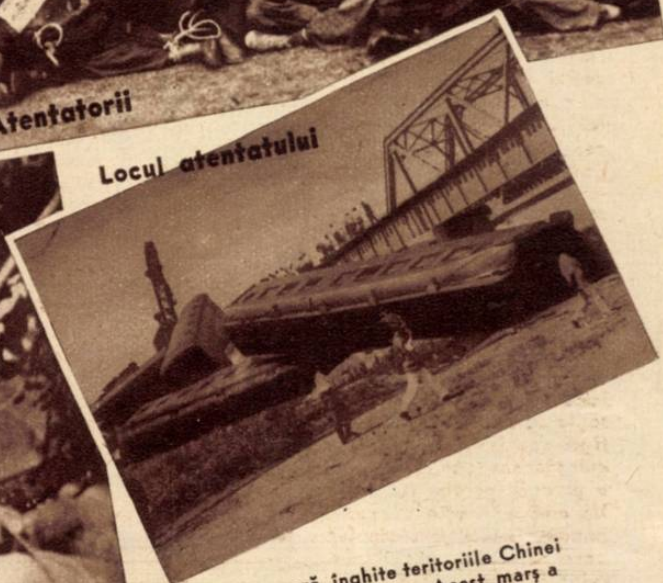

UN ATENTAT POLITIC IN MANCIUKUO

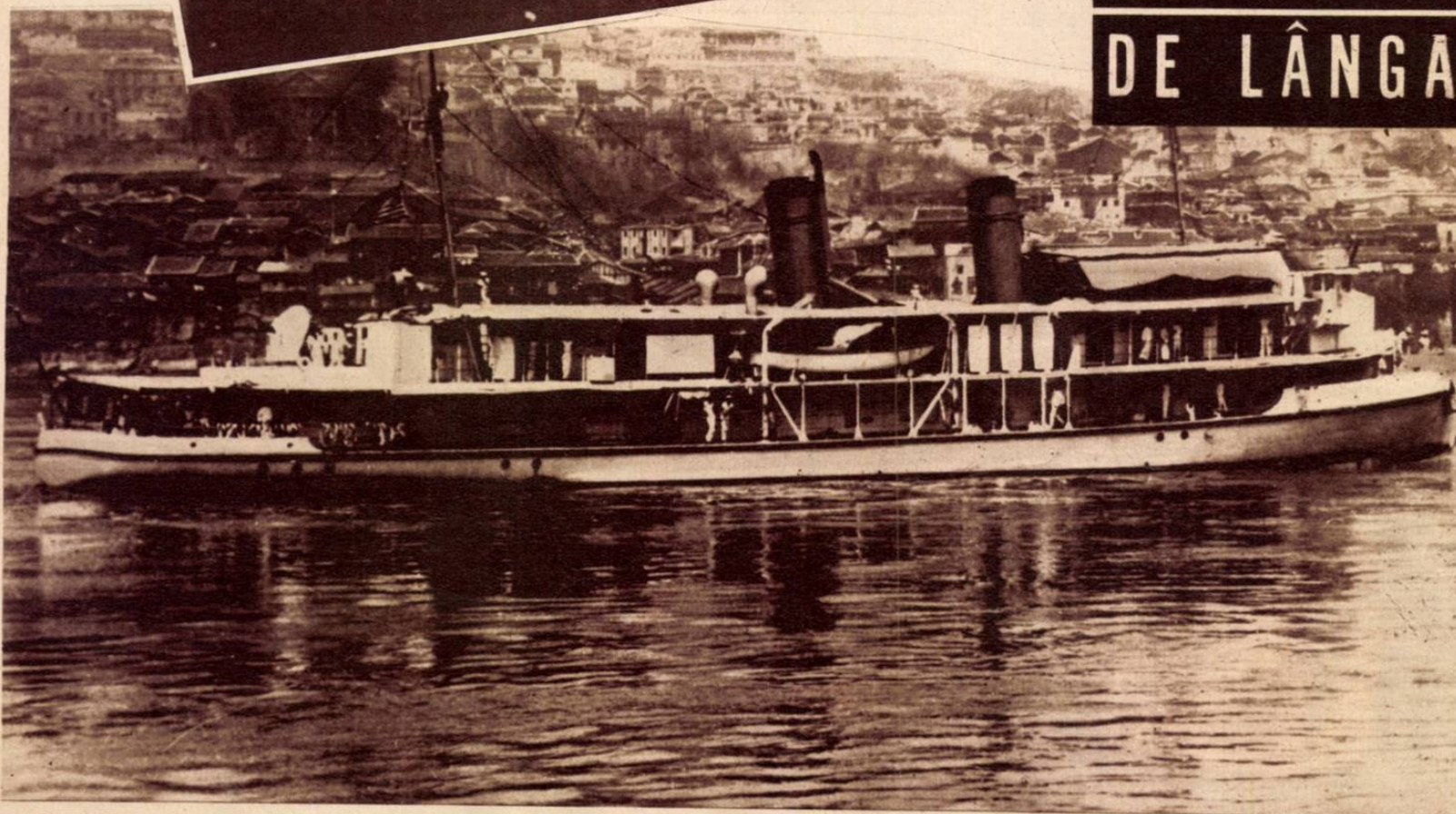
Atentatorii

Locul atentatului

Armata japoneză înghite teritoriile Chinei ca Flămânzila din poveste. Acest marș a început în anul 1905, când Japonia a pus stăpânire pe Coreea. După trecerea armatelor, vine finanța și industria japoneză, care pune stăpânire pe teritoriile cucerite. Abia atunci, Japonia vine în contact cu populația cucerită. În Coreea, Japonia n'a isbutit să se impună nici după 30 de ani. În Manciukuo, țara ocupată de curând, Japoniezii au de furcă cu populația chineză. În Iulie, a avut loc un atentat de cale ferată, în care au murit 34 persoane. Atentatorii au fost prinși, de curând. Sunt 21 persoane din familia Chien, partizani ai generalului Chang Hsu Lieng.

AMBASADA PLUTITOARE DE LÂNGĂ NANKING

Marile puteri ale lumii au protestat. Japonia a anunțat dinainte că aviația ei va bombarda orașul Nanking, rugând, frumos, pe ambasadorii puterilor străine să părăsească orașul. Marile puteri au protestat, susținând că vor rămâne în oraș.

A fi diplomat, înseamnă să protestezi și să te conformezi. În consecință, ambasadorii au găsit că... fuga e sănătoasă. Și au părăsit orașul, care a fost bombardat, precum știm.

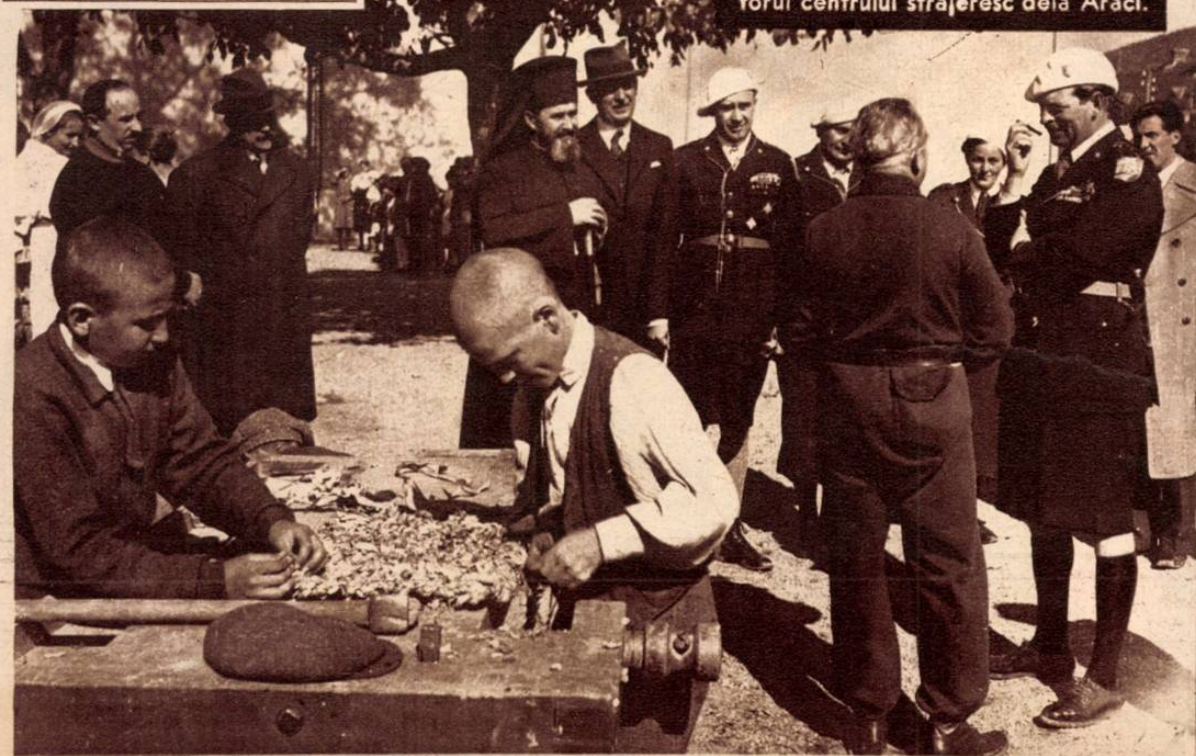
Ambasada americană s'a instalat canoniera Luzon, care se află pe fluviul Yangtse de lângă Nanking. Funcționarii lucrează, ambasadorul protestează și privește, din depărtare, efectele bombardamentului japonez.

M. S. Regele a vizitat centrele străjeresti depe Valea Praho-vei, dela Sf. Gheorghe, ca să se oprească apoi anume la sub-centrul din Araci (jud. Trei-Scaune) căci în această comună dl. docent dr. Liviu Câmpeanu — un om care în orice domeniu ştie să croiască drumul nou potrivit şi care nu se împacă cu rutina, nici în străjerie, cum nu se împacă în chirurgie — a aplicat unele principii deosebit de interesante.

Pornind dela gândul că pentru sateanul nostru e cel puţin tot atât de necesar să ştie să facă grădinarie raţională, să-şi ţie vitele curat şi să trăiască igienic, pe cât este să cunoască regula de trei simplă, sau care este capitala Braziliei, domnul Dr. Câmpeanu — după-ace-a dăruit şcolii din Araci o vacă şi a instalat alături de şcoală un atelier şi o bucătărie — a învăţat practic pe elevi — cari sunt străjerii şi străjeriţele comunei — să cultive zarzavaturi, să gătească, să facă rogoşini din papură şi saltele din pleavă de orz şi alte lucrări folositoare. Acestea, fără a cere mai multă cheltuială în gospodărie, fac traiul sateanului mai bun şi mai tihnit.

M. S. Regele s'a interesat în deaproape de rezultatele obţinute la Araci şi a felicitat pe dl. dr. Liviu Câmpeanu pentru înfăptuirile sale. Căci dacă boy-scouts-ilor englezi sau americani li se potrivesc preceptele lordului Baden-Powell, cum se face foc în junglă, cum se găseşte urma vânatului (mistreţi, tigri sau leoparzi), cum se pescuieşte sau cum se construieşte o pirogă, pentru străjerii noştri altă educaţie e necesară şi anume, acele învăţăminte pe care ei să le poată duce cu folos în casele ţărăneşti. Deaceea, pilda dela Araci va fi desigur urmată de toate centrele străjeresti din ţară.

Faţada centrului de iniţiere dela Sf. Gheorghe.

EDUCAȚIA TINERETULUI PE POTRIVA FIRII NOASTRE

M. S. Regele şi micul străjer. Se mai disting în fotografie domnii ministru Nistor şi dr. Liviu Câmpeanu.

Străjerii defilează la Araci, prin faţa Suveranului.

M. S. Regele stând de vorbă cu dl. dr. Liviu Câmpeanu, organizatorul centrului străjeresc dela Araci.

Pudra cu cele mai fine nuanţe!

Printre numeroasele nuanţe discrete ale pudrei cu renume mondial **Three Flowers Richard Hudnut** găsiţi şi pe aceea potrivită tenului Dv., în toate anotimpurile, pentru lumina crudă a soarelui, cât şi pentru lumina artificială. Ea desăvârşeşte tratamentul de înfrumuseţare **Three Flowers Richard Hudnut**, dovedit până acuma cel mai eficace.

Pudra **Three Flowers Richard Hudnut** este de o aderenţă perfectă, de o rară fineţe, se depune pe faţă într'un strat imperceptibil, dând tenului, fie el cât de dificil (gras sau uscat), o strălucire mată, catifelată.

RICHARD HUDNUT

Three Flowers Beauty Treatment

PRIMUL INSTITUT COSMETIC MEDICAL

B-dul Carol 57 fost 39. D-NA Dr. M. RABINOVICI. Telef. 3.52.73 dermatolog specializată la Paris şi Viena, tratează: negi, pistru, coşuri etc. Ingrijirea feţei cu hormoni şi masaje pneumatice. Distrugerea radicală a părului de prisos. Slăbirea locală a corpului prin masaje electrice. Cons. 10-12-3-7. Se aplică masca „Hollywood”. Miercuri informaţiuni gratuite.

COPII AMERICANI ÎNVĂȚĂ LECȚIILE LA RADIO

La Chicago bântuie epidemia de paralizie infantilă. Toate școlile s'au închis. Ca să nu-și piardă anul, copiii stau acasă și urmăresc lecțiile profesorului, la radio. Fotografia noastră reprezintă o mamă cu cei doi copii ai ei, ascultând lecția la radio.

America, țara libertății absolute pentru copii, îi învață cum să-și facă datoria chiar în momentele de restriște.

L A T A I F A S I N M I J L O C U L F L Ă C Ă R I L O R

Nesecate sunt izvoarele puterilor omenești. Ființa cea mai dezarmată a ajuns stăpâna tuturor elementelor naturii. Adâncul oceanelor, unde numai Neptun putea pătrunde, e străbătut de scafandri și submarine. Văzduhul s'a supus, de mult, mașinii omenești. Numai focul a mai rămas să fie înfruntat de dârzenia omului. Iată, în fotografia noastră, doi aviatori englezi, în costume de asbest, stând de vorbă în mijlocul unei mări de flăcări. Deocamdată e vorba numai de 3 minute. Timp suficient ca aviatorul surprins într'un avion incendiat să se poată arunca în aer. Și nu e departe vremea, când ne vom primbla în fundul vulcanilor, ca să putem cerceta inima pământului.

NOUL PRIMAR GENERAL AL ORAȘULUI LONDRA

Transmiterea puterilor în Anglia se face după un ceremonial de secole. Un guvern predă puterea succesorului cu tot calmul, care șade națiunii celei mai constituționale din lume. Londra și-a ales un nou primar. Fostul primar Sir George Broadbridge predă conducerea noului ales, Sir Harry Twyford. Un *sir* se dă la o parte și face loc celuilalt *sir*, conform tradiției stăpână în vechea cetate a Londrei.

AU INCEPUT MANEVRELE REGALE

Duminică dimineața au început, în prezența M. S. Regelui Carol II și a misiunii militare franceze, având în frunte pe d. general Gamelin, manevrele regale, care se desfășoară în regiunea Târnavelor și a Mureșului superior, având Sibiuul ca centru de conducere a operațiunilor. Până la 9 Octombrie trupele au executat mișcări preliminare, pentru realizarea dispozitivului inițial de intrare în situațiunea prevăzută pentru începerea operațiunilor.

Fotografiile noastre înfățișează:

1) M. S. Regele, urmat de d-nii Gh. Tătărescu și general Ilasievici, trece în revistă compania de onoare, în gara Sibiu.

2) D. Gheorghe Tătărescu vorbind cu d. general Gamelin, pe peronul gării Sibiu, înainte de sosirea Suveranului.

3) Suveranul este întâmpinat, în gara Sibiu, de primarul orașului, cu tradiționala pâine și sare.

4) M. S. Regele descinde în gara Sibiu și dă mâna generalului Gamelin, șeful marelui stat major francez.

Dacă știți

că aveți dinți stricați, vă simțiți îndemnat să vă acoperiți gura cu mâna. Acest sentiment provoacă o stare sufletească neplăcută și vă face nefericit, mai ales atunci când vă aflați în societate. Nu lăsați să meargă lucrurile atât de departe, încât dinții stricați să vă producă neplăceri în societate, ci începeți din timp îngrijirea dinților Dv.

Pasta de dinți ODOL

nu este atât de tare ca smalțul dinților și prin urmare nu-l atacă. Cu toate acestea, pasta de dinți Odol are o putere de curățire extraordinară, făcând dinții strălucitori de albi și îndepărtând de pe ei urâtul și vătămătorul strat galben.

Pasta de dinți Odol are un gust minunat de răcoritor, ea înviorează și înprospătează.

Deșteptați-vă mai tânără mâine dimineața

**UN NOU
ALIMENT
NUTREȘTE
PIELEA
în timp
ce dormiți**

Descoperirea uimitoare a unui medic

O piele netedă, fără sbârcituri la 80 de ani Femei de 50 care arată aproape atât de tinere ca fetele lor. Aceste fapte, care par minuni sunt realizabile astăzi prin descoperirea miraculoasă făcută de către Prof. Dr. Stejskal de la Universitatea din Viena. Îmbătrânind, se formează sbârcituri, deoarece celulele cunoscute își pierd niște elemente vitale nutritive. Acestea se pot restitui în ziua de azi. Dr. Stejskal a extras acest element pentru celule din animale tinere alese cu îngrijire. Se cheamă "Biocel" și e conținut în Crema Tokalon, aliment pentru piele, culoarea roză. Întrebuințându-l reînțineriți pielea și înlăturați repede sbârciturile și încrețiturile. După câteva săptămâni femeii de 50 de ani ușor pot arăta cu 10 ani mai tinere. Ziua întrebuințați Crema Tokalon culoarea albă (negrasă), celebra Cremă de Paris. Ea disolvă coșurile, strânge porii dilatați și face moale, albă și netedă pielea cea mai aspră și întunecată. Se garantează rezultate satisfăcătoare, iar de nu, vi se vor restitui banii.

De vânzare la toate farmaciile, drogheriile și parfumeriile din țară.

O cură de Helmitol:

e simplă și nu vă deranjează deloc în exercitarea profesiei. Luati, timp de o săptămână, dimineața și seara, 1-2 tablete Helmitol într'un pahar cu apă zaharată. Tabletele Helmitol spală toate materiile dăunătoare depozitate în căile urinare, curăță sângele și dau vigoare nouă întregului organism.

**TABLETELE
HELMITOL**

BAYER

CHIRURGIE ESTETICĂ

Indepărtarea operativă a ridurilor
Dr. RUDOLF HOFFMAN
post asistent la clinica univ. din Berlin

a nasului
urechilor
feței
găurilor
și pieptului

INSTITUT de

COSMETICĂ

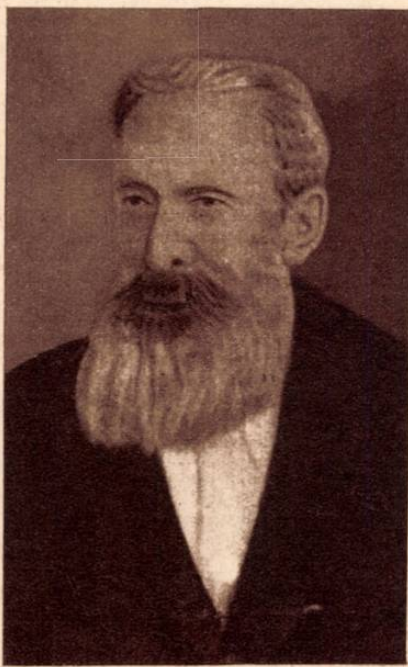
Îngrijirea feței. Distrugerea părului de prisos, a coșurilor, negilor etc. Masaje. Măști de înfrumusețare și întinerire. Masca Sanoffin.

ANNEMARIE HOFFMANN

BUCUREȘTI. — B-DUL DOMNIȚEI, 30 BIS — TEL. 4.19.50

FAPTELE SĂPTĂMÂNII

MIERCURI. — CU PRIVIRE LA...

era pe vremea generației minulesciene. La liceu, profesorul și cartea de limba română se confundau cu ieroglifele din Trigonometrie și cu figurile încruntate din cartea de Istoria medievală, cu pozele șterse de cerneala tiparului. Costache Conachi, Costache Negri, Hașdeu și chiar Alecsandri erau pentru noi figuri nedesluite, oa-

meni neînțeleși, cari se orânduiau în mintea noastră alături de Tamerlan și de Gengis-Khan. De pe catedra lui, profesorul de limba română ne vorbea de *Etymologicum Magnum Romaniae* și în imaginația noastră, se desemna o carte cu tartaje soioase, care cuprindea formule încalcite, ca niște ghimp, pe cari trebuie să țezi o oră întreagă. Odată cu sunetul clopoțelului, figura lui Hașdeu evocată cu plaiavazul unui tâmplar neîndemânatic și bolnav, se prăbușea în neînțelegere. O mai evocam, odată, acasă, când trebuia să copiem de zece ori o scenă din *Răzvan și Vidra*, pentru că n'am fost atenți în clasă.

Scăpați de tortura medievală a profesorului, scoțam din buzunar cărticica boțită cu poeziile lui Minulescu și ne înproșpătam simțirea. Pe-atunci, erau atât de puține cărțile accesorii, cari să dregă ceea ce strica profesorul sau manualul. Dela cine să fi aflat noi, cei dornici să pătrundem frumosul slovei și profunziunea gândului că Hașdeu „a fost unul din miracolele lumii intelectuale românești”, că el „întrecut obișnuitul, prin proporții neobișnuite”.

Noi n'am avut parte de aceste cărțuși, pline de viață și de cuvânt sprințar, scoase de d. Barbu Lăzăreanu, intitulată „Cu privire la”. Pe ce plaiuri aventuroase te poartă aceste cărțușele, cari dăruie clădăria de carton și aduce un vânt proaspăt, dușman al mucigaiului.

Ce prieten ne-ar fi fost Hașdeu, cel pocit din clasă, dacă cineva ne-ar fi tălmăcit opera lui Hașdeu, „cel care a inventat rimele eminesciene” și a celorlalți clasici ai noștri. *Cu privire la* — minunatele și neasemuitele tălmăciri ale d-lui Barbu Lăzăreanu se umplu de nostalgie după comori, peste cari am trecut nepăsători, pe vremea generației minulesciene.

JOI — BACALAUREATUL

Procentul celor reușiți la examenul de bacalaureat din sesiunea Septembrie este sub 50 la sută. Presa și părinții sunt, pe drept cuvânt, consternați. Din capul locului, trebuie să constatăm, că elevii nu sunt vinovați de căderea lor, așa cum nici un om nu poartă vina boalei sale. Răspunderea a n-o au nici profesorii, așa

cum medicii nu sunt vinovați de epidemiile cari bântue o țară.

Programa analitică pentru licee, alcătuită după normele cuprinse în geometrie cu cele trei dimensiuni ale didacticei, e o ideală carte de bucatărie intelectuală.

Programa prevede menu-ul zilnic și felul cum se prepară fiecare tocană de istorie s'au fiptură de matematică, împreună cu toate condimentele dexterităților. Apoi, elevii sunt adunați la marele ospăț al învățării, unde toate bucatele au aceleași proporții și același miros. După cele câteva ore de festin intelectual, elevul pleacă obosit, iar creierul își face digestia cu multă greutate. Nota dominantă a didacticei este — magister dixit — profesorul s'au cartea a spus. Cât timp ține anul școlar, elevul n'a fost învățat să-și apropie cartea. Mestecând hârtia manualului sau molfăind buchea cărții, el se înstrăinează de rodurile învățării. Clasa trebuie să grefeze pe tulpina personalității elevului, tot rostul cunoașterii omenești. Învățătura să devină un instinct secundar, o a doua obișnuință.

Căluza nu poate fi didactica programelor analitice: Experiența pedagogică și studiul facultăților copilului trebuie să stea la baza programelor. Iar bacalaureatul? Un bilanț inutil.

Agricultorul, care și-a lăsat ogrorul în voia intemperiilor și a bălărilor, n'are nevoie de examenul de bacalaureat al spicelor. Procentul spicelor reușite va fi mizer, iar vina — numai a lui.

VINERI — UN NOU VIS

Herr Doktor Ernst Horwitz e profesor la universitatea din Tübingen, iar consoarta își poartă pe șașurile, cât niște mapamonduri, mândria de Frau Profesor. Deși Herr Doktor n'a trecut, niciodată de bariera orașului Tübingen, universul e un fleac, față de imensitatea „concepțiilor” sale. Dela universi-

tate până acasă și viceversa, el trece, cu umbrela, peste toate meridianele globului și descălecă, la nevoie, în orice punct, fixat cu degetul. De-o vreme, Herr Doktor a născocit o știință denumită cu un termen lung cât un tren de marfă. Cu vârful ruginit al umbrelei, noul filosof a împins granițele de-apus ale Germaniei până la golful Gasconiei. Prin sticlele ochelarilor cât lentilele de lunetă, Herr Horwitz din Tübingen vede sudul patriei sale tocmai la gurile Dunării, Insulele Britanice cufundate în mare, iar granița Orientului, tocmai, hăt, departe, pe malurile Gangelui.

După ce a fiert, ca un alchimist iscusit, tărâța noiei sale filosofii în apă de ploaie, domnul profesor comunică lumii rezultatele cercetărilor sale. Cică, Germanii și Indienii au pornit, cu mii de ani în urmă, din fundul Siberiei. Unii s'au așezat pe malurile Gangelui, — ceilalți, pe malurile Spreei. Unii au dat pe Goethe, ceilalți pe Tagore. Concluzia — cele două spițe indo-germanice trebuie fixate în roata lumii. De la Berlin până la Calcuta — iată noua parolă lansată de apostolul tübingian.

Numai că orașul Calcuta se află în India și pe malurile Gangelui stă de strajă santinela britanică,

SĂMBĂTĂ — MOȘ DUMITRU
Se spune că oltenii sunt organizați într-o asociație, plătesc biruri și au un cămin. Dacă așa este, atunci ce mai caută Moș Dumitru prin curțile oamenilor? Cum se face, că bătrânul ăsta, cu trei cocoase, mai este sub jugul cobiliței, uscată de vremuri și roasă de ploii! Moș Dumitru e o fantomă încotoșmănată în zdrențe de carnaval. Opincile i s'au ros de mult și se târîie împreună cu obielele, ca o trenă a mizeriei. Profilul lui a căpătat conturul cobiliței, iar părul și barba decolorată se încălesc ca și împletitura deșălată a coșurilor.

Vin trei olteni în curtea asta. Primul trezește gospodinele harnice. Al doilea e favoritul doamnelor, cari au timp să se târ-guiască. Iar Moș Dumitru e întâmpinat numai de pisicile le-neșe și de copiii dornici de joacă. El vine la ora 12, când oalele fierb și în bucătării răsună toaca.

Pe unde a trecut, Moș Dumitru a strigat în pustiu, vine prea târziu. De aceea, coșurile bătrâne îi sunt mereu pline. Cum intră pe poartă, glasul lui hârș-căit care se confundă cu târșă-itul obielelor, se tânguie:

— A sosit Moș Dumitru, după care urmează, ca o amenințare; — Pleacă Moș Dumitru.

Dar nimeni nu se sesizează. În bucătării sfârâie cărnurile. Moș Dumitru depune, greoiu și obosit, coșurile și cu un zâmbet înflorit pe mustață de scamă pârliță, îngână tăragănat:

— Vinde eftin, are bun; numai n'are de tutun.

După o clipă de așteptare rugătoare, își opinteste glasul răgușit; — „Strugurii și strugurei; vinde numai pentru lei“. După ce se odihnește o țără, pe lada de gunoi, Moș Dumitru își pleacă ceafa cea uscată și rasă sub cobiliță și se târîie spre poartă.

Cine-i dă marfă lui Moș Dumitru și de ce există un cămin al oltenilor?

DUMINECĂ — GENERALUL BERTHELOT

Cu prilejul vizitei generalului Gamelin, comandantul suprem al armatei franceze, s'a inaugurat în Parcul Carol din București, bustul generalului Berthelot. Lumea militară românească, presa și oamenii politici au elogiat pe marele general, care va figura pe pagina de glorie a istoriei românești. Generalul, despre ale cărui fapte de arme pe frontul francez, d'Annunzio a spus că merită „un val imens de glorie, care ridică toate sacrificiile și care domină toate orizonturile“, a fost, mai întâiu de toate om și francez. Meseria și haina militară transformă figura și gesturile omului. Nu numai fizionomia, dar și limbajul.

Cine l-a văzut pe generalul Berthelot primind o defilare, sau l-a auzit vorbind, a putut să remarce cât de puternică a fost această personalitate, care și-a păstrat propria originalitate. Haina și sabia nu erau decât

accesorii de rigoare. Omul, care a avut sub comanda lui milioane de oameni, struniți în numele unei discipline a morții, avea alura mai descătușată decât cel mai obișnuit „țivil“. Generalul Berthelot a fost un „bonhomme“ cu verva lui Colas Breugnon, cu vorba tăioasă a lui Voltaire și elocința lui Bossnet.

Armata franceză, formată din civilii pătrunși de cea mai arzătoare iubire a patriei nu poate avea decât asemenea generali. Când cetești întreaga literatură a generalului Gamelin „*Chef d'Etat major général et Commandant en Chef de l'Armée française*“ ești tentat să iei poziția de drept și să faci salutul militar. Văzându-l, însă, cum pășește ușor și elegant, ținând cravașa, pentru că n'are baston de civil, înțelegi de ce spiritul francez al generalului Berthelot a isbutit să cucerească inimile noastre. *Il n'y a que le méchant, qu'il soit seul.* — Numai omul rău e singur — spune un proverb francez. Generalul Berthelot a avut în jurul său întreaga țară românească.

LUNI. — APĂ LA VASLUI

La Vaslui există o conductă cu apă potabilă, din anul 1892. De 45 ani, vasluienii își închipuie, că beau apă bună și igienică deși febra tifoidă face ravagii. În fiecare an, tifosul vine să viziteze școlile și casele, unde sunt mulți copii. Lumea se alarmează, serviciul sanitar ordonă închiderea școalelor, până când boala își ia catrafusele, ducând în poalele ei câteva zeci de victime. Și așa timp de 45 ani. Edilii au sporit, între timp debitul de apă, pe care l-au dublat. În consecință s'a dublat și numărul cazurilor de tifos. Abia, de curând, și-au dat seama edilii vasluieni, că apă vine pe conductă amestecată cu sedimente și mâl „*ceea ce constituie un pericol pentru sănătatea publică*“.

Ce frumoase sunt cuvintele și cât de bine servesc ele să mascheze realitatea. Sedimente — e un cuvânt de laborator. În conducta dela Vaslui curgeau toate murdăriile gunoaelor, în cari huzuriau microbii tifosului. Dar cum spune comunicatul primăriei: „*Din lipsă de aparate speciale, conductele de apă n'au putut fi curățate niciodată, din anul 1892*“. După 45 ani de „*economii bugetare*“ primăria tot n'a cumpărat aceste aparate, de aceea „*patru echipe lucrează la desfundarea conductelor, astfel că în 2—3 săptămâni apa va curge iar normal*“.

Febra tifoidă mai poate aștepta 2—3 săptămâni.

Dar nu va ceda, până când edilii vasluieni nu vor cumpăra „*aparatele necesare*“, pentru ca „*sedimentele*“ să nu se mai depună niciodată pe conductă.

MARȚI. — MOMENTUL AMERICAN

Data de 5 Octombrie a fost, desigur, o zi de satisfacție pentru cetitorii devotați ai acestor cronici. Discursul rostit de președintele Roosevelt, pe lângă că a provocat un suspin de ușurare momentană, a confirmat prognosticul nostru. Spuneam, că Marea Britanie se va ține cât mai departe de războiul chino-japonez. Oricăți ambasadori i-ar fi ciuruiți de gloanțele aviatorilor japonezi, ea va căuta satisfacții platonice și va închide, repede, orice incidente. Ceeace se întâmplă în China, nu poate decât să bucure pe Englezi. Marea Britanie se teme numai de expansiunea spre sud a Japoniei, acolo unde se întinde imperiul colonial englez. Intotdeauna

politica Angliei a fost să îndrepte spre Nord, spre Mongolia, Manciuria și Siberia, ofensiva economică și militară a Japoniei. Ceeace s'a și întâmplat.

Singurele state care-și simt interesele legate prin marșul armatelor japoneze sunt: Rusia și Statele Unite. De-aici, aceea „*prietenie polară*“ între aceste două mari împărății și... ultimul discurs, cu răsunet internațional al președintelui Roosevelt, rostit în ziua de 5 Octombrie la Chicago.

„*Poporul american are interesul vital ca tratatele să fie respectate și respectarea dreptului internațional să fie restabilită*“ — acest principiu e spus la Chicago însemnează în limbaj popular, că Japonia să-și retragă armatele din China. Pentru respectarea acestui principiu, Statele-Unite sunt gata să renunțe la izolarea lor de restul lumii, așa cum au mai făcut odată, când au intrat în război împotriva Germaniei.

Am prevăzut, în cronicile noastre anterioare, că primul stat, care va protesta împotriva „*agresiunii*“ japoneze, va fi republica Statelor-Unite. Prevederile noastre s'au realizat mai curând decât credeam.

Dar cum am mai arătat, Japonia știe acest lucru. Dar deocamdată, America nu și-a aruncat în balanța lumii decât cuvintele ei. Când va veni momentul să-și arunce și sabia, vom asista la noi surprize. Și momentul nu e atât de depărtat.

I. MOLDOVEANU

RADION!

**Petele
dispar**

de vin negru, fructe, cerneală, cafea și ciocolată (excepție fac numai petele de rugină)

dacă fierbeți rufele timp de o jumătate oră în **Radion.**

DRAGOSTE MODERNĂ LA CURTEA FARAONILOR

Farida Zulficar, adolescentă crescută sub soarele Egiptului, a devenit logodnica regelui Faruk. Zămbețul ei de fericire luminează bezna istoriei câtorva milenii, cari încep la curtea vechilor Faraoni. Logodnica regelui Faruk e o contemporană de-a noastră, cu visurile și zămbețul oricărei fete din Europa.

La umbra piramidelor, sub privirea netălmăcită, încă, a Sfinxului, Faruk, ultimul faraon al Egiptului înfiripă visul unor îndrăgostiți ai vremurilor noastre.

Fermecătoarea Farida și tânărul rege Faruk au pășit peste culmile istoriei egiptene, trecând peste toate obstacolele puse de o tradiție milenară.

Egiptul a intrat, de-o vreme, în a-rena istoriei moderne. Tânăra pereche, realizându-și visul dragostei lor, s'a pus în fruntea marșului spre progres al țării lor.

Farida Zulficar, ↑ logodnica regelui Faruk al Egiptului, pășește cu zămbețul pe buze spre tronul milenar al Faraonilor.

← Tânărul rege Faruk, călare pe un cal pur sânge, inspectează armamentul modern al armatei egiptene.

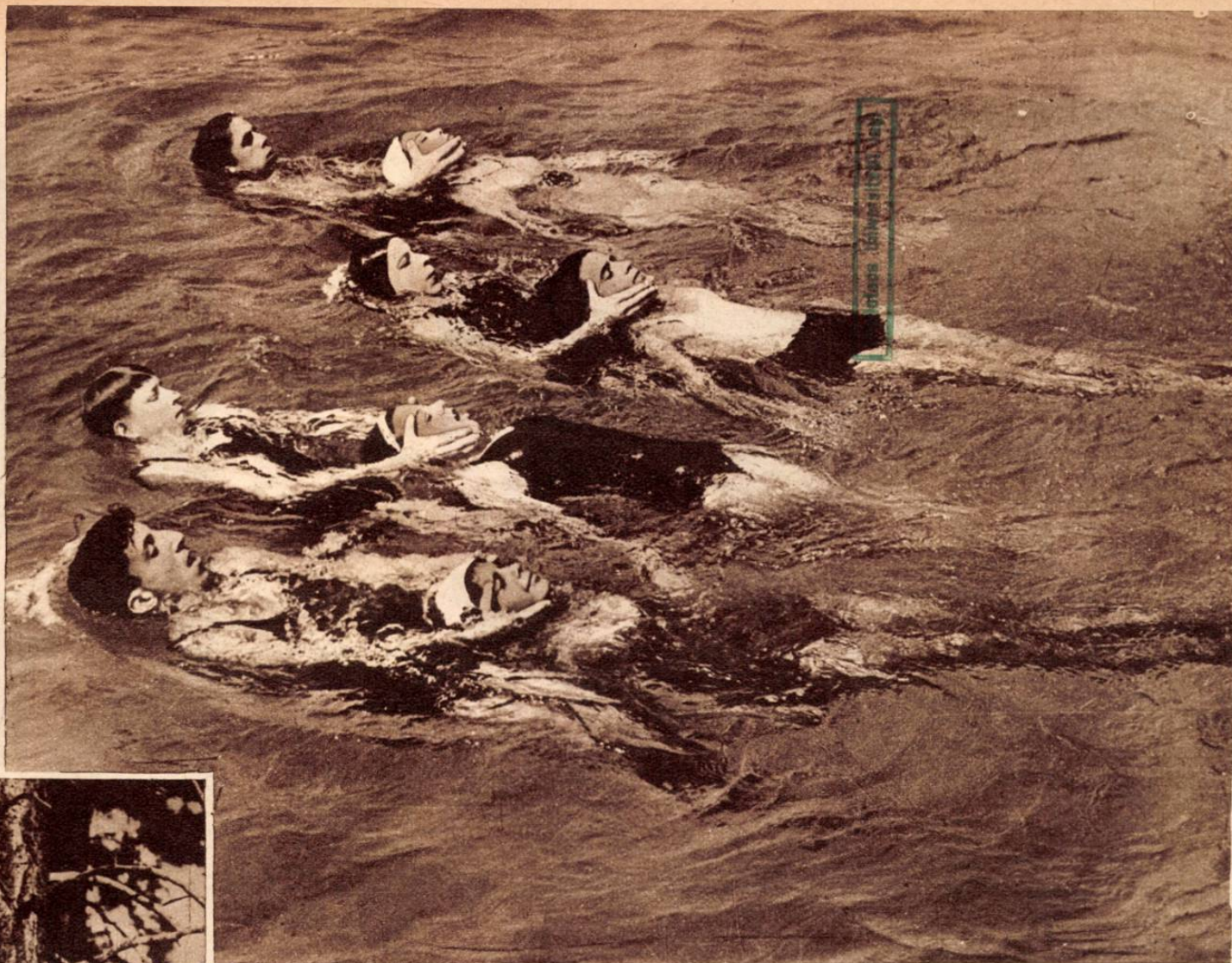
↑ In țara unde se întâlnesc milenii. Un dirijabil planează peste piramidele Faraonilor. Zgomotul motoarelor sparge liniștea de nepătruns a Sfinxului.

O sută de mii muncitori egipteni s'au adunat să ovaționeze pe regele Faruk. In timpul acestei imense îmbulzeli au fost strivite 23 persoane și 168 au fost rănite. Primul ministru, Nahas Pașa, asistă la transportul victimelor.

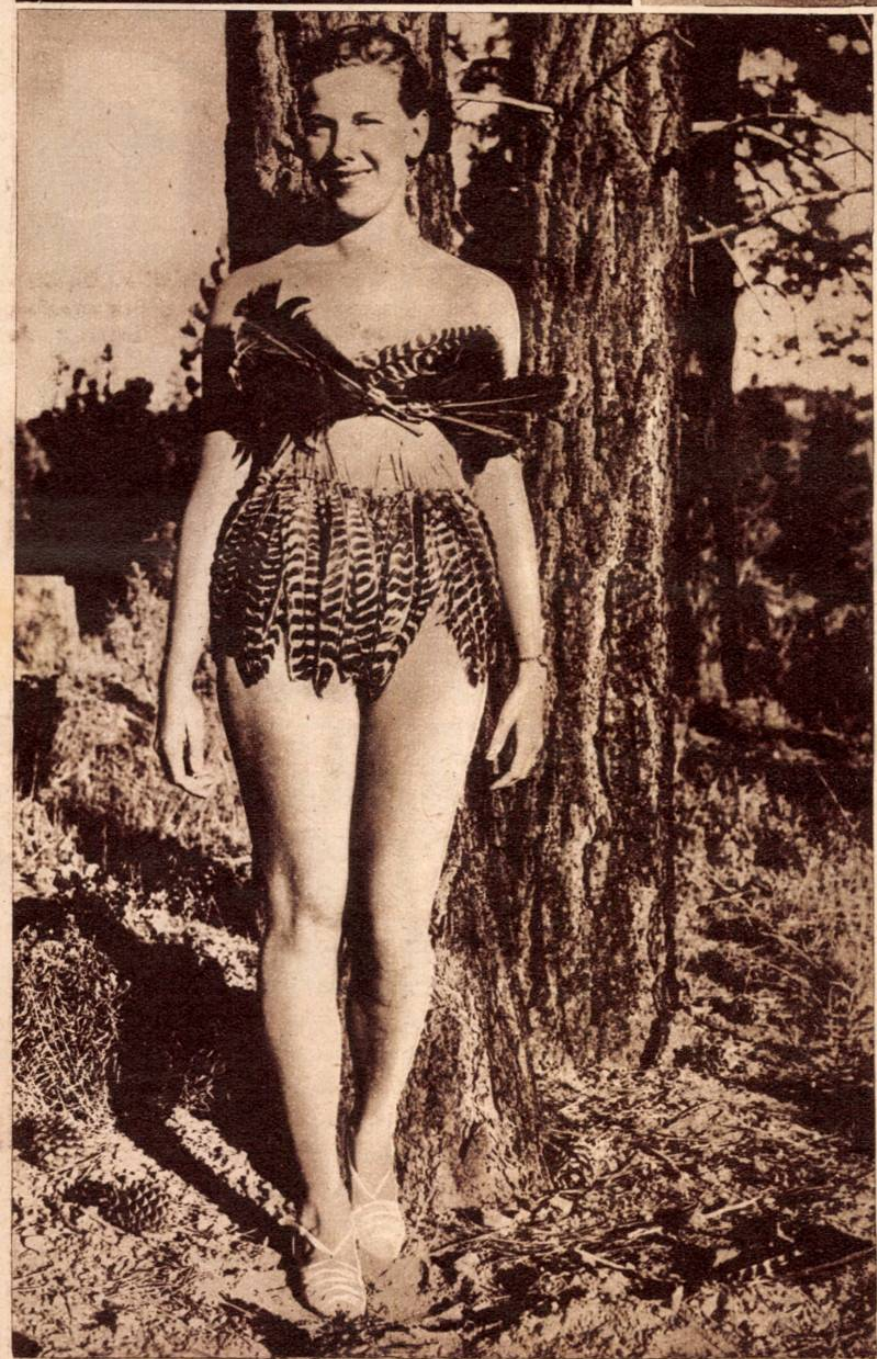

**Copiii de școală din
America învață primele
ajutoare de salvare
a celor înnecați**

**REGINA CURCANILOR
SIMBOLUL MODESTIEI**

Statele-Unite se află, cu mult înaintea Europei, sub zodia copilului. Tânăra republică de peste ocean a scos de mult, pe copil de sub jugul părintesc. Bătrâna Europă a făcut multă, prea multă teorie în jurul educației, dar s'a hotărât, cu greu, să rupă zăzurile tradiției învechite, între cari se sbăteau apele cristaline și răscolitoare ale zburdălniciei copilărești. De aceea, țările europene au de suferit, de pe urma năvalei tineretului, cu chiote sălbatice de ură și bucurie. Libertatea copilului american a ajuns proverbială. O încercare între doi copii pe străzile New-Yorkului poate opri circulația marilor cartiere, fără ca cineva să se amestece în această răfuială. Americanul a pus în practică toate teoriile pedagogice ale Europei și astfel a ajuns să dea lumii tipul omului matur, liber, plin de inițiativă, energic și temerar. Libertatea copilului a făcut din Statele-Unite prima putere în lume. În ultimul timp, sub conducerea Crucii roșii, copiii de școală sunt învățați nu numai să înoate, dar să și dea primele ajutoare celor înnecați. Copiii sunt învățați cum trebuie să înoate cu un om salvat dela inec, să dea primele ajutoare, sunt inițiați în mișcările de respirație artificială. Fotografia noastră reprezintă un grup de elevi luând lecțiuni de salvare. Pretutindeni aceeași luptă cu elementele naturii, din care omul trebuie să iasă învingător.

Crescătorii de curcani din Portland — Oregon — sunt oameni modești. Ei au învățat de la curcanii lor, cât de sarbădă și trecătoare e vanitatea. Păsările, cari se umflă în pene și își poartă orgoliul pe gușa și pe vârful evantaiului cozii, au, doar, un singur rost: să îmbogățească masa americanilor.

Cotețul curcanilor e plin de duhoarea orgoliului. De aceea, paznicii fermierilor din Portland au învățat să prețuiască modestia. La sărbătorirea lor, care nu are nicio legătură cu deșertăciunile omenești ci e expresia unei bune recolte de curcani vanitoși, oamenii își aleg o regină a curcanilor.

Priviți alene aceste fețe și veți înțelege că nici femeile din Portland nu sunt orgolioase. Câtă stângăcie în atitudinea brațelor, câtă naturalețe în zâmbetul ei sănătos. Iar penele cari constituie sumarul ei costum, nu sunt o podoabă, ci un accesoriu în acoperișul comorilor, care trebuie să rămână nevăzute. Regina curcanilor din Portland rămâne expresia modestiei, în țara unde orgoliul doarme în coteț.

**dimineata
și seara**

KALODONT

CONTRA PIETREI DE PE DINȚI

SONJA HENIE-REGINA GHEȚII, STEA DE CINEMA

Sonja Henie, fiica fiordurilor, a învățat să înfrunte, din copilărie, nămeții și ghețarii din patria ei. Până și vechii zei scandinavi au ieșit din hrubele lor, s'au urcat pe culmile ghețarilor ca să aplaude blonda și sprintena arătare, în sbor peste lunecuşurile eterne. Într-o bună zi, Sonja Henie a poposit în Europa și a continuat vârtejurile ei prin toate capitalele, în fața mulțimilor. Avea numai 14 ani și a cucerit, cu o ușurință uimitoare, coroana de „regină a gheții”. La Hollywood, stau, însă, la pândă zeii mașinilor. S'a încins o luptă între divinitățile anticei Scandinavii și Molohii mașinismului modern. A învins Hollywoodul. Sonja a devenit stea de cinema. Dar odată pe an, ea ascultă chemarea zeilor de acasă și se întoarce în orașul natal, Oslo, unde ascultă în poalele mamei, povestea zeilor înfrânți.

Edgar Bergen, celebru ventrilog din Hollywood e soțul cântăreței de radio Loretta Lee. Pereche fericită și celebră în toată America. Nimic nu lipsea acestei căsnicii, decât un motiv de divorț. Ați auzit vreodată de vedete celebre din Hollywood cari să nu divorțeze? Zis și făcut. Soțul ventrilog apărea pe scenă și în film cu un partener, o păpușe de lemn, cu numele de Charlie McCarthy. Deși personagiu de lemn și cârpe, acest Mc Carthy a introdus în fericita căsnicie motivul americanesc de divorț. Senzația a fost și mai mare. Nu el, ci ea a devenit geloasă. Prea mari erau intimitățile între soțul ei și partenerul de lemn. După divorț, a urmat firește împăcarea, așa cum se cuvine unor vedete dela Hollywood. În fotografia noastră, soții se împacă sub privirea malițioasă a lui Charlie, care va rămâne în abdomenul lui Edgar Bergen, iar miss Loretta în inima ventrilogului. ➔

GINGER ROGERS PRINTRE INDIENII DIN MUNȚII STÂNCOȘI

Ginger Rogers e întruchiparea nelineștii moderne. Nu e femeia vamp, cu reminiscențe păgâne, nici femeia iubirii cu sufletul de floare albastră. Ginger Rogers se insinuiază ca un acord de slow-fox în jocul periculos al gangsterilor, e Dulcinea modernă, care asistă la răpăitul mitralierelor între două bande, cari se extermină.

Trupul ei se sbate între groază și dragoste, între adulter și castitate. Ea este eroina super americanismului fanteziilor americane.

Și e firesc, ca în vacanțele îngăduite, să se furișeze într-o lume opusă, care conține, însă, elementele sălbăticiei primitive. Iată-o refugiată în Munții Stâncoși, în mijlocul triburilor indiene. Amazoana cavalcadelor peliculei urmărește, în tihnă, goana sălbatică a căvalerilor unui neam ce se stinge.

În fața ei, pozează șeful tribului, Iacob Two-Joung-Men. Ginger Rogers îi fixează trăsăturile pe hârtie. S'au întâlnit două extreme ale lumii, cari au, însă, aceeași trăsătură comună: goana nebună după un rost neînțeles.

↑ UN COWBOY SARE COARDA PE CALUL SAU

← Continentul lui Columb e plin de contradicții. Alături de pământul cel mai stăncos, care poate suporta milioanele de tone ale blockhousurilor — sgârie nouri, se întind stepe cu humă moale, cari nu suportă nici apăsarea unui călcâiu de piti. De-o parte stau marile metropole cu milioane de oameni și la o fugă de cal, stau triburile de indieni, cari se închină la soare. Ici orizonturi întinse de nouri imenși de fum, colo păduri virgine, ceruri neîntinate nici de privire omenească. America e continentul tuturor recordurilor de viteză și de încetineală, ale mașinilor, dar și ale animalelor. În metropole, oamenii se cațără pe înălțimi amețitoare, în stepe, trăiesc cowboy-i, acești cazaci ai Statelor Unite. În schimbul minunățiilor civilizației, cowboyul dă orașului senzațiile îndemnărilor primitive. Acest cowboy sare coarda pe șeaua calului său, care stă cuminte, dând posibilitate stăpânului său, să uimească pe americanii orașului. Calul și omul stepei s'au luat la întrecere cu recordurile „ăloră” de la orașe.

Campionă de tenis, leșină după victorie

Pentru titlul de campioană a tenisului, s'a încins o luptă până la extenuare, între Senorita Lizana din Chile și d-ra Iedrezejowska — o poloneză. Lupta între cele două femei a avut loc la New-York. În afară de iscusința în mănuierea rachetei, cele două concurente au adus în lupta lor întreaga îndărătnicie feminină. Spectatorii au admirat eleganța gesturilor, flexibilitatea trupurilor, agilitatea picioarelor, cari ascundeau toată fierberea sufletească, până la completa evaporare.

Când două femei stau față în față, nimeni nu poate bănuî, care va fi sfârșitul competiției. Femeia obișnuită să abandoneze, nu se va abandona, când are în față ei o rivală. Ea își va aduna toate resursele sufletești, de la Eva până la Messalina, ca să nu cedeze terenul.

Senorita Lizana a fost mai tare decât rivala ei. Toate zețele din lume i-au împrumutat mâini și picioare, ca să prindă toate mingiile rivalei. Poloneza a fost mai vitregită de soartă. Și când gloria i-a surâs, când mâna ei atât de iscusită a trebuit să primească din mâna juriului cupa de campioană, Senorita Lizana și-a amintit că... e femeie și a leșinat. Juriul o transportă de pe câmpul victoriei, ca să-i redea, cu puțin eter, forțele istovite.

Grandioasa premieră a filmului „Victoria cea mare”.

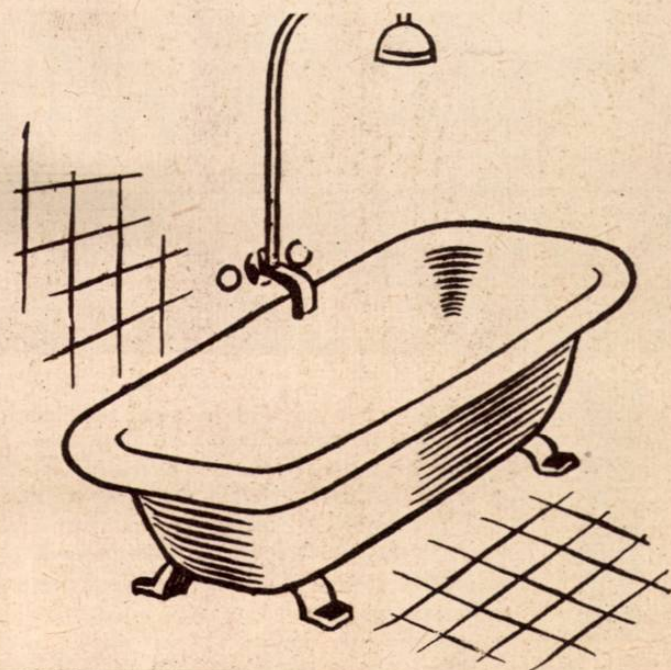

Acum două săptămâni a avut loc la Londra premiera filmului englez „Victoria cea mare”, care s'a bucurat de un succes mare, la expoziția filmului din Veneția. Toate persoanele proeminente ale filmului și teatrului erau prezente. Fotografia noastră înfățișează pe Anna Neagle, interpreta Reginei Victoria și Anton Walbruck, prințul-consort Albert, la premiera filmului lor „Victoria the Great”, în cinematograful londonez din Leicester Square.

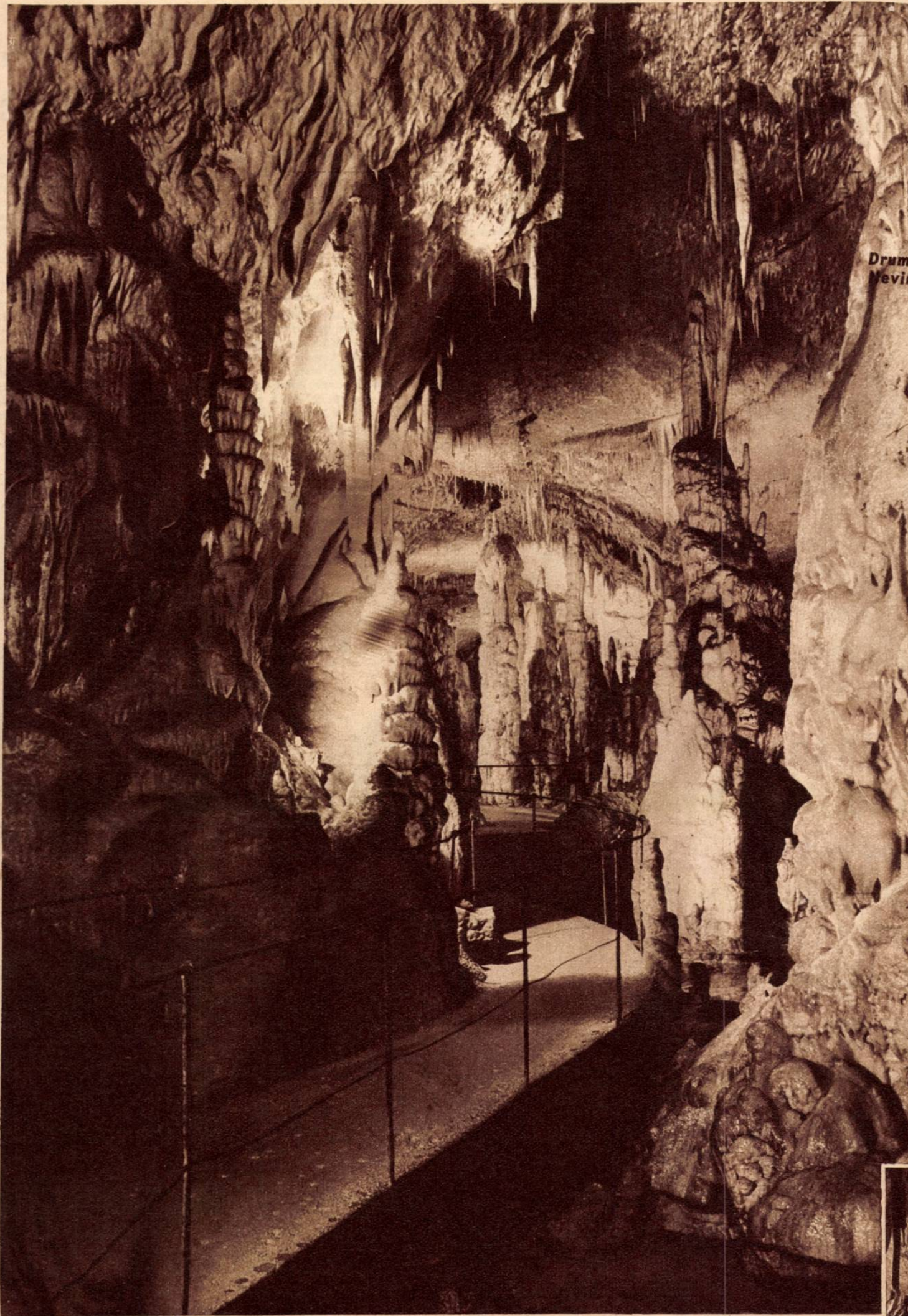
VIM

CURĂȚĂ TOT

fără a sgâria

și băile

0 călătorie fan 25 km. adânci scoarța Păm

Drumul spre „Sala
Nevinovăției”.

răspuns, trecuse pragul: trei bărba-
zare, erau adunați acolo, în jurul
perii. Cel mai bătrân dintre acești
degetul o carte uriașă, pe a căre
veșnicei supunerii”. În sfârșit,
sărmanul Jean Berr, înlemnit d
de marmură, câteva instrumente
fiolă cu otravă. Iar o inscripție la
nea că spiritele celor trei criminali
liniștea veșnică, așteptând judecat
ochi aveau neclintite uneltele fără

* * *

Locaș făuritor de legende, pământ
înflorit și sălbatec, năpărlit de sec
mănoasă a verzișului — el înfățișe
velități rare, șiruri nesfârșite de m
roase, brăzdate de scoborișul capr
mânt primejdios, unde pășești alăt
guri căscate, pe întinderi de câte
funduri străbat departe, până sub
explora aceste abisuri croite de
pătrunde în măruntaiele acestei r
înfricoșate și minunății naturale, es
mai poate să ofere vizitatorilor sui
peșteri noi, colorate de stalactite
gine, în cari tăcerea a încremenit
basmele copilăriei noastre, unde c
în lanțuri o față nobilă, sau pe ca
ca ascunziș pentru fructul jafurilor

* * *

D-l A. Perco, directorul grotelor
olog, ne primește în pragul regatu
ne, din capul locului, descoperirea
să bucure pe toți acei cari dispre
late ale munților și preferă să col
peșteri, unde clocotesc mulțimea c
cîțiu sportiv mai primejdios uneori
4000 de metri.

O atmosferă stranie se desprinde
subpământene, cari în vremuri de
menirii. În peșteră, omul acesta a
tăia lui locuință; acolo s'a alcătuit
apoi trib. Când a simțit nevoia de
a-și descărca sufletul și a afla ade
ales o peșteră, în adâncimile cărei
a fost la Delfi și la Cuma...

Astăzi, miturile nu mai sunt decât
lește peșterile, fie din curiozitate

N vremea din urmă întreaga presă europeană a anunțat — cu o bogăție neobișnuită de amănunte — descoperirea unor noi caverne preistorice, în regiunea Postumiei (Italia), lângă frontiera Jugoslaviei, regiune care pe bună dreptate poate fi numită „paradisul lumii subpământene”.

La drept vorbind, în nici un alt punct al globului nu se întâlnește un asemenea haos — impresionant și turburător în mărețului — de prăpăstii amețitoare, de ganguri întortochiate, de trecători, peșteri, fluvii și pâraie, brăzdând, în clipociri misterioase, măruntaiele pământului. Locuri de întâlnire a vrăjitoarelor, în niște vremuri de mult apuse...

La șezători de iarnă se mai povestește încă pățania acelui țesător care, împins de lăcomie, nu mai conținea lucrul nici în zilele de Duminică, pitit de ochii semenilor

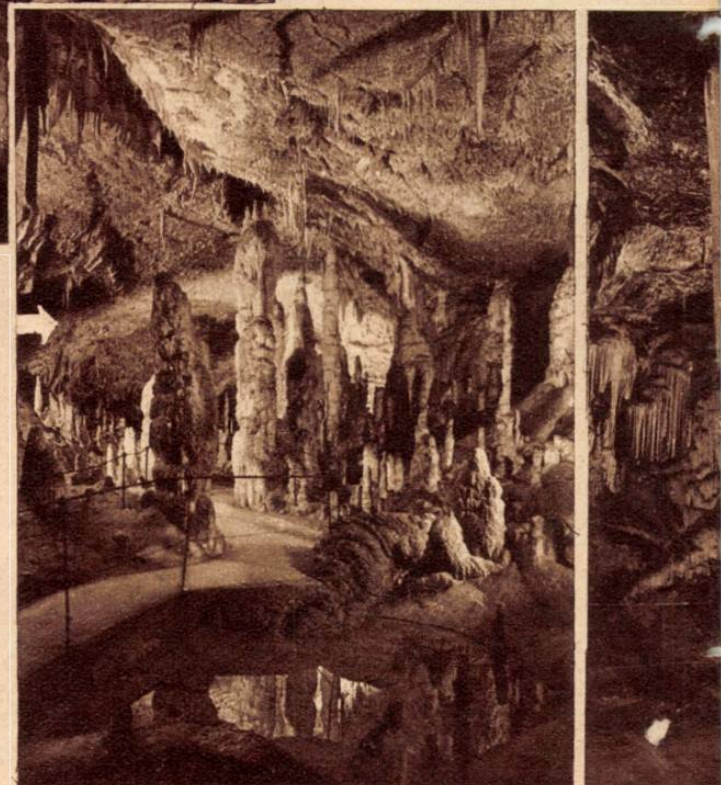
lui într-o peșteră. Dibuit acolo de Satana, el și-a primit pedeapsa meritată, fiind pur și simplu pietrificat iar apoi zidit, încetul cu încetul, de-alungul veacurilor, într'un sicriu de cristal.

Tot atât de cumplită e povestea acelui Jean Berr care, prin anul 1876, descoperind o spărtură îngustă, pătrunsesse singur prin ea, hotărât să înfrunte necunoscutul.

Dar îndrăzneala aceasta avea să-i turbure mințile, pentru tot restul vieții. Sfârșise tocmai de stră-
tut un gang lung, când o lumină stranie îi izbi privirea. Neînfricat, el își continuase drumul,
antruca în curând să se trezească înaintea unei uși de argint. Bătând de trei ori și neprimind

Coloane și
lăculețe.

Galeria dia-
mantelor.

tastică me sub ântului

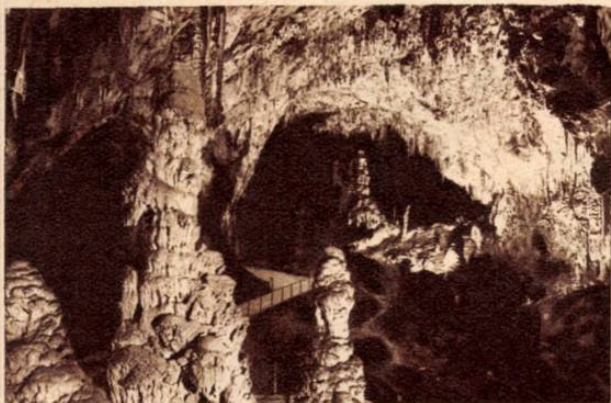
și, îmbrăcați în costume bî-
unei mese din mijlocul încă-
ridicând o mână, arăta cu
scoarță era scris: „Cartea
lând în lături o draperie,
e spaimă, desluși pe o etajeră
de tortură, arme curioase,
tină, gravată pe piatră, spu-
se aflau închise acolo, în
a din urmă, în timp ce sub
delegilor lor...

ul Postumiei — rând pe rând
etă sau jalnic, sub podoaba
ază ochiului lacom de pri-
vile pitici, de stânci calca-
cios al șuvoaielor. Dar și pă-
uri de prăpastii fioroase, cu
500 metri și ale căror stră-
malul drept al Dunării. A
mâna unui geniu fantast, a
egioni presărată cu scorburi
te o călătorie care și astăzi
priza de a descoperi câteva
și stalagmite. Caverne vir-
de veacuri, ca acelea din
ste un senior cumplit ținea
un bandit temut o alesese,
sale...

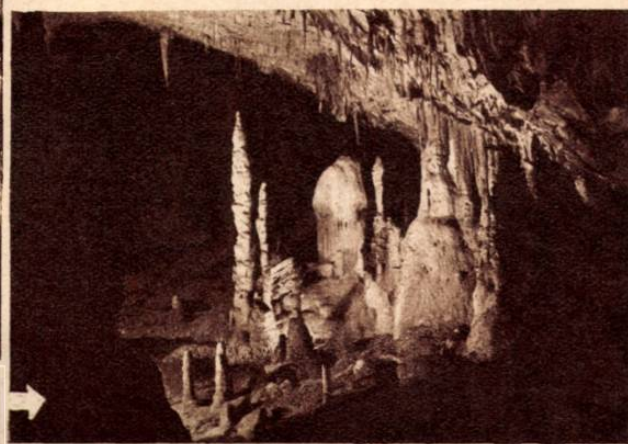
din Postumia și mare spe-
lui său fabulos, confirmându-
altor caverne. Veste meită
uesc urcușul culmilor imacu-
oare în adâncurile acestor
e pârae neexplorate; exer-
decât chiar o ascensiune la

din noianul acestor săpături
demult au fost leagănul o-
găsit întâiul lui refugiu, în-
cea dintâi familie, devenită
a găsi un loc sacru, spre
vărul din gura zeilor, omul a
a să întrebe oracolele. Așa

o amintire și omul răsko-
științifică, fie ca exercițiu

**Paradisul lumii subpămân-
tene. O trecătoare spre sala coroa-
nelor. Păștera Paradisului.**

sportiv. Cu toate acestea, când vede străjuind de-asupra capului său — pentru întâia oară — acele bolți imense de piatră, iar înserarea cotropește pas cu pas firea întreagă, un simțământ copleșitor de neliniște îl năpădește: crâmpeie de amintiri obscure răsărite din noaptea timpurilor, se abat în stoluri asupra lui, sfredelindu-i neîndurătoare creierul, sufle-
tul... ființa întreagă...

* * *

D-l Perco, savant distins și explorator îndrăzneț, călăuzindu-ne prin regatul său vrednic de basme, ne istorisește câteva din aventurile sale, petrecute în bezna acestor abisuri nemăsurate.

În cursul unei explorări — cea mai dramatică din câte cunoaște speologia — și după 36 ore de strădanii supra omenești, ca să urmeze cursul năvalnic al mai multor torente subpămîntene, el trebuise, spre a putea înainta, să se târască pe brânci, în întuneric, printre dărâmături și surpări de teren înfiorătoare.

Astfel a descoperit el o vale subterană în lungime de peste 200 metri, un lac cu o suprafață destul de întinsă și numeroase alte galerii, scânteind de sclipirile amețitoare ale cristalelor naturale.

De asemenea, tot lui i se datorește descoperirea peșterii numită „Omul gol”. De fapt, d-l Perco observase o despicătură, largă de vreo 50 metri, într'unul din pereți. Ca să se poată strecura prin huma cleioasă și umedă a acelei văgăuni, a fost nevoit să se desbrace complet și, după multă caznă, răzbi înfâșșit într'o peșteră de aproape 400 metri pătrați, în care se aflau nu-
meroase resturi de animale preistorice.

Acest neostenit răscolitor al abiselor a mai descoperit, în vremea din urmă,

O viziune de Apocalips. Grupul de sta-
lactite și stalagmite la 25.000
sub scoarța pământului.

**Cursul subteran al râului
Pîeca.**

o sală splendidă, cu pereții acoperiți de superbe ornamente naturale, adevărată broderie, creată de timp: pământul era o întindere strălucitoare așternută cu mormane de cristale. Din loc în loc se deschideau bazinuri, cu marginile scoase în relief și tivite ca niște turțuri de gheață în vreme ce deasupra unui lăculeț atârnavu stalactite de-o albeață orbitoare. Aceste călătorii în măruntaele pământului nu sunt lipsite de primejdii. Surpările se produc la fiecare pas și minut, iar ploile, căzând pe neașteptate, pot să astupe calea de întoarcere cutezătorilor pionieri. Cazuri cari de multe ori au trebuit să fie deplânse...

* * *

Astăzi, în aceste peșteri, de proporții nemăsurate, se circulă întocmai ca într'un oraș. Se găsesc acolo: restaurante, oficiu poștal, sală de concerte, baruri, salon de lectură, biserică și gară. Totul luminat, pe o întindere de 150 km. cu cabluri electrice.

Un tren, deasemenea electric, plimbă pe vizitatori, timp de mai multe ore, prin acest regat feeric.

Mai întâi, e intrarea în beznă rece a unui haos de piatră. Și iată o lumină ce sporește treptat-treptat: o catedrală gigantică, în care se celebrează slujba de Duminecă, templu unic, închinat parcă unei divinități monstruoase.

Urmează grotă „numelor străvechi”, ce poartă pe pereți date și iscălituri vechi, de prin anul 1231; în dreapta trenului care înaintează cu precauțiune, se deschide o prăpastie fioroasă, în adâncul căreia colcăie, vijelios, un adevărat fluviu de infern: *Piucă*. Horbote de peatră cenușie și neagră se prelungesc în jos, din înălțimea bolții, pe când ceva mai încolo zace, de veacuri, o galeră uriașă, răsturnată cu fundul în sus. Ce artist necunoscut, vrând să-și alunge aleanul și urâtul, s'a apucat cândva să taie, în aceste marmuri și în fiecare ungher, atâția monștri, atâtea capete de elefant, de leu, de bou și de bufniță? Atâtea capete hidoase de vrăjitoare și busturi, de oameni vestiți, printre cari se deslușește cu ușurință Dante, Moise, Michel Angelo?

Cascade albe pietrificate, un dom gotic, un teatru cu lojile întregi, o sală de bal, cu o suprafață de 700 metri, luminată de un policandru enorm, din sticlă de Veneția, toate acestea se perindă prin fața ochilor uimiți și încântați, ca într'un caleidoscop umblător.

Stalagmite de-o măreție cutremurătoare se ridică în fața noastră, ca o pădure pietrificată, în vreme ce, străbătând un lanț de încăperi cufundate în întuneric, ajungem la o capelă, a cărei boltă se sprijină de douăsprezece coloane de marmoră. „Sala Nevinovăției”, zugrăvită în albastru, un castel ruinat, o alee cu statui, ieratică, o orgă încremenită în fața unor sarcofagii grandioase, pentru vreun popor de ciclopi. Și fiecare din aceste peisajii îmbină în alcătuirea lui culorile cele mai felurite: roșu, verde, brun, aur, alb transparent, negru, trandafirii și galben.

Un salon de concerte (33 m. înălțime, 45 m. lățime și 70 m. lungime), „Galeria Diamantelor”, „Infernul”, iată celelalte părți ale acestui univers ireal, de-o măreție netăgăduită. Dar, fapt ce impresionează în deosebi, lumea aceasta e locuită. Vezi pești, insecte, mișunând pe stânci și în apele negre ca smoala; animale pipirii și albe, adesea oarbe, uneori chiar lipsite de organele vederii, dar cari, în schimb, au foarte dezvoltate pe acelea ale pipăitului, ca și organele mirosului ce le slujesc să se ducă la vânătoare și să-și procure hrana.

Liliacul, porumbelul sălbatec, fluturii de noapte uriași, păianjenii, cărcăiacul și moluscele, sunt animale ciudate cari populează aceste singurătăți și întunecimi mute.

Vegetația rudimentară (moscul și ciupercile) se dezvoltă cu mai multă ușurință, decând lămpile electrice funcționează în cavernele milenare. Așa dar, nu e o simplă frază zicală: „Soarele e însăși viața”!...

* * *

Trenul își urmează calea fără răgaz... Lacuri, păduri, cursuri de apă... cât vezi cu ochii. Întunericul, alternând cu lumina, se joacă pe granitul stâncilor monstruoase... Către sfârșit însă vă năpădește un fel de greață, simțiți nevoia de puțin soare, de un crâmpel de lumină naturală, și de-a vă descătușa din acest coșmar de peatră și muțenie copleșitoare.

Astfel, la capătul călătoriei, când ajungeți în adâncul abisului *Piucă* (70 m. înălțime) și un talmeș-balmeș de flori și iarbă înverzită surăde înaintea dv., pe ecranul albastru al cerului, un suspin de ușurare vă iese din piept.

Ușurare cu care totuși se amestecă părerea de rău că părașiți această lume pierdută și dorința aprigă de a cobori iarăși într'o bună zi, cu târnăcopul în mână și o lampă legată în frunte, spre aceste prăpastii virgine unde, uneori, se aude parcă râsul cristalin al vreunei nimfe, iar departe, în negură, se văd strălucind ochii scormonitori ai unei perechi de drăcușori poznași...

FERDINAND REYNA

FOSTUL PREMIER AL EGIPTULUI—65 ANI VIENEZA MARY HUBNER 17 ANI logodiți

NESSIM TEWFIK PAȘA, fost prim ministru al Egiptului, e, astăzi, un om străin în țara lui. La vârsta de 65 ani, el nu-și mai poate transforma mentalitatea. El a învățat să-și conducă țara, sub protecția Angliei. Și când au venit noile generații egiptene, cu pretenția unei complete neatârării a țării lor, Nessim Tewfik Pașa a trebuit să plece.

Astfel, el a devenit un „ex”. Mentalitatea nu și-a putut-o schimba. La vârsta de 65 ani, fiecare gest și fiecare gând e condus, în mod automat, de obișnuința anilor.

Luând drumul pribegiei prin Europa, fostul premier și-a amintit de anii studenției, petrecută în capitalele occidentului și... firea lupului s'a schimbat.

Intr'o bună zi, egipteanul s'a simțit primenit. Ministrul șomeur s'a îndrăgostit de o tânără vieneză. Pe când generațiile tinere din patria lui luptau pentru alungarea spiritului european, reprezentat de Anglia, Nessim Pașa a făcut ultimul pas de contopire cu Europa, reprezentată de tânăra vieneză, fiica unui hotelier — d-ra Mary Hübner.

El are 65 ani. Ea — numai 17 primăveri însoțite pe malurile Dunării Albastre. Nunta va avea toate splendorile orientului. Pentru că s'globia vieneză trebuie să fie orbită de bogății și strălucire orientală, ca să nu aibă răgazul unui moment de luciditate. Ce poate aștepta trupul unei eroine din operele lui Strauss, de la un egiptean de 65 ani, fie el ex-premier. Sau Mary Hübner își vede realizat visul închipuit în romanele de senzație.

O NOUĂ „VENUS” A EPOCEI NOASTRE

Să nu te încrezi, d-șoară, în șoaptele celor 1001 de admiratori, cari îți repetă, la infinit, că ești frumoasă. Să nu dai crezare nici poetului îndrăgostit, care-ți cântă în „viers de foc” fiecare mădular. Că ești frumoasă și-o spui în fiecare zi, când te furișezi în fața oglinzii. Ai avut, deseori, gânduri fatale; să sbori undeva departe, poate la Hollywood, unde vei cuceri lumea, cu acest dar hărăzit de la Dumnezeu, care se cheamă frumusețe. Poate vei fi încununată cu aureola antică de „Venus” a epocii noastre! Ei nu! Nu ești frumoasă, precum îți spun șoaptele sau viersul poetului. Ia-ți un metru și măsoară-te. Abia atunci vei ști dacă ești frumoasă.

La concursul pentru alegerea unei „Venus” modernă, care s'a ținut la New-York, câștigătoarea a fost Miss Marion Dolan, blonda din mijlocul fotografiei. De ce? Pentru că are următoarele dimensiuni: înălțimea — 1,72 m.; greutatea — 59 kg. și 420 gr.; circumferința pieptului, 0,875 m.; ceafa, 0,325 m.; încheietura mâinii, 0,130 m.; talia 0,650 m.; șoldurile, 0,950; încheietura piciorului, 0,225 m. Înțelegeți ce însemnează să obții titlul de „Venus”? Mai bine rămâi frumoasă în cercul și cu dimensiunile d-tale.

